

a ¶ Aduo
 cat? e ad ez
 eā i q̄uit v̄l
 eā ad uoca
 ius an possit
 esse iudex.
 adde per. d.
 Lanfrā. bzi
 kiensem i. c.
 qm̄ q̄ i vbo
 reuoluto. d̄
 pba. ielli
 ge i delega
 to q̄ nō qd
 i ordinario.
 vide p spe. i
 ti. de iudice
 delegato in
 §. siupess i v.
 et si fuerit ad
 uocat? b̄ tñ a
 iudicē t̄z
 dñs philip.
 aduerte bñ.
 Barth. ab
 hoz. a

Vi. in hoc. 36
et de c. Verum
de foro. compe.
et r. m. dom.
m. 7. causa.

1. singula 4.
 rex deo. c. 1.
 per eo. deo.
 de e. p. m. 2.
 ubi etiam fig.
 cer ta non vid.
 ia pe comita
 hinc potest re
 un firi.

hoc ibi esse gl. sing. idem et t3 in d. c. cū inter. ⁊ bone et par-
 tem secutus est Semi. in. c. iudex ab apostolica. de offi. dele.
 in. vj. per rationes iam dictas adducens et glo. que fm cum
 similiter hoc voluit. ij. q. vj. si quis in quacūq. verum his nō
 obli. conclude primo q. in dubio princeps nunq. presumi-
 tur cōmittere ex certa scientia cām suspectus vj. probatur in
 d. c. cum inter. **¶** Secundo conclude q. p3 princeps ex cer-
 ta scientia cōmittere cām notorie suspecto. per hoc tñ nunq.
 intelligitur tollere exceptionem recusationis. q2 non obstan-
 te q. causa sit cōmissa per principē iudici notorie suspecto.
 ⁊ ex certa scientia principis. tñ intelligitur saluum ⁊ reserva-
 tum parti ius recusationis. ⁊ istud est q. voluit illa gl. sing. in
 d. c. ad bec. ⁊ hoc idem tenuit Jūno. in. c. ex transmissa. s. de
 fo. compe. q2 non presumitur q. in dubio princeps volerit
 tollere ius recusandi. ⁊ licet delegatio scā iudici notorie su-
 spectro de se sit valida. v. est tex. hic tamē referatur in facul-
 tate partis an velit recusare. v. hic in. tex. in verbo poterit.
 ⁊ est dictum. s. in. ij. not. vnde si pars velit poterit recusare li-
 cet causa sit cōmissa per principem ex certa scientia notorie
 suspecto. ⁊ pro hac conclusione est gl. in terminis in. d. c. ad
 bec. ⁊ Jūno. in. d. c. ex transmissa. vbi de hoc videtur tex. fm
 vnum intellectum pro quo etiam tex. in. c. ij. s. v. lit. non con-
 test. vbi p̄panoz. in. j. col. hoc notat. **¶** Tercio ⁊ vltimo con-
 clude q. princeps possit potest cōmittere causas omni appel-
 latione remota. v. dicitur. j. eodē. c. p̄fatorialis. fortius potest
 cōmittere omni recusatiōe remota. q2 minus grauatur pars
 cum tunc sibi non desit remediū appellandi licet causa cō-
 mittatur recusatione remota. cum per remotionem vnius ius-
 ris non sit sublatum alterum ius. v. est dictum. s. in. vlti. not.
 verum quādo princeps cōmitteret causam etiam notorie su-
 spectro. ⁊ cum causa non obstante exceptiōe recusationis.
 q2 videtur tunc vti plenitudine potestatis ipsa recusatio sub-
 lata est ⁊ tolli potest. v. voluit sing. Jūno. in. d. c. ex transmissa.
 ⁊ sequitur Hosti. in. d. c. cum inter. idem etiam glo. in ver.
 recusare in. l. apertissimi. C. de iudi. ⁊ sequitur Bar. in. d. l. si.
 C. de sen. Et aduerte q. dixit Spe. ti. de recu. s. j. ver. quid si
 sit causa q. si princeps cōmitteret simpliciter causam recusa-
 tione remota debet intelligi de friuola non autē de graui. ⁊
 iusta suspitione. sicut dicitur de clausula appellatione remo-
 ta in. d. c. p̄fatorialis cum appellatio ⁊ recusatō equiparetur
 vt in. d. c. super eo. ⁊ sicut alias dicitur de clausula omni ex-
 ceptione remota in. c. ex parte. ij. de offi. deleg. Si tamen re-
 cusatio rōne certe ⁊ notate cause tolleretur ex p̄se per prin-
 cipem tunc recusari nō poterit fm Spe. in. d. ver. qd si sit cā
 ⁊ sequit Lapsus in. d. c. iudex. ⁊ sic p3 q. Spe. tenet ⁊ sequit
 supradictam conclusionē q. pnceps tollere possit exceptiōe.
 nem recusationis ex quacūq. causa. ⁊ ita etiā i3 Hosti. ⁊ Jo-
 an. in. d. c. cū inter. licet ibi p̄panoz. contrarij velint ⁊ nō be-
 ne. hec pcedunt in principe. q2 nullus inferior possit tollere
 recusationem iudicis. sicut et non possit inferior a principe
 cōmittere cām appellatione remota. v. l. j. in fi. ff. a quib. app.
 non li. et si esset legatus de latere. v. voluit sing. Spec. ti. de
 leg. s. nunc ostendendū ver. xliij. sicut etiā nullus inferior a
 principe et si sit legatus de latere pōt cōmittere cām summa-
 rie ⁊ de plano tē. v. voluit glo. oz. in ver. figura in. c. si. de he-
 reti. in. vj. ⁊ in ele. sepe in ver. mādamus. de ver. signi. **¶** In
 gl. ibi succederet. residet gl. q. cōsanguinei dicantur vsq. ad
 gradū successibilē. ⁊ i3 glo. hic dicit vsq. ad. vij. gradus. tñ
 dic q. hodie datur successio vsq. ad. x. gradū tam inter agna-
 tos q. inter cognatos. v. est tex. in. d. c. in li. de succel. cogni.
 in fi. voluit ergo gl. hic q. vsq. ad gradū successibilem cōsan-
 guineus possit recusari suspectus. ⁊ ita sequit Hosti. ⁊ idem
 voluit glo. in simili ad hoc no. in. l. si femina. C. ad iurpil. di-
 cens q. illi dicuntur suoz iniuriā p̄sequi qui succedere
 p̄snt ab intestato. nam in his cōsideratur affectio. v. per gl. in
 l. v. vim. ff. de iust. ⁊ iure. Sed Jo. an. hic dicit q. si consan-
 guinei sunt de stirpe masculina et vltra x. gradū essent suspec-
 ti. q2 experientia docet maxime in tuscia q. vindicant offen-
 se eoz qui sunt de stirpe masculorum et qui sunt vltra gradū
 successibilē. cum tñ non vindicet vltra. iij. de stirpe femini-
 na. vñ dicit q. erit in arbitrio arbitroz predicta considerare.
 Sed Bal. hic sequit hanc glo. ⁊ in. d. l. si femina dicens not.
 q. vbiq. tractatur de significatione vocabuli nunq. est ad

arbitrium iudicis recurreretur. *tex. est no. fm et in. lites in le. gato. §. per vim. ff. de le. iij. filr. §. mo. et p. anoz. h. dicitur* tunc esse qd dicit glo. hic in inter agnatos qd cognatos fiat ex- tensio. et consanguineos dicantur vsqz ad gradū successibilem ab intestato. sed dictū Jo. an. potest procedere in locis vbi constaret de tali consuetudine: tunc admitteretur recusatio indifferenter et ultra gradū successibilem in his qui sunt de stirpe masculina: qz si origo eiusdem loci quādoqz pstat cām recusandi. vt in. c. accedens. el. ij. vt lit. nō contest. quātoma- gis id dicendūz inter eos qui sunt de eadē stirpe masculina: nam pp hoc cognomen qz sint cōsortes vel de stirpe. aut de casata vel de eadē domo semper durat affectio intra eos etiā ultra gradū successibilem. Et subdit §. mo. hic qz etiā in locis vbi foret talis consuetudo tamē semper vsqz ad gradus suc- cessibilē habebit locum recusatio etiam quō ad eos qz essent de stirpe feminina: ex quo ratione successiōis durat affectio. licet Jo. an. hic in hoc videatur sentire oppositū. sed tutius est tenere glo. hic quam sequitur Hosti. hic fm cum et etiam Bal. vt. s. dicens qz inter collaterales limitat consanguini- tatis vsqz ad gradum successibilē. sed inter ascendentes et de- scendentes durat in infinitum vt habetur in. c. non debet de consang. et affini. et aduerte qz ex dictis Jo. an. hic et aliorum doc. vt. s. inferitur qz appellatione consanguineorum veniat indifferenter tam cōiuncti per stirpem masculinā qz femini- nam et probatur in. c. tua nos. et in rubrica. j. de cōsang. et affi. et in. d. c. nō debet. et ita Bar. in. l. cum quidā. §. qz dicitur. ff. de acqui. here. dicit qz fm cōmūnem vsū loquendi cōpre- henduntur oēs qui quocumqz sanguine coniuncti sunt. siue ex latere patris vel matris qz est no. pro statutis facientibus mentionem de cōsanguineis cum in statutis verba de- bent accipi fm cōmūnem vsū loquendi ipsius loci. l. libe- rorum. §. qz tamē castius. ff. de leg. iij. et ibi Bar. facit. c. ex lit- teris. j. de spon. et hoc quando apparet de tali cōi vsu loquē- di alias dicit Bal. in. d. §. qz dicitur. qz a propria significatio- ne vocabuli non esset recedendū. ff. de leg. iij. l. nō aliter cum si. Sed quomodo fm ppriā significatiōem vocabuli acci- piatur consanguinitas. vide per glo. no. et doct. in. d. §. qz dicitur. ¶ Sed pro declaratiōe huius gl. et materie huius text. que- ritur primo an ratione affinitatis sit legitima causa suspitio- nis sicut hic dicitur ratione consanguinitatis. hic qz sic quia poterit iudex suspectus recusari si est affinis alterius partis et ita renuit glo. in. c. ij. §. vt lite nō contest. per tex. iij. q. ix. ab- sens. el. ij. et ita sequitur Spec. tit. j. §. superest ver. quid si nō est. facit. l. aut affinitate. ff. de procura. vbi tex. no. qz procura- tor potest remoueri tanqz suspectus si contraxit affinitatem cum parte aduersa. et ex his tradit hic Bos. not. regulam qz omnis causa sufficiens ad remouendū procuratorem vel ar- bitrum erit sufficiens ad recusandum iudicem cum etiam ex facilioz causa iudex ipse recusetur vt per glo. in. c. insinuan- te. §. de offi. deleg. et hanc regulā sequitur Spec. in. d. §. su- perest ad si. et §. mo. et p. anoz. hic quā bene tene menti. Se- cundo queritur quid actor ipse impetravit iudicem consan- guineum ipsius rei an poterit actor eum recusare videtur qz non cum non possit quis recusare iudicem quem elegit vt in auct. offeratur. C. de lit. contest. et in l. papianus. et in auct. et cō- sequenter. C. de sen. hic qz poterit quādo hoc ignorauit rem- pore impetrationis per ea que habentur in. d. c. insinuate. et in. d. l. pretor. fm Jo. an. et §. mo. hic. Si autem ille qui fue- rit aduocatus rei sit impetratus iudex per actorem an pote- rit per ipsum reum recusari. maxime quando reus reuelare rat sibi secreta fue cause glo. no. renuit qz non possit in. c. di- lecto. §. de testi. quam sequit ibi Jo. an. et cōmuniter doctoz et hoc quando aduocatus nondum propalasset voluntatem suam. alias secus per not. in. l. pretor. ff. de iurisd. om. iudi. tit. Butri. in. d. c. dilecto. sed certe etiam si ppalasset in fau- rem ipsius clientuli non subesset tunc iusta cā recusandi per eum. ita r3 §. mo. in. d. c. dilecto. facit glo. in vers. in testem. in prin. in. c. h. de procu. in. vj. et hoc nisi forte declassaret qz nō haberet iusticiam tunc bene posset recusari. vt vide. j. in. vj. causa recusationis. ¶ Tertio queritur pone qz iudex non sit consanguineus alicuius partis litigantis: sed est cōsangui- neus inimici alicuius ex ipsa partibus: an pars rōne inimi- citie quam bz cum aliquo consanguineo ipsius iudicis pos-

Propter suspicionem
per domum rectoris mag-
daly c. ex parte de recepto.

fit recusare ipsam iudicem rex. est. no. 2. singu. q. sic. n. c. accedens. el. ij. s. et. h. no. contest. sufficit. n. q. iudex sit cōsanguineus inimici alterius ex pibus litigantibus. dato q. talis inimicus nullus litigantibus beat cum illo. 2. ita 13 Jo. an. 2. Panor. 10 in. d. c. accedens. q. tene menti. C. Quarto queritur quid si iudex est cōsanguineus prelati impetrantis non in cā pro priā 13 in cā ecclesie: an poterit recusari suspectus per par tem aduersam. Spe. in. d. s. superest ver. quid si prela. 13 q. nō sed Jo. an. ibi in addi. 13 q. iudex per rex. in. d. c. insinuat. vbi est casus in terminis cōtra Spe. 2. dicit hic Panor. q. illud sepe occurrit in practica. 2. idem tenuit Archi. in. c. iudex. de offi. dele. li. vj. s. Dur. in. d. c. insinuante. in. fi. 2. Jo. an. 2. Panor. 11 no. ibi. C. Quinto querit dato q. platus possit esse iudex in causa sue ecclesie. ij. q. vj. si quis erga. 2. per glo. in. c. cum venissent. s. de iudi. 2. per legittas in. l. j. C. ne quis in sua cā. an poterit saltem recusari suspectus. Panor. hic 13 q. sic naz si cōsanguineus v. familiaris plati est suspectus in causa ecclesie. vt in. d. c. insinuante. fortius ergo 2. ipse prelatus p. matur habere maiorē effectum. facit glo. in. c. cū super. j. de offi. deleg. que hoc tenet hoc idem tenuit Panor. in. d. c. cum venissent col. vij. nā si canonicus potest recusari in causa alterius canonici eiusdem ecclesie. vt est text. ad hoc no. in. c. cū. R. canonici. s. de offi. dele. ergo fortius prelati in causa sue ecclesie cū maior sit cōiunctio 2. affectio inter prelatum 2. ecclesiam q. inter canonicos 2. canonicum. p. 3 in. c. re latum. i. de testis. 2. hanc parit 13 q. post P. in. d. l. j. 2. do. Ant. i. d. c. cū venissent. de quo si plenius ibi vide: q. Jo. an. ibi sequit 2. iam parit quā et tenuit Bal. in. d. l. j. 2. de his etiā per doc. in. c. romana. de penis in. vj. 2. eandem et partem tenuit Spec. in. d. c. de iudi. deleg. s. superest in. q. d. si plati alciui ecclesie. Sed pcedens alia opi. est. vter per rex. per locū a maiori in. d. c. insinuat. quam sequit ibi Jo. an. Dur. 3 mo. 12 Panor. 2. facit q. est dictū. s. in. ver. iij. querit. C. Sexto q. ratur an sit verū indistincte q. cōsanguineus possit recusari suspectus rex. hic. facit q. sic indistincte loquens. p. x. si roma notū. ff. de publi. l. de p. cio. dicit hic Vincen. q. debet considerari qualitas psonę q. possit eē talis in qua cessaret ois suspitio: puta q. si esset carthusiensis vel alius religiosus bone obseruati. tunc. n. recusari nō posset ratione cōsanguinitatis. 2. ita et voluit Spe. in. d. s. superest ver. qd si non est. vbi dicit hāc limitandū esse hunc rex. 2. ita cōter sequunt h. doc. facit. c. j. j. de no. oper. nū. 2. ibi glo. q. ratione qualitatis personę cessat suspitio 2. recusatio. hinc est q. papa nō pōt recusari suspectus facit. c. j. in. fi. 2. ibi glo. de cōces. preben. lib. vj. 2. ita voluit not. Doffi. 2. Jo. an. in. c. querelam. s. de elec. in. pma gl. 2. sequit ibi Panor. 2. facit ad h. d. l. prime. ff. de 13 bis que in testa. de leni. C. Septimo querit quid sit in reuenditū dominis cardinalibus an possint rōne suspitio nis recusari. 2. de h. allegat rex. no. in. c. nouit. j. c. q. cardina lis. nō potest recusari suspectus. 2. sequitur 3 mo. ibi in vlti mo no. 2. hoc propter eorum approbatā fidem. 2. iusticiā. de quo etiā vide per Doffi. Jo. an. 2. Dur. in. c. ad petitionē. j. de accu. 2. per Spec. in. d. s. superest ver. cardinalis. quid si cardinalis est delegatus iudex in cā alterius cardinalis. 2. vide tur velle q. possit recusari. ceteri vero delegati principis cuiusque dignitatis existant possunt ex legitima causa recu sari. s. de offi. dele. cū olim. el. ij. vbi etiā nō. probatur iuncta glo. in vbo proprio motu. q. delegatus pape v. alterius p. cipis datus ēt proprio motu potest ex legitima causa recu sari. q. princeps in dubio nō censetur velle cōmittere causas suspectis. s. de excep. cū inter. 2. ita dicit Panor. in. d. c. cū olim in. fi. qd no. 2. adde h. dictū. s. in. ij. conclusionē. q. siue princeps cōmittat cām proprio motu siue ex certa scia etiā suspectis notorie non v. in dubio tollere exceptionē recusa 14 tionis. vt. s. est dictū. C. Octavo 2. vltimo querit an consiliū generale possit recusari dic q. nō maxime q. p. cēt eidē papa. ij. q. ix. cūcia per mūdum. nam ecclesia tota errare non pōt. vt est text. i. c. i. q. xij. q. j. c. j. 2. c. a recta. ecclesia v. par ticularis bene pōt errare. vt in. c. a nobis. el. ij. j. de sen. exc. 2. ideo est q. cōciliū p. uinciale 2. sinodale bene pōt recusari. q. possit errare. ar. c. l. 3 ex suscepto. s. de fo. cōpe. 13 glo. in. c. in sing. j. de sta. mo. 2. ita sequunt doc. in. c. j. s. de iudi. licet glo.

15 ibi 2. ius vel it non bñ. nā quectiq. vniuersitas 2. omne col legium vel rectores 2. cōsules collegiorū pñt recusari ex iur ea. glo. qd si iudex equaliter 2. 2. tene menti regulam huius gl. q. qñ rōne amicitie vel cōsanguinitatis seu alterius qua litatis est par cā affectionis ad ipsas ptes: cessat tunc recusa tio: iō si iudex foret cōsanguineus v. triusq. partis neuter pos set eū recusare suspectus: q. par cā affectionis excludit oem suspitionem vt hic in glo. 2. pondera bene q. d. esse equali tas vt dicit glo. vñ si adulter esset in remotiori gradu. q. iūc non esset par cā affectionis haberet locum recusatio. 2. ita 13 hic Panor. 2. idē dicit Bal. hic qñ alia indicia dispariata concurrerent. 2. aduerte q. regula huius glo. 2. l. non solum. hic allegata h. etiam locū in testibus. vnde si testis esset cō sanguineus domesticus v. triusq. partis non poterit de hoc excipi. ij. q. v. c. j. 2. Spe. in. d. de testi. s. j. ver. qd si testes fm Bal. h. dicit ex his q. illa regula q. cōiunctio psona pos sit agere pro cōiuncta h. locū ēt si esset par cōiunctio inter eos 2. cōtra eos inter quos agit qd no. ad. l. sed hec. ff. de p. 17 cu. 3 mo. in. v. aduocati in pñ. qd aut si ipse nō fuit aduocat in illa cā sed alius de sua familia sit aduocatus alterius par tis glo. ij. que. v. accusatores vel testes tenuit q. sic q. possit iudex recusare. sed alia gl. in. c. ex insinuatione. j. eo. 2. 3 mo. ibi tenuit contrarium. q. non est verisimile q. iudex velit cō moueri per cōmensalem suum vel alium de eius familia qui nullum inter esse pñdit. nisi q. est aduocatus alterius pti 2. hec opinio satis vt in. c. j. s. de offi. iud. non ob. text. in. d. c. ex insinuatione q. iudex ibi non fuit recusatus: aut si fuit recu satus nimis fauebat alteri parti. 2. hanc sententiam sequitur ibi do. An. 2. alij doct. q. est notandum q. iudex non poterit recusari: si eius filius sit aduocatus vel procurator alterius partis litigantis corā eo. C. Ultimo ex his que habent h. in tex. 2. glo. 2. alij. s. annotatis colliguntur multe cause legitti me recusandi iudicē: 2. a iure approbate. C. Et primo si iudex est cōsanguineus alicuius partis litigantis corā eo. 2. intellige 2. limitata h. c. prout est dictum. s. in. j. 2. vj. q. 2. qñ accipiantur cōsanguinei: 2. quid quando esset par cā affec tionis dic vt. s. in. gl. C. Secundo qñ iudex esset affinis alterius partis 2. h. dic vt. s. in. j. q. 2. idē si esset pater filius vel patronus maritus gener socer virricus vel p. uignus ar. l. lege cornelia. in. prin. ff. de iuri. 2. ita tenuit Spec. in. d. s. su perest ver. 3. j. si sit cōsanguineus. 2. in. ver. Item maritus. C. Tertio qñ iudex posito q. nō esset cōsanguineus vel affi nis alicuius partis. tñ si esset cōsanguineus vel affinis alicuius qui esset inimicus ipsi parti: dato q. talis inimicus nul lum litigū habeat cum ipsa parte. 2. de hoc dic vt. s. in. ij. q. C. Quarto si iudex esset cōsanguineus prelati impetrantis vel litigantis ēt in cā ecclesie. 2. de hoc dic vt. s. in. ij. q. 2. q. possit tunc iudex recusari tenuit Archi. 2. Jo. an. in. c. iudex de offi. dele. in. vj. ēt si ipse prelatus litigaret per pcuratores a se vel a capitulo constitutū. nec ob. c. cū nuncijs. s. de testi. q. facilius cā repellit iudicem qñ testem. vt per glo. 2. doc. in. d. c. insinuat. 2. ita tenet Semi. in. d. c. iudex. 2. voluit Archi. 2. Jo. an. ibi q. quando dignitas est suspecta vt q. cā pñet ad dignitatez recusato antecessore: quilibet successor intelligi tur etiā recusatus. 2. ita Bal. in. c. de causis. s. de offi. deleg. in. vij. col. C. Quinto quando prelati esset iudex in cā sue ecclesie. 2. de h. dic vt. s. in. v. q. C. Sexto quando iudex fuit vel esset aduocatus in causa. vt est text. hic 2. dicitas prout. s. dictum est in primo no. 2. limita prout dictum est. s. in. ij. q. 2. j. in proxima causa. dixit tamen Spe. in. d. s. superest. in. ver. itez si fuit procurator q. qui fuit aduocatus in causa poterit esse iudex ordinarius vt in. l. pretor. ff. de iuri. d. om. iu. ibi tñ non dicit q. non possit recusari imo inuitur 2. iudex. ex quo di cit text. q. est legitima causa delegandi alteri. poterit ergo re cusari vt est text. hic indistincte loquens. C. Septimo quādo iudex fuisset cōsultor. vel pñtiffisset cōsiliū in cā. aut pñt per actorē vel reuz cōsultus respondisset qd iuris seu ipsuz ius habere. 2. ita tenuit Archi. in. c. si contra vnum. de offi. deleg. in. vj. 2. Bal. in. d. c. de causis col. vij. 2. aduerte q. ad uocatus licet aduocationes suscepisset 2. secreta audisset. tñ ex hoc solo nō poterit recusari si fuit datus in iudicē 2. cum contra quē suscepit aduocationes in illa cā. vt per glo. in. c. dilecto.

dilecto. de testi. 2. hoc qñ nondum p. palasset voluntatem suā alias aut qñ aduocatus suā voluntatem iam p. palasset. tunc est q. pōt recusari suspectus 2. nō prius. 2. ita 3 mo. 2. Panor. in. c. irrefragabili. s. excessus. de offi. or. pro quo beneficit. d. l. p. or. 2. q. tenet Archi. 2. Jo. an. in. d. c. si cōtra vnum. 13 Jo. no. 2. Jo. an. in. d. s. excessus. velini simpliciter q. aduocatus possit recusari suspectus coipso q. aduocationes acceptauit 2. secreta cause audierit. dato q. alias suā voluntatem non de clarauerit. 2. ita transit ibi do. Ant. sed prius dictum magis placuit ibi Bart. 2. in. d. l. pretor. C. Octavo si iudex fuit te stis in cā ar. l. in. pñ. 2. in. fi. C. de assel. 2. ff. de testi. l. fi. 2. ita tenuit Spe. d. s. superest ver. item si fuit testis. C. Nono qñ ipse iudex posito q. non fuisset aduocatus in cā dūmodo tñ aliquis de eius familia sit aduocatus pti. de hoc tamen dic vt dictum est. s. in. vj. glo. C. Decimo omnis causa sufficiens in iure ad remouendum procuratorē seu arbitroz sufficit ad recusandum iudicē. 2. de hoc dic vt. s. in. j. q. C. Undecimo canonicus potest recusari in cā alterius canonici eiusdē ec clesie. vt est text. in. d. c. cū. R. 2. l. verū. in. prin. ff. pro so. 2. ita 13 Spe. in. d. s. superest ver. itē si est cōcanonicus. itelligēz pñtia nisi esset iudex in cā alterius cōcanonici. tunc. n. par cā affectio nis tollit suspitionē. vt. d. l. nō solū. 2. s. in. gl. C. Xij. qñ iudex esset cōmensalis seu familiaris alicuius pti. vt est text. in. d. c. insinuat. 2. in. c. j. 2. in. c. accusatores. ij. q. v. 2. glo. in. d. c. j. ponit qui sint familiares. 2. dicit 3 mo. in. d. c. insinuat q. eo ipso q. pti est suspectus censetur consequenter suspectus eius officialis qd no. 2. idēz esset si iudex esset comes aduer sarij. siue si aduersarius sit de familia ipsi iudicis seu liber tinus. l. senatus. ff. de offi. pñ. 2. l. j. C. si quacūq. pñ. pñte. 2. ita 13 Spe. d. s. superest ver. itē si comes. 2. idēz Jo. an. in. d. c. legitima. C. Xij. qñ iudex esset vasallus impetrantis ar. xij. q. v. de forma. 2. in. d. c. accedens. 2. in. d. l. fi. C. de assel. 2. ita tenet Spec. in. d. s. superest. in. pñ. 2. idēz si iudex esset clericus impetrantis fm Jo. an. in. d. c. legitima. C. Xij. qñ iudex 13 non sit cōmensalis seu familiaris alicuius pti. est tñ cōmen salis v. familiaris alicuius qui est inimicus parti. poterit tñc per illaz partē recusari rex. est in. d. c. accedens. 2. ita ibi Pa nor. 2. Butri. C. Xv. qñ suffraganeus esset iudex delegatus in cā metropolitani. vel qñ suffraganeus esset delegatus ad uersarij mei. vt est text. in. x. ij. vt lit. non conte. 2. tenet Spe. in. d. s. superest ver. itē si est suffraganeus. intellige tamē q. iudex ordi. esse possit inter metropolitanū 2. subditū ipsius suffra ganei. 2. ita 13 Jo. an. in. d. c. j. 2. Panor. ibi in. fi. 2. Spec. in. d. v. de quo vide per Innoc. in. c. ex transmissa. de fo. cōpe. vbi videt text. in 2. iud. pñt dicit q. ibi esset ois v. triusq. par tis vnde par causa affectionis tollit suspitionem. vt. s. in. glo. fm Innoc. in. d. c. causam. C. Xvj. non soluz si iudex sit sub ditus aduersarij. sed etiā qñ iudex esset subditus 2. de distri ctu inimici alterius partis litigantis corā eo 13 talis inimicus aliter non litiget cū parte vel corāz illo iudice. vt est text. in. d. c. accedens. 2. ibi Panor. C. Xvij. qñ iudex esset socius im petrantis. vnde dicit Spe. in. d. s. superest. ver. quid si est so cius. q. socius in domo nō potest esse iudex p. locū. 2. poterit recusari durante habitatione. 2. ita etiam Panor. in. d. c. ac cedens. C. Xij. qñ iudex est ozlundus de terra impetrantis. vt in. d. c. accedens. sed intellige prout intelligit ibi Doffi. 2. Jo. an. qñ essent duo de eadēz patria in alienis partibus q. cum conseruit se multum diligere. dicto casu verum esset q. aliter potest recusari si foret iudex in cā alterius ozlūdi de sua ciuitate. 2. etiam tenuit Spec. in. d. s. superest. ver. item si sit de terra. C. Xij. qñ iudex qui est ciuis esset iudex inter ciuē 2. fo rense. intellige non de ordinario sed delegato per text. in. d. c. statutum. s. cū vero. cum ibi not. de rescrip. in. vj. fm Pa nor. in. d. c. accedens. 13 do. An. ibi dicit q. hoc esset arbitra rium inspecta qualitate ipsius iudicis. C. Xij. qñ iudex esset nimis fauorabilis alteri parti. vt in. d. c. accedens. 2. in. c. ad bec de rescrip. 2. 13 Jo. an. in. d. c. legitima. 2. aduerte. q. dixit fm. Ex. in. l. ij. C. v. q. de sent. q. iudex potest reducere par.

ti ad memoriam factum de quo recolit vt priuatus. puta pa ctum de nō petendo factū defuncto v. aliter nisi per hoc di ceretur nimis fauorabilis ipsi pti per no. xij. q. v. iudicantes in gl. 2. ita sequitur 3 mo. in. l. iij. s. hoc aut. in. fi. ff. de dā. in fec. qd not. qñ autem dicatur iudex nimis fauere alteri parti relinquit arbitrio iudicis cognoscens de ipsa suspitioe fm Butri. 2. Panor. in. d. c. accedens. 2. idēz esset in omni alia cā per quā concludit q. iudex nimis diligit alterā partē fm Spe. in. d. s. superest ver. itē si sit inimicus meus. 2. ver. item si nimis. 2. tenet Panor. in. d. c. accedens. 2. 13 tñ exprimi in re culatione specialis cā fauoris fm Jo. an. ibi 2. in. d. c. legiti tima. 2. adde q. specialis cā fauoris ēet qñ iudex nimis ani mose pcedit in p. iudicando alterius pti. ita text. in. c. ij. de in integ. resti. in. ver. nimis animose. vbi ita cōcludit 3 mo. 2. Panor. in. ij. col. pro quo facit q. dicitur in simili in teste qui aiose loquitur nā sibi non credit 2. suspectus cēsetur. lxx. ol. sane. 2. ibi per glo. 2. tenuit Bal. in. l. testis. C. de test. col. vj. C. Xij. si iudex sit datus ad petitionē alterius partis. ff. de iudi. l. obseruandū. tenet Spec. ver. itez si ad petitionē. de quo tñ plenius h. in. d. c. ad bec. idem dicit Archi. 2. Jo. an. in. d. c. si cōtra vñ. de offi. dele. in. vj. q. iusta cā recusandi iudicē ē si procurator sibi causas cōmitti fecit. 2. ita Bal. in. d. c. de causis col. vj. C. Xij. qñ ipse iudex pcurauit se impetrari 2. sibi causam cōmitti. ar. l. que oia. ff. de pcura. 2. ita re net Jo. an. in. d. c. legitima. 2. Spec. ver. itē si ipse. C. Xij. pateritas doctoralis non est sufficiens cā. vt doctor possit recusari causa sui discipuli. vt in aut. habita. 2. ibi Bal. in. s. verum col. ij. C. ne fi. p. 13 glo. in. l. nemini. C. de aduo. di. iudi. 2. xij. q. j. ois etas. 2. Jo. an. in. c. causam. sed Spec. in. v. quid de magistro. adducit. d. c. cam. pro 2. ia parte q. si sub ditus impetrat in iudicē ois qui alias esset suus ordinarius contra alij pōt recusari. ita ergo si scholaris cōtra non scho larē impetrat doctorē fusi. tunc. n. posset recusari nisi ipetraf. set cōtra alij scholarē q. ēet par cā affectionis. vt. d. l. nō solū. fm Spe. in. d. ver. qd de magro. 2. no. hanc limitationē C. Xv. qñ iudex habet cōsiliū cām. vt. s. de iudi. c. causas ij. 2. ibi Panor. in. fi. qñ intelligat cōsiliū cā. 2. facit. c. pso nas. de testi. C. Xvj. qñ vnus esset iudex alterius vt quis qñ impetrat cōtra te titū 2. tu impetrasti me cōtra te. nā h. reciprocū iudices sunt suspecti ar. xvj. q. ij. vñs. ibi humani est vereri 2. inde est q. nullus pōt esse conferuator deputati sibi pseruatoris vt. c. fi. de offi. dele. in. vj. 2. ita 13 Jo. an. in. d. c. legitima. 2. Spe. in. v. si vnus. arbitrio tñ iudicis relinquit vt vide Butri. in. c. cam. ij. in. fi. s. de iudi. C. Xvj. qñ a iudi ce est appellatū q. grauauit pñt. tunc. n. est suspectus appel lanti in illa cā 2. in oia alia vt in. c. ad bec. s. eo. vbi vide plene dicta de hoc 2. adde q. iudex pcedendo iniuste ēt iudicia liter non pōt amplius in illa cā pcedere iudicialiter q. satis reddid suspectus alteri pti. pcellit. n. primo vt priuata perso na 2. sic videtur se cōstituisse aduersariū. sicut in simili voluit glo. in v. copia in. c. statuti. in. prin. de rescrip. in. vj. que dixit q. si iudex assumpsit defensionē super sua iurisdictione 2. sic cōstituit se pñt non pōt cognoscere an sua sit iurisdicō cū fa ciat se suspectū. 2. ita dixit Panor. in. c. cōquerente. de resti spo. col. ij. p. ea que no. glo. ibi in v. pponere. de quo ar. vide plene dicta in. c. ad auditiā. s. eo. in. pe. col. 3. itez adde an sola pendētia appellationis inducat iustā suspitionē in alijz cāis diuersis anteqz sit p. nunciatum sup. appellationē vt q. sic. 2. satis est iustificare appellationē corā arbitris 2. sic pro bare veritate cause appellationis q. iudex grauauerit. de quo tamen vide in. d. c. ad h. in. j. 2. ij. q. C. Xvj. qñ recipit pñti vel fuit institutus h. ab impetrante seu donatarius ar. c. cū ab omni. j. de vi. 2. ho. cle. 2. in. l. iulianus. ff. iudi. fm Jo. an. in. d. c. legitima. 2. Spec. in. ver. itē q. pñti. C. Xij. quan do iudex pñt cause est factus seu furrogatus iudex appella tionis q. in illa est suspectus. vt. l. eos. in. pñ. 2. ibi glo. C. e. ii. 2. facit. c. accepta. s. c. 2. 13 Spe. ver. itē si prius. 2. in. ti. de ap. s. nunc tractemus. circa fi. C. Xij. qñ cā incepti ad iudicem pertinere vt in. d. l. iulianus. 2. idem si cā mō aliquo iugāt iudicē. vt q. tenet de enictione rei pro qua agit. ij. q. vj. bñdū. 2. tenet Spe. ver. item si cā. C. Xij. qñ iudex esset fideiussoz partis sed an frater seu cōsanguineus fideiussoz possit re cusari in causa ipsius rei pncipalis. Spe. in. d. s. superest in. fi.

un Ratioc. cognationis.
 fontaines possit quare
 en fait et fir de cōpa
 tes.

an patung
posir kem
Sazi

1000
1000

Um in ecclesia. Iudex ap-
pellationis
remittit appellante ad priorē iudicē. nisi sibi
cōsulerit a graamine v^l ab iniusta snia ap-
pellatum. b. d. 7 p^{mo} narrat factum. scō ibi
mandamus p^{ro}videri. ¶ Not. p^{mo} de cla-
ratione. 2. intelligentia ad c. pastoralis. de offi. os. nā archi-
ep^{us} tunc pōt se intrinittere 7 cognoscere de causis subdito-
rū suū suffraganei: qñ ad eū per iustā appellatiōē deferunt.
7 ita pcedat qñ ibi bñ secus autē si cā sit delata ad archiep^m
per iniustam vel nō līam appellatiōē. tunc. n. 3. remittere
partes 7 cām ad ipsum suffraganē seu alium iudicē 3. a quo
erat appellatū. tex. est hic clarus 7 no. ¶ Secundo tene mēti
ex tex. terminos 7 effectus appellatiōis qñ appellatio est ex
iusta cā interposita de uoluit iurisdictionē 7 cām totā ad iudi-
cem ad quē. nec dñt partes 7 cā remitti ad iudicē 3. a quo. ita
pcedat tex. in. c. accepia. s. e. qñ autē appellatio esset iniusta
7 non līa aut non iustificata in pcessu tunc dñt partes 7 cā
remitti ad iudicē 3. a quo. v^l illius iudicio pereant. tex. est hic
no. 7 l3 alias dicatur qñ iudex a quo sit suspectus appellanti.
s. e. ad bec. istud est v^{er} qñ appellatio fuit iusta 7 legitima. se-
cus si iniusta. tunc. n. cā 7 partes ad eū remittuntur nec pos-
sūt recusari. v^l hic p3. 7 est plene dictū in. d. c. ad bec. ¶ Al-
imo nota ibi tibi cōsulerit. qñ nunq̄ presūm^{us} appellatum
ut liue ex iusta cā: nisi hoc per appellantes p^{ro}betur. 7 iō
3. appellans pducere appellatiōem 7 p^{ro}bare tria. p^{mo} se
appellasse. scō qñ ex legitima cā. iij. qñ appellauerit. j. x. dies
20. quo 7 bonus tex. in. c. romana. s. si vō. co. tit. in. qñ. vbi ita
adit Jo. an. dicens qñ appellās tenetur p^{ro}bare 7 pducere
appellatiōem 7 ipsam sniam a qua appellat. cū alias nō pos-
sūt bene p^{ro}bare qñ appellauerit. j. x. dies a die sententię. v^l in
cō. hodie. C. eo. ti. nisi faciat fidē de snia 7 die late sententię
tunc constabit an appellauerit. j. x. dies alias enim cā non
deuoluta. ad iudicē ad quem. v^l d. s. si v^{er}o. 7 hic. 7 vide
iā no. per Bar. 7 Bal. in. l. bi. qui. C. eo. tit. de quo tñ vide
ene dicta. j. e. bone col. x. in. ver. vij. 3. appellari vbi fin. de
s 7 per Ly. in. l. per hanc. C. de tempo. appel. in. iij. q. vbi

Eam in ecclesia. Iudex ap-
pellationis
remittit appellante ad priorem iudice. nisi sibi
cogitauerit a grauamine v^l ab iniuria sua ap-
pellatum. b. d. 7 pmo narrat factum. scdo ibi
mandamus provideri. c. 12.

filr t3 q ille qui appellat tenet producere sniam. quid autes
 si non producat an appellatio fiat deserta. vide dicta in c. ex
 4 ratione. s. c. col. xv. in ver. ij. queritur in fi. ¶ In glo. in ver.
 iusta in fi. nota vnam ofiam inter appellationē a diffinitiva z
 ab interlocutoria. qz in appellatione a diffinitiva nō requirit
 aliqua cā. satis est dicere appello. l. j. cū ff. eo. ti. sed in ap
 pellatione ab interlocutoria requiritur cā graminis noia
 tūm expzmi. l. c. vt debita. z c. de appellanti. c. i. vbi est expz
 sum qz appellatio ab interlocutoria non pōt iustificari ex alia
 5 cā nisi solum notatim in appellatione expressa. Scias tamē
 qz appellatio ab interlocutoria lz non possit iustificari ex no
 ua cā. potest tñ iustificari ex nouis z diuersis pbarionibus
 qz dispositio. l. per banc. z. c. cū Joānes habet locum etiā i
 appellatione ab interlocutoria dūmodo ap pbarionē cause
 expresse in appellatione concludant. ita l. y. in d. l. per banc
 in j. z. ij. q. z. Bal. in addi. spe. ti. de ap. in. ix. car. ver. ē si ab
 6 interlocutoria. qz nota: sed appellatio a diffinitiva pōt iustifi
 cari ex nouis causis z ex nouis pbarionibus: vt est text. nō.
 in l. iulianus. ff. qz cū eo. qz qd non est pbarum pbabo z qd nō
 est deductū deducz in cā appellationis. vi. l. per banc. C. de
 7 tpi. ap. z in c. euz Joānes. de fi. instrū. ideo in cā appella
 tionis snia lata ex falsa cā poterit iustificari ex alia cā vera z con
 firmari ex alia cā qz ex causa quā iudex assumpt vt. d. l. i. iulian
 8 nus. intellige qd veruz qd noua cā ex qua iudex appellatio
 nis moueretur cōprehendebat in primo iudicio seu ex actis
 z processu prime cāe saltem implicite: secus si talis noua cā
 nullatenus includebat. tunc. n. ex illa iustificari nō possit. C.
 de pe. here. l. bñditas. ff. de iur. l. minor. s. si seru. l. beblus.
 ff. de pac. do. ita sin. Bal. in l. si is. ff. de acq. here. z Imo. ibi
 z facit. l. non pōt. ff. de iud. z nō. hanc sin. declarationem ad
 9 l. iulianus. z fm predicta v3 intelligi id qd non. Burri. in c.
 cū dilecti. de emp. z ven. dicēs qz snia lata ex cā non legitima
 expzsa in snia non v3 nec pōt reformari per iudicē z appella
 tionis lz ex alia cā non expzse potuisset inuari. alle. qd hr in c.
 ex pre. z. c. dilectus. z c. si super. de cōec. pben. tu intellige
 10 l. iulianus. vt. s. z adde alia nō. limitationes. ad p̄dicta z ad. d. l.
 iulianus. qz lz iudex applo. possit supplere defectū iudicis a
 quo z ex noua cā cōfirmare seu reformare sniam eius vt. d. l.
 iulianus. z. d. c. cū Joānes in fi. illud est v3 nisi p̄cessus vel
 libellus seu modus agēdi eēt ineptus itc. n. iudex appella
 tionis bz cassare sniam tanq̄m lara super libello seu processu
 inepto reservato iure apte agēdi tex. ēd sin. in c. cum dilecti.
 de emp. z ven. quē ad hoc no. bal. in l. ij. C. de rescin. ven. in
 v. xij. q. ro. z ita sequit Imo. in d. c. cū dilecti. col. iij. z idē
 ibi Panoz. col. j. z vide. j. c. dilecti. in v. x. quēq̄ circa fi. z
 vide ad p̄dicta no. per bal. in addi. Spe. et. in. iij. car. in v.
 officiū iudicis. vbi ex p̄dictis dicit qz officiū iudicis appella
 tionis est magia latū qz officiū iudicis cāe principalis cū pos
 sit supplere. vt. s. et p̄o absente. id subdit Bal. qz in cā appella
 tionis v3 cōfessio facta absente pte qz iudex supplet. l. am
 p̄lozē. s. j. C. qd no. Itē adde ad l. iulianus z ad l. p̄ hac. C.
 de tpi. ap. qz positiones facte possi li. pte. in cā principali p̄sit
 mutari. in cā appellationis. z admittitur variatio. vt si egi rei
 ven. in p̄ma cā z volui probare ofium per sniam vel per tra
 ditionē potero in cā appellationis p̄bare per p̄scriptionēz:
 vt no. per gl. no. in d. l. per hac. sufficit. n. qz sub libello possit
 includi vt ibino. z in d. l. iulianus. ita Bal. in addi. Spec. et.
 11 ti. in. ix. car. in v. positiones facti. Itē adde qz si petij a te bo
 ues z iussi absolute appellauī z in cā appellationis volo p̄
 bare de equo nō possum. qz nō pōt mutari libellus z p̄secu
 tionē applonis bz esse de eadē re non de diuersa. ita bal. in di
 ctis addi. in vñ. petij a te. secus dicit Bal. si mutar cām circa
 eadēz rē vt. s. p̄ime est dictū vñ subdit bal. ibi in v. egi cōtra
 colonū. qz si egi cōtra colonū actione arborū furtim cesarū. sz
 in cā applonis volo p̄sequi actiones qz locato certe nō pos
 sum. qz nouū est caplm. Item vbi actiones tollunt electiue
 nō possum variare fm bal. ibi ponētem. et qz in cā p̄ncipali
 reus opposuit exceptionēz pacti. de nō petēdo an poterit in
 cā applonis opponere exceptiones nō numerate pecunie z
 an si pendēte app̄one factū sit actori pactū de petēdo an po
 terit actor illud allare. de qbus vide ibi per Bal. z plenius
 vide per eū in vlt. car. in p̄n. in ver. q̄lis est libellus. z vide. j.
 in c. per tuas. col. iij. in v. qualr sit cōcipiēdas libellus in

vbi plura decā no. circa h̄c plene, vide de oībus p̄dictis per
Bal. in. d. l. p̄ h̄ac in. ij. car. z ibi ē p̄ Saly: Scias tñ q̄ tam
ab interlocutoria q̄ a diffinitua vtroq̄ casu appo d̄z inter
poni in scriptis. vt in c. j. e. ti. li. vj. l. gl. de interlocutoria d̄
xerit 2us l. male in. d. l. j. c. ti. ff. de iud. de quo vide plene. j. c.
vi de iudic. col. p. v. ij. querit. z. v. ij. q̄rit. z satis est porrigere
scripturā apponiss: lz nō sit. asit. z lz asit nō legat corā iudice
a qua appellatur tex. est ad h̄ not. in c. appellatio. eo. tit. in. vj.
12 In gl. in v. aliquo in fi. dic it. j. Panor. q̄ ille tex. optie fa
cit p̄ illa opti. q̄ iudex a quo exequat sniam z nō iudex appel
lationis qñ fuit p̄firmata p̄ iudicē apponiss ex p̄mis ac j. ita
q̄ cōster appellatus fuisse ex iniusta cā: tñc. n. remittit recusa
tio ad p̄ore iudicē. vbi hic clare p̄bat fm̄ eū q̄ dicit esse bene
no. de quo tñ ar. ad quē p̄tineat executio snie an ad iudicē ad
quē vel ad iudicē a quo vide ordinate p̄ doc. in. c. pastoralis
§. p̄terea h̄alle. per Bart. in. l. a viuo pio in p̄n. ff. de re iu
di. per Bal. in eūc. siquis litigantium. C. de ep̄a. audi. z ibi
per Bar. et al. confirmante vel confirmato.

Irecte. Si appellas a quo non psequitur
redit ad iudicē a quo tū ite-
rū grauet nō ob. p̄ia. deserrione: p̄t iterū ap-
pellare. b. d. 2 scōa p̄a ibi rīdemus. Mo. j. q.
appellās deserit suā ap̄ponē: 7 psequit co-
rā iudice a quo cēset hīc eius p̄mā p̄umaciā
si qua erat purgare in n̄si q̄ si posses grauet iterū ab eodem
iudice poterit 7 nouo graamine iterū appellare. nec p̄t ex-
cludi vigo: e p̄ie p̄umaciē 7 ap̄ponis deserte q̄si de cetero
nō debuisti audiri appellans. ij. q. vj. d. §. sunt quoz. 7 in. l.
post edictū. §. si. ff. de iudi. 7 in cle. j. de do. 7 cōu. nā isd̄ p̄ce-
dat nisi cōmūq̄ purgauerit psequēdo eā corā iudice a quo
2 tex. est h̄no. de quo. j. ¶ Et. ij. ibi libere posse vti: q̄ l3 ali-
cui sup̄ aliquo actu de iur. libera p̄as dōz intelligi 7 restringi
ad terminos iuris p̄ hoc. n. nō pōt grauari illū cōtra iusticiā
3 tex. est hic quē nota ad mām Bart. in. l. fidei cōmissa. §. qua-
ciq̄s. ff. de le. j. 7 l. alio. ff. de alt. leg. ¶ Et imo tene mēti tex.
ibi exēptū q̄ per appellatiōē legitimā appellās eximitur a
p̄tate 7 iurisdicciōe iudicis a quo. facit. c. si a iudice. c. n. li. vj.
7 c. sup̄ q̄nēm. in fi. de offi. dele. de quo in. c. pastorales. j. c. 2
intellige q̄ sit exēptus in illa cā 7 in illo articulo vbi appella-
uit non aut in alijs sepatis. §. co. c. sup̄ eo. j. 7 c. p̄posuit. vbi
de bis. ¶ In gl. j. ibi renūciando. si appellatio erat deserre
nō erat necessaria alia renūciatio cō appellatiōe fingit ip̄s
renūciatū 7 habent achi nūq̄ appellatū fuisse vt in. l. ij. 7 fi
C. de tpi. ap. sed vīc q̄ iō hic renūciatū ex p̄te v̄t alio mō ta-
cite vt sic cōsistat de purgatiōe eius cōtumacie. nec ob. c. p̄so-
nas. 7 c. tū. si. §. c. vbi of q̄ deserit appellatiōē nō auditur
vltērius appellās. qz dōz intelligi q̄ ex eadē cā. secus si ex no-
ua cā 7 ex nouo graamine. 7 ita sit tex. hic fm̄ Hof. vel dīa-
cas fm̄ Jo. an. q̄ si deserit ap̄ponem reassūmit cām corā
iudice a quo poterit posses si de nouo grauet iterū appella-
re. sed si deserat ap̄ponē 7 it̄ durat in p̄mā cōtumaciā qz nō
reddīt nec cōparet corā iudice a quo tūc non audiret si veli-
terū appellare ēt ex nouo graamine cū adhuc pōt dici cō-
tumax. qui nō audit appellans. vt. §. 7 ita in effectu sequunt
hic doc. l3 Jo. cal. teneat h̄rium hic dicēdo q̄ siue assumpse-
rit cām siue nō corā iudice a quo semp̄ dēat audiri scōa ap-
pellās nisi p̄mā eius appellatio manifeste fuerit friuola. 7 it̄
sit tex. in. d. cle. j. 7 iō considera tres casus. primo q̄ aliquis
pendēte ap̄pone iterum grauat a iudice a quo. 7 iterū tunc
poterit appellare l3. n. non reassūpsit corā iudice a quo. 7
hoc nisi p̄mā appellatio fuerit manifeste friuola. 7 ita p̄p̄ie
est tex. in. cle. si ante. de do. 7 cōu. scōs casus sit q̄n q̄s gra-
tur pendēte p̄mā appellatiōe aut ea finita postq̄ est declar-
tū ip̄suz frustratozie appellasse. 7 hoc casu non poterit scōa
appellare ab alio graamine. vt. no. gl. mag. in. d. cle. si ante.
hic nisi purget eius cōtumaciā cōparendo corā iudice a quo
ar. tex. hic fm̄ Imo. 7 rō est qz p̄ talē declaratoriā cōstat ip̄suz
frustratozie primo appellasse. iō tanq̄ dūret p̄mā cōtumaciā
amplius appellare nō poterit nisi ea purget cōparendo co-
ram iudice a quo vt. §. tertius casus sit q̄n pendēte p̄mā ap-
pellatiōe vel ea finita iterū grauat it̄ nulla declaratoriā el-
lata q̄ fuerit friuola p̄mā appellatio. sed it̄ est deserta per la-
psum termini iuris vel bois. 7 h̄ casu l3 Jo. cal. voluerit. la-
q̄ possit

al's. cap.
dizet

q̄ possit iterū appellare ex nouo grauamine p̄ text. in. d. cle. si
an. si nō cōstet primā appellatiōe friuolā. manifeste si tenē
dū v̄ p̄iū pur. s. 13. Jo. an. et alij. doc. q̄ satis v̄ cōstare q̄
appellatio p̄ma fuerit manifeste friuola ex quo est deserta iō
nō videat cōstare de p̄ma cōtumacia nisi purget cā cōparen
do corā iudice a quo. alias nō poterit secūdo appellare. put
d̄ hic in tex. nec ob. si dicitur q̄ ex hoc solo q̄ appellatio sit
deserta non videat cōstare de prima cōtumacia. cū poterit
iustis impedimentis ēē deserta. s. c. ex rōne. iō ē te p̄. in. d.
cle. si an̄ defendit appellatē a cōtumacia dūmō nō cōstet ap
pellatiōe manifeste fuisse friuolā. Nā certe satis d̄ cōstare
4 p̄ desertiōe et bec ē ratio quare iudex a quo non tenetur
ampli⁹ citare appellatē ab eo et post desertiōe appellatio
nis p̄ lapsum termini iuris v̄lhois vel q̄ apostolos non pe
tuerit. put. non. tenuit Jo. an. et alij. doc. sequunt̄ in. c. ij. de vo.
et cōtū. in. vj. et tex. ibi dūm dicit nisi renūciat appellatiōi. in
telligit de renunciatiōe xp̄s̄a et t̄tactia per cōparatiōe co
ram iudice a quovt ibi per glo. in verbo renūciat. Iteus si ita
lita tacita renūciatio iudicat̄ per solaz desertiōe in nō petē
do apostolos vel nō p̄sequēdo appellatiōe infra terminuz
iuris vel hominis. t̄ic enim talis renūcians appellatiōi nō
erit de necessitate citandus v̄lterius post desertiōe ad id q̄b
restabat de p̄cessu ipsius cause cū inuitus cēseat renūciasse.
et tex. in. d. c. ij. requirit q̄ sponte renūciat. et sic q̄ non sit v̄l
terius citandus sequitur ibi Jo. an. et alij. doc. vnde si nō d̄z
citari ergo nō cessat prima cōtumacia per tales desertiōe.
ideo si postea grauati non poterit appellare. facit glof. si. in. c.
personas. s. c. o. q̄ voluit q̄ cōtra talē appellatē possit deser
ta appellatiōe p̄cedi eo aliter nō citato. idē ē t̄z glof. j. in. c.
cū causam. s. de re iudica. Nunc ēt dixit not. Inno. in. d. c. ex
ratione. q̄ q̄i appellatio est deserta per lapsum termini pote
rit iudex a quo p̄cedere ad executiōe sententie absq̄ alia ci
tatiōe. et q̄ talis amplius nō sit citandus tenuit Panoz. in. d.
c. cū causam quātū ad calum nostrū. et ita v̄ tenendū q̄ non
possit tunc de nouo appellare. quicquid aliter sentiat h̄ Panoz.
in. vlt. colū. in. p̄n. q̄i aut appellās post desertiōem res
dit ad iudicē a quo p̄sequēdo causam corā eo si itēz grauaf
bene poterit appellare. v̄t hic in tex. et subdit hic Panoz. q̄
ex oibz predictis pōt sumi optima cautela q̄ ipse appellās
comparat corā iudice a quo declaradiō q̄ velit p̄sequi corā
eo. tunc n. ipse iudex a quo tenet postea citare ad actus v̄l
terioris. et si de nouo grauabif poterit iterū appellare v̄t p̄z
hic in tex. nō ad hoc. et tenemē p̄dicta ad intellectum dicte
cle. si ante. In glo. in verbo appellare. in fine vult glo. q̄ sup
eodē articulo sit licitū bis appellare et nō v̄ltra siue in senten
tia diffinitiva siue interlocutoria. de qua materia habet. ij. q̄o.
v̄l. si q̄i in quacūq̄ et in. c. quotiēs. el. j. et per glo. et doc. in.
c. sua nobis. j. eo. et. l. j. C. ne liceat tercio puocare. et p̄ Spe.
ti. de appella. in. s. quotiēs. in. p̄n. p̄ cuius articuli declara
tione sit prima cōclusio q̄ dicta regula ne liceat tercio puoca
re intelligitur et locū habet in vno et eodē articulo. secus si in
diuersis. v̄l similes quās grauaret in vna causa super diuer
sis articulis poterit semp et totiēs appellare. et ita d̄z intelli
gi text. in. d. c. quotiēs. sic ergo sup quolibet articulo poterit
pars successe facere duas appellatiōes v̄t hic in gl. C Se
cunda cōclusio sit regulā ne liceat tercio puocare h̄ic locuz
q̄i abvna et eadē p̄sona interponit appellatio. Nā altera ps
poterit b̄n postea duas alias appellatiōes facere super eo.
dem articulo. ita q̄ quattuor appellatiōes possunt concu
rere sup vna sentētia due appellatiōes p̄ qualibet pte puta
titus habuit sniam cōtra se yū. appellauit se yus primo et suc
cubuit. appellat secūdo et obtinuit. poterit titus postea bis
appellare. sit ergo cōclusio q̄ in eodē articulo quelibet pars
bz duas appellatiōes et ita sequitur hic doc. et Specu. eo.
ti. s. quotiēs. et intellige p̄dicta ēt si appellatio interpellatim
fieret. puta si dictus se yus appellauit obtinuit sniaz pro se a
qua tici⁹ appellat et obtinuit sniam pro se. poterit se yus itēz
appellare et si obtinuit poterit postea tici⁹ appellare et sic sūt
quattuor appellatiōes due p̄ qualibet pte mediate siue im
mediate v̄ltra vero nō t̄z appellare. et ita etiā t̄z Panoz. in. d.
c. sua nobis. col. iij. C Tertio cōclusio notabilis sit dictā re
gulā h̄ic locū nisi p̄ sniaz tercia inferat nouū grauamē t̄ic. n.
ab illo grauamine poterit appellari et erit in hoc p̄ma appel.

latio. puta si dicitur *Yesus in terra sua* quā repositauit & se fuit
cōdēnatus in expēsis oīum carū. de quibus nō sunt habita cō-
sideratio p̄ p̄mos iudices aliaz s̄miaz. poterit ergo appellare
ab ista terra s̄nia p̄p̄ condemnationē expensarū. q̄ de expen-
sis nō erat iudicari nec p̄mo nec secūdo. ergo appellari pōt
cū inueniat in hoc eē prima appellatio. & ita dicit & sequitur
no. *Ang. in. d. l. j. & facit qd̄ is dñs Am. j. in vlti. cōclufione.*
& intellige q̄ possit appellare & p̄sequi appellationē quo ad
expēsas nō autē quo ad alias res ista bis iudicatas. ¶ *Quar-*
ta cōclufio sit q̄ l̄z interlocutoria a qua nō est appellatum trā-
seat in rem iudicatā quo ad partes. s̄. de electio. c. *cu3 dilecti*
cum alijs similib⁹ & si appellerit postea a diffinitiuā possunt
regulariter repari grauamina illata p̄ ipsam interlocutoria.
que transisset primo in rem iudicatā. vt ē *tex. no. in. c. fi. eo. ti.*
in. vj. tñ si quia appellauit ab interlocutoria & in duabus ap-
pellationibus succumbit h̄z locū regula p̄dicta in tātū q̄ ap-
pellans postea a diffinitiuā amplius nō audit in interlocuto-
ria in duabus appellationibus cōfirmata. *text. est singularis*
in *cle. fi. eo. ti.* in tantum ē q̄ l̄z dicat q̄ interlocutoria nunq̄
transit in rem iudicatā quantum ad iudicē q̄ pōt quādoq̄cunq̄
reuocare. ff. de re iudi. l. qd̄ iussit. j. eo. c. cū cessante. & c. *fi. in*
dice. eo. titu. in vj. Saluti tñ in dicto casu qñ interlocutoria in
duabus appellationibus esset cōfirmata tunc. n. sit irreuoca-
bilis & trāsit in rem iudicatā tam quo ad partes q̄ ē quo ad
iudicem. glo. est vnica & singularis in verbo super ea. in dicit
cle. fi. & tene mēti bec ad materiā interlocutorie. ¶ *Quinta*
conclusio notabilis sit q̄ oī casu l̄z q̄ nō possit tertio appel-
lare poterit semper adhibere appellationē aduersarij text. est
notabilis in. l. ampliorē. in pñ. C. eo. ti. vbi d̄ q̄ appellatio ē
cōis ē parti que nō appellauit & audit iste beneficio alteri
partis appellatio ar. l. p̄dēre. C. d̄ tpi. in integ. resti. & ita p̄
in scōa cōclufione. & ita dixit formaliter Bal. in. d. c. sua in
bia. j. eo. ti. ¶ Sexta cōclufio sit q̄ p̄dicta regula non liceat
tertio puocare in eodē articulo p̄cedit ē in sentētijs que nā
transfunt in rē iudicatā. l̄z enim in illis possit cas de nouo agi
tari non tñ p̄pter hoc poterit tertio appellari glo. est vnica &
singularis in iure in verbo fornicario. in. c. fraternitatis. j. de
frigi. & malef. quā dicit ad hoc menti tenendā Panor. in. d.
c. sua nobis. col. iij. in prin. Sed certe idem voluit glo. xxxj.
q. ij. lotharius sicut in simili dicimus q̄ in huiusmodi causis
licet non transeat in rem iudicatā tamen non esset licitū nec
posset appellari post. j. dies glo. est notabilis ad hoc in. c. ad
reprimēdam. s̄. de offi. ordi. Amplius etiā dicimus q̄ bñ d̄
snie licet non transeat in rem iudicatā si tamen sit appella-
tum ita deserit appellatio in dictis causis sicut in alijs. text.
est hic valde notabilis in text. nostro q̄ loquit in causa matri-
monij facit. c. licet. de sentē. ex cōi. in vj. ex quibus apparet q̄
snie que non transeunt in rē iudicatā tñ per viā appellatio-
nis in nullo differūt ab alijs causis tene menti. ¶ Septima
conclusio sit q̄ in tantuz p̄hibet tertia appellatio q̄ ē prin-
ceps & papa per viāz rescripti tertiā appellationem indulge-
re non pōt. text. est ad hoc no. in. d. c. sua nobis. vbi non vale-
rent l̄re & rescripti p̄ncipis nō pōt reparari appellatio de
seria. C. de tēp. appell. l. nemo. Subdit in Bal. & Imo. in. d.
c. sua nobis. q̄ per viā p̄uilegij possit p̄nceps ex certa sciētiā
cōcedere tertiā appellationē. tunc. n. videtur vti plenitudine
potestatis vt dicit glo. singularis. in. c. ad bec. s̄. de rescripti.
¶ De his tñ vide vt pleni⁹ dicet. j. eo. in. d. c. sua nobis. C. De
tana conclusio sit q̄ in tñ nō pōt tertio appellari q̄ snia lata
sup̄ tertia appellatione esset ip̄o iure nulla q̄ nō valeret snia
q̄ sniam que transiisset in rē iudicatā. l̄z. cu3 alijs similib⁹
C. qñ puoca. non est neces. q̄ intelligit Bal. in. d. c. sua no-
bis. p̄cedere qñ cēt exceptū & p̄batū de duabus appellatio-
nibus & snijs. si autē nihil fuit exceptū vel p̄batū itē valeret
snia sup̄ tertia appellatio. ita dixit de his esse casum in. d. c.
sua nobis. q̄ fm etiā alibi non rep̄t. Sed certe ille text. nō v̄t
p̄bare q̄ non fuerit exceptum. & id videret q̄ oī casu snia sit
nulla ex quo p̄ma snia cōfirmata p̄ duas appellationes non
potest rescindi vt in cle. si appellationem. eo. tit. & in clemen-
j. de re iudi. qd̄ p̄bat̄ evidenti ratione. tertia appellatio non
valet vt in. d. c. sua nobis. & in. d. l. j. ergo non deuoluit cau-
sam ad superiorem vt dicit Imo. in. d. c. sua nobis circa me-
dium. & si causam nō deuoluit ad superi⁹ tñ ergo eius sen-
Philip. Frachus de appell.

tentia esset nulla ex defectu iurisdictionis. et hoc qm̄ nō fuit ex
 ceptum. si aut̄ fuit reuocatum in dubium de ipsa appellatio-
 ne et iudex pronunçiaſſet ſe cōpetentē et partes ligauerūt co-
 ram eo. tunc bñ videret q̄ valeret ſententia. ſicut in ſimili di-
 cunt Immo. et doc. in c. ſuper litteris. ſ. de reſcrip. ad intelle-
 ctū dicte clemē. ſi appellatiōē. et ad intellectū. c. j. ſ. reſcrip.
 in vj. et ibi notaſ per Lapum et qđ dicit in ſimili Immo. in. c.
 j. j. de confirmā. vii. vel in i. ut eſt dictū in. c. ſi ratiōe. ſ. eo.
 12 in. viij. mēbro principali. ¶ Nonā conclusio eſt q̄ licet iſ-
 contra quē eſt tertio laia ſiſia non appellat tertio. v. ſ. pote-
 rit tñ dicere de nullitate dictarū ſententiā vbi alicuius eaz.
 de quo dicās put̄ hodie habet in cle. j. de re iudic. de cuius
 intellectu vide ſing. dicta per Bal. in. d. i. l. et ſubdit domin⁹
 Ant. in. d. c. ſua nobis. poſt Specu. in. d. c. j. quotiens. q̄ licet
 non poſſit qua tertio puocare. poterit tamē de nullitate vlti-
 mē ſententiē dicere et ſi ſuccubuerit poterit appellare qz ē di-
 uerſum et nouū grauamē. ſed in appellatiōe non poterit co-
 gnoſci de iuſticia ſententiē. ſed ſolū ſup nullitate. iſta tamen
 cautela nō pōt habere locum niſi quādo in iuſticia ſiſia eſſet
 nulla aliaſ eſſet mala cautela qz finaliter ſuccumberet et con-
 demnaret in expenſis ſm Imo. in. d. c. ſua nobis. circa finē.
 ¶ Decima et vltima cōcluſio ſit q̄ l3 regulariter in articu-
 lo et cā ſint pmiſſe due appellatiōes p qualibet pte v. ſ. tñ
 ſunt certi caſus in qbus nō l3 appellare niſi ſemel ūm. qđ bñ
 vide in l. epale. et auc. ſi qđ litiganti. C. de epā. audi. et. ij. qđ.
 vj. ſunt quorū. et verſi. illud et nota bene ſupradictas conclu-
 ſiones qđ nullibi ita ordinate reperies.

Reterea. Sententia excoꝛcatis
 cti lata sub conditione suspenditur si aſi cō
 ditio nō appellatur. hoc dicit. ſectūda pariſibi
 videtur. ¶ Nota primo equiparari ſniam
 excoꝛcatis ſuſpenſionis vel interdicti. de
 quo vide in. c. ad hec qm̃. ſ. eo. vbi plene de his 2 ſi tria con
 tinentur ſub cenſura eccleſiaſtica. vt. j. de verbo. ſignifica. c.
 querent. ⁊ quelibet ex his tribus ſententijs cenſure poteſt
 pferri ſub conditione non ſolus pro contumacia vel iuſticia
 iudiciali. ſed et pro intere ⁊ de debito privato alterius vt hic i
 tex. an autem poſſint proferri pro futuris culpis vel cōtuma
 cia non habentibus cām de preſenti dicas q non. vt habet
 in. c. romana. ſ. caueāt de ſen. excoꝛ. li. vj. ⁊ dic vt ibi. ⁊ in. c. a
 nobis. j. j. de ſen. excoꝛ. Et ex his nota diſtictiō in ſententijs
 cēſure que poſſunt ferri ſub pditione extrinſeca ab alijs ſen
 tentijs q ſub cōditione ferri nō poſſunt vt. l. j. b. iduuz. ſ. qñ
 appel. ſit. ⁊ in. l. a diuo pio. ſ. in venditiōe. ff. de re iudi. ⁊ ibi
 an ſententia interlocutoria poſſit ferri ſub cōditione. de quo
 etiam in. l. ci iudey. C. de ſen. ⁊. ij. q. vj. c. bidoz. ¶ Secū
 do nota q ſniam alternatiua vt. valere. de quo vide per glo. oz
 di. in. c. latorea. j. de cleri. excoꝛ. vbi Doſt. t3 non valere tāqñ
 incerta. l. ij. C. de ſenten. que ſine certa quan. ⁊ dic vt ibi no.
 ¶ Tercio nota de hac dictione niſi. que in ſententijs impoz
 tat conditionē ſicut in vltimis voluntatibus in contractibus
 vero reddit diſpoſitionē puram tamen reſoluendam poſtea
 ſub conditione inuentiſi iplius conditionis. vt in. l. ij. ⁊ ibi
 plene no. ff. de in diem adic. l. centeſimis. ſ. ſin. ff. de verbo.
 obliga. ¶ Conclude ergo q ſi iudey dicat excoꝛcō te niſi ſol
 ueris creditor. x. infra meſem q interim ante lapſum mēſis
 non erit excoꝛcatus. licet glo. diſerit cōtrariuz in. l. obligatio
 num ſere. ſ. placet ff. de actio. ⁊ obliga. ⁊ nō bene q 2 caſu3
 in terminis hic. ¶ Altimō tene menti q licet ſentētia excoꝛ
 municatis vel alia ſententia cenſure qñ fert pure. non ſu
 ſpendatur p appellationes ſubſequentē vt in. c. is cui. de ſen
 ten. excoꝛ. in vj. ⁊ in. c. paſtoralis. j. eo. vbi plene de hoc dicit
 tñ ſecus eſt qñ excoꝛcatis fert ſub cōditione. tunc n. ſuſpen
 diſ p appellationē ſubſe quētē ante euentum conditionis. vt
 ſic et poſt conditionis euentum nō liget ex quo nondū iniece
 rat vinculu cū ante euentum cōditionis ſit appellatuz vt hic
 in tex. qui ita intelligi d3 ſim Inno. b. c. col. v. Qñ aut ſniam cē
 ſure tñceit vinculu pmo ⁊ ſic poſt pfectū grauamē appella
 tio nō ſuſpēdit vt in. d. c. paſtoralis. Si ergo excoꝛcatis ē lata
 ſub cōditione appellatio aſi eueñū conditionis ſuſpendit. q3
 ſit appellatio ante pfectū grauamē ⁊ tpe quo excoꝛcatis nō.
 ¶ dum iniecerat vinculu ſim Bal. b. c. de quo. j. ¶ In glo. pmo

in fine et de satisfacti quomodo et quomodo satisfacti voluntarii creditori vt in l. i. rez. §. satisfacti. hic allata et sic facit qd si iudex tulit excoicationem in debitorē nisi satisfecerit creditori. j. mēsem. et si creditor progrogat terminū debitori qd non incidit in excoicationē. qd videtur satisficere licet aliter non soluerit. Sed 3mo. et 4to. hic vñ residere in opinione contraria. qd excoicatione non depēdet a facultate creditoris qui ly possit progrogare diem solutionis nō tamē respectu excommunicationis ar. l. labeo. in fine. ff. de ar. bi. c. l. l. i. queritur. §. qui impleto. ff. locati. et ita transit hic Jo. an. et sic requiratur cōsensu iudicis in progrogatione terminū. et hec opinio tenēda eēt ante factū. post factum vero satis procedere pōt prima opinio fm do. l. i. vñ. et hic p. eū. Sed dicas qd etiam ante factū et de iure debitor nō sit excoicatus si creditor progrogauit sit terminum qd in snia iudicis lata in fauorēz creditoris subin telligi debet conditio nisi creditor velit maius tempus dare c. quēdam modis. §. de iur. iur. et non ob. d. l. labeo. et victus §. qui impleto. qd ibi progrogatio partiū erat cū piudicio ter. tij. ideo nō nocet fidei iussori nisi consensierit. Sed hic nullum preiudiciū sit iudici. et ita t3 hic 3mo. et 4mo. et hoc idē se quid Bar. et 3mo. in l. i. §. post operis. ff. de operi. nō. nun. Na per progrogationē factam per creditorē infra terminū cui tatur pena pecuniaria tex. ē et gl. notabilis in l. cū stipulatum sim mihi a. p. culo. ff. de verbo. obliga. et ibi per Bar. secus si post penā vel excoicationē iaz incursam fieret progrogatio vt ibi notat. Winc. et qd iuramentū prestitū parti dirigit principa liter obligatio in deum. §. de iur. iur. c. de debitoz. et tñ parō pōt illud iuramentū remittere. tex. est not. in c. ij. de spon. et matri. et in c. j. §. de iur. iur. Ratio est qd deus intelligitur re cipere obligationem in fauorem partis cui iuratur. vnde per te remittēte deus similiter remittit ita ergo iudex excoimuni cauit in fauorem creditoris. si vult creditor terminum prozo gare. similiter ipse iudex velle cōcedat. qd nibil aliud debeat querere iudex nisi consequi cōcordiā partiū vt in. d. §. et post operis. et in c. j. §. de mutu. per. ff. de re iudica. l. si conuenierit et facit tex. in c. j. §. de loca. et conducto. vbi videt probari qd excoicatione lata in fauorē partis cessat accedente cōsensu illi parti. si tamen debitor ipse non soluerit in termino prozo gatio habet locūz excoicatione ipso facto. ita videt residere hic 3mo. in fine. et Wol. licet arguat pro et qd vbi hic per eum in fine. Et subdit hic 3mo. qd si creditor in termino repauiuit sibi satisfactum tunc non est excoicatus cū satisfacere sit quē admodū vulerit creditor vt. d. §. satisfactum. ¶ Sed pone qd debitor excoimunicatus fuit absolut⁹ hoc addito qd si nō soluerit infra mensem reindicit in excoicationēz debitor nō soluit an sit excoicatus. videtur qd sic per tex. in l. tale pactū §. qui prouocauit. ff. de pac. Sed Bal. ibi in repe. tenet pñi col. xij. qd excoicatione non pōt nasci ex contractu sed ex pñia et istud pactū non est snia arg. ff. de pac. l. si vnus. §. pact⁹ vñ. sed si pactum est. fm Bal. Si tamen tale pactum et talis cō ditio apponeretur in snia absolutionis per ipsūz iudicē tñ absqz dubio reindiceret in excoicationē vt in. c. significat⁹. uit. et in. c. ad reprimēdam. §. de off. ordi. ¶ In glo. ij. ibi nō dñt enet. dic qd immo interim t3 licet cōditionaliter. facit in. sti. de verbo. obliga. §. ex cōditionali. qd si a principio non te neret non posset postea conuolari et in regula non firmat. in vj. ¶ In eadē glo. ibi. potius pōt dici fm Panoz. qd ad hoc vt pñtio trabat retro regrit extremū ad qd habile. l. bo norū. ff. re. ra. ba. et l. necessario. §. qd si pendēte. ff. de pericu. et cōmo. rei. vñ. sed in isto casu snia excoicationis nō reperit habilis. qd tpe excoicationis cōditionis snia nō potuisset ligare cū primo iam sit supensa per appellationē. §. de iur. iur. an. c. ve nientes. facit in fili. c. quāuis. d. rescrip. in vj. sec⁹ et in. d. l. po tior. qd ibi illa scōs obligatio nō potuit suspēdere primā. ar. l. sicut. C. de ac. et ob. et in. d. §. ex cōditionali. et subdit h. Bal. qd in snia cēsūre obligatio trabit retro fm qd et nō simplr. et id nō nascit obligatio iterū. ff. de edil. edi. l. bouē. §. sub cōditio ne. ¶ Itē dicit Bal. qd cōditio nūqz trabit retro qd aliquid resuleret qd iuris dispōne vt in l. talis scriptura. et ibi per gl. ff. de lega. i. et vide et p. glo. et doc. in. c. si p. te. de rescrip. i. vj. an in beneficialibus et spiritualibus conditio trabat retro. Sit ergo conclusio qd in sentētiā cēsūre conditio non traba tur retro qd interuenit appellatio ante euentum cōditionis. ¶ In eadē

7 **T** In eadem glo. ibi appellandū est añ die cōditionis. vult glo. & tene menti q̄ in sententijs cēsure cōditionalibus pos-
sit appellari quādoq̄q̄ etiam post. x. dies dūmodo ante eū-
tum conditionis. postea vero non liceret & appellari nō su-
spenderet. licet quo ad effectum deuoluendi causam ad su-
periozem non possit in his sententijs censure appellari quā-
doq̄q̄ post. x. dies vt voluit glos. ordina. in. c. ad rep̄imēdā
8 supra de offi. ordi. & fuit dictus supra. c. p̄ximo. Sed in alijs
sententijs cōditionalibus vult glo. hic q̄ debeat appellari. j.
x. dies a die snie cōputandos vt in. d. §. biduū. & ita tenet hic
Inno. d. d. s. Jo. an. & Archi. in. d. §. biduū. & ita cōmuni-
9 ter docto. sequuntur. Ratio differentie sit q̄ in sententijs ex-
cōmunicationis conditio non trahitur retro ad diem senten-
tie. alias sequeretur q̄ interiz foret excōmunicatus si postea
eueniret conditio cum ergo excōmunicatio incipiat ligare a die
exantis conditionis potest appellare vsq̄ ad illud tempus
vt sic suspendat ipsa excōmunicatio cum reperitur appella-
tionem procedere anteq̄ ipsa excōmunicatio liget. s̄ in alijs sen-
tentijs conditio trahit retro: iō a die snie d̄ appellari. hinc
est q̄ in alijs sententijs pot appellari etiam post euentum cō-
ditionis dūmodo sit infra. x. dies a die sententie. etiā quo ad
effectum deuoluendi causam ad superiozem. sed in sententijs
censure non possit appellari post euentum conditionis etiā
j. x. dies a die sententie quo ad hunc effectū suspendēdi. q̄
appellatio post excōmunicationē non suspenditur vt. d. c. pa-
storalis. & voluit Jo. an. & do. Ant. q̄ appellatio infra. x. dies
a die conditionis nō deuoluit ad superioz ex quo fit post. x.
dies a die sententie. S̄ in hoc dicas contrariū q̄ appellatio
operetur virtūq̄ effectum suspensiuū & deuolutiuū vt est
tex. hic in d̄ iuncte loquēs. & ita tenet Inno. hic in fi. l̄. 13. Pa-
nor. hic colli. iij. dicat q̄ oī casu in snia censure etiam pure
possit appellare post. x. dies quo ad effectum deuolutiuū.
Sed certe hoc non est verū s̄m glo. in. d. c. ad rep̄imēdā.
Et aduerte q̄ pro opinione huius glo. hic adducit Jo. an.
hunc tex. vum dixit q̄ medio tpe appellat & sic in isto tpe
re. xx. dieruz. insertur ergo q̄ potuit appellare post. x. dies a
die sententie dūmodo quicq̄q̄ medio tempore appellet ante
euentum conditionis. & ista opi. est cōmunis s̄m Panoz. d̄
cit in q̄ disputādo alia opinio in puncto iuris videt̄ verior
q̄ sit necessārio appellandum in sententijs censure laicis
conditione. sicut in alijs sententijs. & sic debet appellari. j. x.
dies a die sententie & non sit in cis differentia. Nam aut sen-
tentia lata sub conditione interim grauat aut non. Si grauat
debet appellari necessārio. j. x. dies a die grauaminis. s̄. ii. p̄
ximo. c. q̄ ad cōsultationem. & in. c. concertationi. eo. ti. l̄. vj.
Si nō grauat ante euentū conditionis ergo nō pōt appellari
ante. q̄ ante illatum grauamen non pōt appellari. j. c. vt debi-
tus. cuius p̄iū vult tex. hic q̄ grauat. & iō debet appellari añ
euentum conditionis. & q̄ snia lata sub conditione grauet t̄
Inno. in. d. c. q̄ ad cōsultationē. in verbo decendū. Nam
per sniam cōditionālē decisum est negociū & iudex functus
est officio suo nec plus pōt grauare q̄ nouerit. & ideo cōclu-
dit Panoz. q̄ in puncto iuris in oī snia etiā censure lata sub
ditōe sit necessārio appelladū. j. x. dies a die snie. Nec ob-
dictus. §. biduū. vbi d̄ hoc esse vile quasi nō necessāriuz q̄
immo si nō esset necessārium nisi post euentū cōditionis non
foret vile appellare ante immo sup̄flū. sed q̄ est necesse ap-
pellare añ iō dicit q̄ est vile s̄m eū. S̄ certe iste conclusio-
nes concludunt in alijs sententijs nō sic in snia censure. & p̄
rōne dicitur hic vt supra p̄ Jo. an. q̄ conditio non trahit retro
in snia censure & appellat a snia censure cōditionālī añ euentū
cōditionis quasi a quodā grauamine futuro cōminato habēte
cām successiū vsq̄ ad euentū cōditionis. iō temp̄ debet eē. j. x.
dies. & iō ab isto grauamine añ euentū cōditionis possuz q̄
cunq̄ appellare cū hēat cām successiuam. & l̄. 13. illā rōnē con-
cludit idē eē dicendū in alijs snijs cōditionalibus. t̄ nō sic. q̄
ille nō pōtunt hēre cām successiū. l̄. 3. momentanea. q̄ trahitur
cōditio retro ad tps. & momentū snie. non sic in snijs censure
que nō trahunt retro nisi ad tps. existētis conditionis. iō inte-
rim añ cōditionis euentū grauamē illatū d̄ habere cām successi-
uam. vt. s̄. & hī cōsiderā hāc rōnē. q̄ subtilis. & tollit. ar. p̄ Pa-
nor. de gbus hic p̄f. d̄. Hoc aut q̄ dicat̄ excoicationē p̄ditio-
nālē habere cām successiū grauaminis l̄. 3. hic Inno. in p̄n.

dicēs qđ si ep̄s excoīcavit aliquē. nisi vsq; ad mēsem satisfice-
rit. vnū iū est mādātū. ⁊ iō qñ cunq; appellat vsq; ad mēse.
⁊ releuat quo ad excoīcationē. ⁊ quo ad solutionē. qđ suspē-
dit vterq; effectus p appellationē. ⁊ idē dicit h̄ Anno. circa
mediū. ibi nobis v̄t. c. dicēs hoc exp̄sse p̄bati hic in tex. sed
in alijs snijs ē secus. qđ a die snie cōditionalis est appellādū
put ēt i3 Anno. in. d. c. qđ ad consultationem. s. iur. p̄mo in
verbo decēdū. ⁊ rō offe est qđ excoīcatio trahit retro ad diē
cōditionis. ⁊ añ nō ligat nec i3. qđ si traheret retro ergo iūte-
rim eēt excoīcatus ⁊ deberet vitari. ⁊ appellatio nō suspēde-
ret. vt in d. c. pastoralis. sed cū appellatio suspendit añ diē
vel conditionē v̄t hic. lequit qđ hic sit text. p̄bans qđ in snijs
censure cōditionalibus cōditio nō trahit retro. qđ iūc appel-
latio nō suspenderet si retro traheret cōditio. cuius p̄mū v̄t
hic qđ appellatio nō suspendit. i3 glo. h̄ iij. di. solanitate. non
fuerit aula decidere in cōditio retro traheret in snijs cēsure
cōditionalibus. ⁊ iō permittit qñq; appellatio añ diē vel cō-
ditionē. qđ grauamē haberet cām successus quo casu semp
or effe. j. p̄ dies. ⁊ iū i3 Specu. eo. ti. vers. quid si dica. ⁊ v̄t.
⁊ not. ⁊ Bal. in. l. si clericus. c. de ep̄s. audi. ⁊ ē dicitū in. l.
super. eo. s. eo. el. ij. circa p̄zin. ¶ In eā gl. in fi. Nota hanc
gl. cū qua i3 h̄ dicit. ⁊ Anno. sed Archi. in. c. ij. de consi. in
vj. tenuit p̄mū. argu. illius text. de qua qōne plene pillū. ⁊ per
Jo. an. in regula. cū sunt in vj. vbi cōcordādo opinionēs di-
cit qđ opinio Archi. p̄cedit si cessat cā excoīcationis. puta iū
dex excoīcatio iūciū si nō faceret residētā in beneficio v̄t se
promoueri fecerit ad ordines. j. mensem. ⁊ ticius translati-
us est ad aliud b̄ficiū dimissio p̄mo. vel p̄rit infirmū. secus si
durat cā excoīcationis. ⁊ ita p̄cedit glo. hic cū ipse iudex
potuerit statuere in futurū. v̄t in. c. nobis hic allegato. ⁊ ita trā-
sit hic p̄danoz. ⁊ in. c. p̄. s. de fo. cōpe. col. pe. Sed do. Ant.
hic intelligit distinctionē Jo. an. qñ nō cessat cā ⁊ habuit eā
gine in p̄mo foro. puta si fuit excoīcatus si nō satisfecerit suo
creditori. tunc. n. i3 mutet forū iñ cōmuniā cēset cōmissā in
p̄mo foro. vbi solueret tenebat alia dato qđ cā excoīcationis
non cessaret. iñ si non habuit originē in p̄mo foro. puta si ex-
coīcavit iūciū si furtū fecerit si ticius mutat domiciliū. ⁊ ibi
furetur nō erit excoīcatus. Sed Jo. an. in. d. regula. cū sunt.
v̄t velle qđ excoīcatus si furtū fecerit incurrit excoīcationē.
i3 mutauerit postea domiciliū. ⁊ ibi p̄mittit furtū ex quo fuit
p̄uētius v̄t. d. c. pe. Nec ob. dicit. c. ij. s. j. qđ loquit in snia
per viā statuti. ⁊ statuti nō operat extra territorii. v̄t ibi. se-
cus in snia lata p̄ certā p̄sonā que potuit p̄mo ligari ex quo
fuit p̄uenta. vnde ligat ēt extra territorii. ⁊ hāc partē dicit h̄
Anno. ⁊ ē veriorē de iure. ⁊ ita Bal. hic qđ quo ad iurisdic-
tionē inspicit principiū iudicii. v̄t. l. cū quedā puella. ff. de iur.
om. iur. ⁊ no. in. l. nemo pōt. ff. de lega. j. tene ergo indistin-
te glo. hic. ¶ Sed querit p̄mo qđ si pendēte cōditione iudex
est mortuus. aut remotus ab officio. an cōualecat cōditio.
videret qđ nō. arg. l. quoties in fi. ff. de noua. vbi statu mutatō
cōditio existens nihil operat. ⁊ ita residet Archi. in. d. c. ij.
⁊ Jo. an. in. c. j. ne sede vacan. in vj. dicens qđ si ep̄s excoīcans
subditum si aliqd alienauerit de bōis ecclesie. ⁊ mortuo ep̄o
alienat nō ligatur nec incurrit excoīcationē ex quo viuēte
ep̄o cōditio nō euenit. facit glo. magna in fi. in. d. c. a nobis p̄
quā glo. p̄danoz. ibi i3 qđ si snia excoīcationis vel alia nō inie-
cit vinculū tūc snie qđ tollit per mortē iudicis p̄ferentis. idē
i3 p̄danoz. in. c. h̄. s. de offi. leg. col. pe. n̄s j. p̄ excoīcatio ligat
a die extantis cōditionis. ⁊ nō añ. ⁊ tpe conditionis reperitur
iudex mortuus. aut remotus. ergo cessat eius snia fm cū ibi.
⁊ hanc partem i3 ibi do. An. in. c. Sed aduerte. qđ glo. de
dis. i. dō canonē. saloniāne. i3 directē p̄mū dicēs qđ post mor-
tem excoīcatoris snia cōditionalis nō expirat. ⁊ ita sequitur
hic Bal. qđ per mortē iudicis acta. ⁊ snia nō expirant. ⁊ simi-
liter per amotionem h̄z Innocen. in. c. intima. l. i. co. facit. l.
mortuo. ff. de iudi. ⁊ de minor. l. in integrum. nō ob. d. l. quo-
tiens. qđ ibi est speciale fauore fisci fm Bal. hic dicentem qđ
ille casus non est alibi. ¶ Sed aduerte. qđ in alijs snijs v̄t
videt qđ dicit Bal. qđ cōditio retro trahitur. v̄t. s. sed in
sententijs censure in qbus cōditio non retro trahitur. ⁊ sen-
tentia ante nō ligat nisi a die extantis cōditionis. ⁊ illo die iū-
dex reperit mortuus vel remotus ab officio. satis v̄t qđ expi-
rat illa cōditionalis snia. qñ vero iā inieciisset vinculū ableg
Philip. frācho de appel. c. ij

hic. et. iij. q. v. q. suspecti. et in. l. apertissimi. C. de iudi. et sic facit pmo ille tex. q. exceptio recusationis no possit tolli per re scriptu pncipis ex quo e de iure seu rone nali. vt hic in text. de quo articulo vide plene dicta in. c. postremo. s. eo. C. de cuncto faciente tex. q. in decisionibus causarum possit licite al legari rone nali p quo et in. l. scire opz. s. iustici. ff. de ex. cula. iura. vbi pot allegari iusticia que colligit ex rone nali lz aliter no sit scripta in iure. p quo et. c. h. s. de trasac. vbi text. q. in his in quibus ius non inuenit expsum fm equitatez et rone nalem decidendum est. C. In glo. iij. in prin. q. si q. cla in pncipio medio vel in fine posita debeat referri ad oia. vbi vt plene dicit in. c. inquisitioni. j. eo. C. In glo. iij. in fine hodie aut quos effectus operetur cla appellauone remota vide vt dicit in. c. vi. de iura. et. c. p. aliorum. j. eo. C. In glo. in verbo viriulqz in prin. nota. iuncto tex. q. in eode negotio est licitum allare dispoit viriulqz iuris et sic leges et canones. qz lz ius canonicu pvideat in certo casu. tam si leges eode mo pvident lz allegare qz ius. vt est tex. hic et pp hoc no bñ loquit gl. x. di. si in adiutorium. que voluit q. leges in cau sis ecclesiasticis nunqz sint allegade nisi qñ deficiunt cano nes. qd non est veru vt hic p3 et vide in. c. j. et. c. auctoritate. d. c. ocl. p. b. in. v. vbi et in causis bñficialibus e licitū allega re leges si non reperit pñus p canones. C. In glo. in verbo allegare in prin. nota bñ hanc glo. que docet modū et practi cam qñ iudex recusat suspectus. C. In eadē glo. ibi in scri ptis. tene mēti ex glo. q. iudex debet recusari in scriptis. et ita bñ probat in. l. apertissimi. C. de iudi. C. In eadem glo. ibi vsqz ad. xx. dicit. de hoc vsqz ad qd ipsa possit iudex recusari vide vt dicit in. d. c. cū spali. C. In eadem glo. in fine hodie aut an delegatus recusatus possit cam alteri subdelegare vbi in. c. iudex. de offi. deleg. in. v. et dicitur in. d. c. cum speciali. C. In eadem glo. in verbo aliquos ibi arbitrum. tene mēti ex hac glo. q. non est necesse vt arbitri eligendi in ca suspitio nis sint duo vel plures sed pot eligi solus vnus. satis eniz e iudici si partes in hoc sint concordēs. et hoc idē lz Spec. in. ti. de recusa. s. effectus versū. sed nunqd vna pars. dicit tñ q. si non possunt esse cōcordēs de vno. tunc sunt plures elige di alias sufficeret vnus vt hic in glo. et ita lequunt hic doc. et facit tex. in. c. ad bec. j. et. s. eo. vbi de hoc. C. In glo. in verbo cogi. in fine gl. no reddit rōne dñe quare sit q. iudex cogno scit an sua sit iurisdicctio qñ excipit de rescripto surrepticio vt in. c. sup. lris. s. de rescript. et. ff. de iudi. l. si qz ex aliena. et tñ ipse iudex non pot cognoscere de sua recusatione. s. glo. bñ assignat de hoc rōne. j. eo. c. sollicitudinem in verbo pos sit. et ibi vide. et dicit hic Jo. an. q. iō est qz iudex in hac ex ceptione magis afficitur. sed Innoc. in. c. p. udetia. s. de offi. deleg. et Bart. in. l. qdam consulebat. ff. de re iudi. dicit q. rō dñe est qz exceptio suspitiois afficit et inhabilitat personā iudicis. et iō sicut no cognoscit de negotio principali ita nec d3 de hoc incidit cū virobiquz sit eadē rō suspitiois. Alia rō est fm Panoz. hic qz ex recusatione iudice cōmuniter puo catur ad indignationem. j. eo. c. de iura. ff. de arbi. l. litigato res. vñ tñmē ne sic puocatus noceret vt in. d. c. qz suspecti. Non sic quādo excipitur q. rescriptum est surrepticiū vel alias contenditur inter partes de iurisdicctioe iudicis. ideo pot ipse cognoscere. C. Sed dubitatur qd de alia exceptioe que sit afficit personā ipsius iudicis. puta opponit q. iudex sit infamis vel excoicatus vel sile. an poterit ipse iudex de h cognoscere in. c. cū super. s. de offi. deleg. Inno. voluit nota re q. sic q. ille casus non reperitur exceptus a regula dicte l. si quis ex aliena. et dicit. c. super. lris. Sed Bar. in. d. l. quidā consulebat. tenuit qñ qz eadē rō sicut in exceptio ne suspitiois cū virobiquz casu afficiat personā ipsius iudicis. et iō fm eū debet eligi arbitri q. de hac exceptioe cognoscāt. et idē sequit B. osti. in. c. pia. de excep. in. v. Archi. vero i. d. c. qz suspecti. lz q. hoc casu no sint arbitri eligēdi qz no repe rit iure casu lz d3 adiri supior. et qñ eligant arbitri lz Jo. an. in. d. c. iua sic cōcludēs q. si exceptio e notoria sufficit so la ppositio q. notoria pbatōe no indiget. c. iij. s. d. tñ. cog. s. si no est notoria et pponēs exceptionē cōsentit q. ipse iudex de h cognoscit poterit cognoscere et iudicare. et ita pce dit opi. Inno. in. d. c. cū sup. dicētia q. si male in hoc iudica ret poterit ab eo appellari. Si vero opponēs no pssent imo

recusat ipsum iudicē sup tali cognitione. et tñ no poterit co gnoscere nec iudicare. cū sit iusta ca suspitiois et hoc nisi ve lit hūc articulo alteri no suspecto delegare. vt not. in. c. si quis d3 clerici. s. de fo. cōpe. et ita residet doc. in. d. c. pia. et illo cau pcedit opi. dicētiū q. eligi debet arbitri fm Jo. mo. hic in vlt. col. In glo. in verbo competentē. in fine dic q. c. suspitiois hic allegatū loquit in termino assignando paribus ad pba dū causam suspitiois et ita terminus d3 assignari. per arbi tros. sed dicit. c. legitima. loquit in termino assignado per iudicez ipsos arbitros ad decisionem et expeditionem cause. C. In glo. pe. ibi no dicit. sed dicit q. si recusatus sit iudex delegatus lz aliter no probet ca suspitiois no d3 amplius ipse cognoscere sed debet cogi ptes vt eligat arbitros q. co gnoscant de ca pncipali vt ibi p3. Ex quo no. q. ius ciuile dif fert in hoc a iure canonico in duobus. qz de iure ciuili non est necesse in delegato pbare cam suspitiois. s. sufficit sim pliciter allegare. sed fm ius canonicu d3 pbari vt. d. c. iudex et. d. c. suspitiois. secūdo. qz fm leges allegata suspitioe in cōiunctū eligunt arbitri q. cognoscant de ca pncipali. s. fm ius canonicu arbitri habēt solū cognoscē de ipsa ca suspitio nis. C. Sed dubitat pmo an finita et pñiciata ca suspitio nis legitima poterit de iure canonico arbitri cognoscere d ipsa ca pncipali. B. osti. hic q. sic ar. dicit. l. apertissimi. s. gl. et Archi. iij. q. vj. si qz in quacūqz tenent qñ qz solū habēt cognoscere de ca suspitiois. iō lata super hoc snia sunt fun cti eorū officio ar. c. in lris. s. de offi. deleg. et in. d. c. legiti ma. a pñio sensu. vbi eliguntur vt terminet negotiū suspitio nis non ergo negotiū principale. et hoc seruatur curia vt hic tā git Jo. an. et ita cōiter doc. sequitur in. d. c. legitima. no ob. d. l. apertissimi. qz loquit de iure ciuili de quo iure arbitri bñ cognoscunt de ca pncipali fm Bal. ibi. et Jo. an. et alios in dicto. c. legitima. de quo etiā tāgit Spe. tit. d. recusa. s. effe ctus. in prin. licet imo. hic dicat q. opi. B. osti. habet equita tem ppter expensas vitandas qz alteri subdelegare bñ in. d. c. iudex et dicit in. d. c. cū spali. et ibi quid sit in ordina rio. Et subdit hic Panoz. q. iudex recusatus pbatā suspi tione non poterit cogere ptes vt eligat arbitros qui cogno scant de ca pncipali qz iudex no pot se amplius impedire. et post pñunciationē recusatus definit esse iudex. vt in. d. c. iudex. Non sic de iure ciuili qz delegatus cōpellit partes vt eligant arbitros qui cognoscāt de ca pncipali. vt. d. l. aper tissimi. et. l. si. eo. d. et vocant arbitri iuris quoz snia appellat. vt. d. l. si. et in. c. ab arbitris. de offi. deleg. in. vj. secus in alijs arbitris. vt in. l. j. C. de arbitris. et rō dñe est qz de iure ciuili iudex recusatus et post pñunciationē et declarationē sup su spitioe no definit esse iudex. iō et post pñunciationē q. sit su spectus habet ipse exeq sniam arbitroz. vt. d. l. apertissimi. et d. l. si. C. Sed de iure canonico definit esse iudex post pñ nunciationem suspitiois. ideo amplius se non pñmittit. vt. d. c. iudex. et. c. cum speciali. vbi vide reliqua pertinentia ad materiam recusationis iudicis et.

A sit. Appellatioi sue renunciat q. in applonis iudiciz inuouat. b. d. et sic. No tenet appellatus deferre apploni: cui appellas ipse no detulit. b. d. s. pñmū intellectū. Et sic. No est deferēdi apploni illius q. appellatioi sui aduersarij no detulit. b. d. fm verū intellectū. et fm pars ibi respōdēt. C. Tene mēti duas regulas ex tex. in mā applonis ex qb tollitur ipsa applo. C. Prima regula est qñ quis no detulit apploni sui aduersarij: tunc enim no est deferendū illius ap pellatioi qui apploni aduersarij legitime interposuit no de tulit vt hic et facit. c. pñtutus. s. eo. Pa no inuatur edicto q. contēnit edictū. et frustra legis auxiliū inuocat: qui legē com mittit: vt in. c. qz frustra. j. de vsur. C. Sed tñ limita. et intelli ge hanc pñmaz regulā procedere pmo qñ applo aduersarij erat legitima: vt hic in tex. in verbo legitime. als vñ si appel latio no foret legitima no est ei deferendū et cessaret pena huius tex. quod est diligenter notandum et ponderandum. C. Secundo limita eandē regulā procedere: quādo ille qui non detulit appellatioi aduersarij vellet suam propiā appellatioez psequi: secus si vellet psequi appellatio nem sui

nem sui aduersarij cui non detulit. tunc enim possit. nec hic prohibet. et iō ponit q. in ca beneficiā sit appellatum et inti mata appellatio fm formā ele. cam. de elec. Nam si ego non detuli illi appellatioi immo feci d3 appellante per meos exe cutores fieri processus. et tandē qz no pñficiebat volo pro sequi appellatioem mei aduersarij. an potero. et videt q. no per hunc tex. et in. c. bone memorie magū. s. de elec. quali vi deat illi appellatioi renūciāse vt hic et in. c. ex pte. s. de re scrip. Sed dic cōtra. pmo qz ex quo ca est semel deuoluta ad curiam semper remanet ibi tractanda nec potuit tolli per ta citā nec per expressam renūciationem. nisi per modum de quo habet in. c. qñ. de elec. in. vj. Nec ob. tex. hic et in re gula. ex eo q. in. vj. Nam rñditer pmo q. non teneor defer re appellatioi aduersarij si non puto eā fore legitimā. vt. s. nec teneor ius mēi indiscussum relinquere. dicit tex. in. l. illō ff. de pet. heredita. Secūdo respōdet q. tex. hic loquitur qñ egovolo psequi meam appellatioē cui no detuli. et sic no loquitur tex. hic quādo appellas vult psequi non suaz s. appellatioē aduersarij cui non detulit. Nam hic no probi detur. Nec ob. dictū. c. bone memorie qz pot dicit q. ibi appel latio maioris partis capituli erat friuola. vel ibi fuit pñrāqz pariem appellatū. et qz maior pars non detulit appellatioi minoris partis similiter minor pars non tenebat deferre ap pellatioi maioris partis. qz paria delicta mutua cōpñsantē tollunt. j. de adulter. c. intelleximus. ff. solu. mari. l. viro atqz vxore. et inobedientia viriulqz partis vñrāqz prem excusat a pena. ita tex. no. in. l. non ex omnibus. ff. de arbi. et hoc bñ no ta ad intelligentiā huius tex. et dicit. c. bone. et ita tenet offi d rota deci. c. c. x. que incipit. Itē si appellas i ca beneficiā. et sequit Jo. mo. hic circa finē. et vide vt dicit. j. in glo. fi. circa 2. fi. C. Secūda regula huius tex. no. sit q. qñ ipse appellas no detulit sue appellatioi sed aliqd inuouat es pendente in pñiudiciū sui aduersarij. tñ censet appellatioi renūciāse. vt hic et in. d. c. ex pte. s. de quo vide vt. j. dicit. d. n. appellas quiescere ab oi nauitate offi eius appellatio pendet vt hic di citur s. Bal. C. Quid aut de eo q. desert snie pro se late an videat ei renūciare dic q. non. si alias ipsa sententia e iusta. tex. est vnicus in iure in. l. seye amice. ff. de auro. lega. que ad hoc ita inducit Bal. in. d. c. ex pte. s. in col. iij. et vide in. l. euf denter. ff. de excep. rei iudi. et subdit Bal. hic q. ante factam inuouationem poterit quis adire iudicez et petere ne in sua possessione turbet vel deiciat cū forte aduersarius cōgrega uerit gentē ad expellendū eū. vt est tex. de hoc expressus in. l. si. ff. de offi. procur. cesa. cū iudex teneat occurrere et obuiare scandalis. ff. de vsufruc. l. equissimū. et tollēda sit occasio deli quendi. ff. de rei vendi. l. in fundo. et pñses non d3 pari q. ali cui fiat violentia vel iniuria. ita tex. in. l. illicitas. in prin. ff. de offi. pñsi. et si aliquis timet offendi pot adire pñsidem vt ibi securitas pñstetur. vt. d. l. illicitas. s. ne potentiores. et ibi Bar. C. In glo. j. ibi arbitrio iudicis. Nota glo. de significa tione istius dictionis incōtinenti statim et similis qz vbi non habet i suo casu certā determinationē recipiūt interuallū ar bitrio iudicis. facit. s. de offi. deleg. c. de causis. lz Bar. in. l. j. ff. de verbo. obliga. et Panoz. hic in vltima col. et p Bald. in. l. petens. et in. l. in bonefidei. C. de pac. et alias p glo. in. l. iij. s. eū. igif. ff. de vi et vi. arma. et de his et vide glo. nota. xxj. q. ij. c. j. et in. c. q. papa. s. de elec. sed tñ quātū ad casum hui? text. gl. hic recedit ab hac opi. qz idē foret et si talis exceptio no pñaret incōtinent. et iō h querat. j. quātū ipsa debeat pba ri bec exceptio B. osti. hic q. j. xv. dies ar. c. frequēs de recti. spo. in. vj. q. no placet hic Jo. an. qz ibi qñ de spoliatioe exci pñt in. vj. dilatorie. no aut qñ agit de spoliatioe. sicut hic agit de attēptatis. vñ residet hic Jo. an. cū opinioe hui? gl. et idē Panoz. hic in fine dicēs q. tex. ibi incōtinenti. narrat factū eo qz aduersarius sic dicebat no aut pñnt in hoc ius. Sed aduerte qz do. Ant. dicit hic posse saluari opi. B. osti. ex quo hic pcedit ope exceptionis. s. no eē deferendū appellatioi aduersarij. eo qz ipse no detulit apploni ipsius excipientis. immo eū spoliāuit. iō vt q. locū habeat dictū. c. frequēs. cum ista exceptio sapiat nām spoliatiois et dilatorie. vt tādiu nec n audiat appellas qñdū no reponit attēptata in pñmū statum fm do. Ant. cū quo trāsīt Jo. mo. hic intelligētes pñmū intelle ctū huius tex. s. q. q. no detulit sue apploni no intelligat re

nunciāse ppetuo. s. solū donec fiat restō attēptatorū. s. cen te verius vt q. ppetuo intelligat renūciāse et appellatio sit perēptia p tex. hic dicentē puniendū esse in eo in quo deliqt. et q. reddit se beneficio appellatiois indignum. vñ non di cit q. sit indignus a psecutione sed appellatioe. ergo appel latio est perempta in totū. et hanc partē lz glo. iij. in. d. c. ex pte. s. cū qua residet ibi cōiter doc. et idē gl. magna vltima mediū in. c. non solum. eo. ii. in. vj. et hoc idē lz hic Panoz. circa pñ. lz Jo. mo. hic in fine dicat q. alia opi. B. osti. et do. Ant. q. ap pellatio non sit ex toto perempta sit magis equa. cū ergo ista exceptio sit peremptoria sequit q. no habeat locū terminus dicti. c. frequēs. et ideo tene mēti opinioē huius glo. et etiā Jo. an. vt. s. p3. C. In glo. fi. in prin. bec glo. procedit p3 in tellectū. s. et sic hic intextu essent due appellaciones. pmo ap pellauit reus post appellatioem actor eum spoliāuit. et text. hic ibi post appellatioem legitime interposita. intelligi d3 scilicet per ipsum reum spoliatum. p quo intellectu facit. qz non est verisimile q. reus narrans appellatioem aduersarij dixisset eam legitimā. et hunc intellectu dixit hic B. osti. et Innoc. non posse practitari in appellatioe iudiciali: sed in extraiudiciali: sed dicas no esse restringendū ad appellatio nem extraiudicialem: immo et pcederet in appellatioe iu diciali fm do. Ant. et alios doc. hic. C. In glo. ca. ibi non d3 p intelligentiā considera aliquos casus: qz aliquādo spoliat post suam appellatioē deducit attēptata p modū exceptio nis. et iō casu voluit hic. d. Ant. q. excludat aduersarius ab oi appellatioe et in diuersa ca. sicut exceptio spoliatiois ob stat agenti in quacūqz ca. vt in. d. c. frequēs. et in. c. ij. et fi. s. de ordi. cogni. qd dicitū posset pcedere absqz dubio qñ ap pellatio in alia ca tenderet ad differentia reuocationem autē ptatorū. als autes si ca alia no bz cōnexitate cum pma: ista pena non extendit ad alia diuersam cam. et ita in hoc cōiter sequunt hic doc. de quo tamen. j. in. fi. et subdit hic Panoz. q. equiparatio quā facit hic do. Ant. f. q. exceptio attēptatozum excludat appellatioem in oi ca non pcedit: q. excep tio spoliatiois non excluderet appellatioem: qz dñ potius se defendere qz agere. prout lz Innoc. in. d. c. ij. B. osti. et p sequenti appellatioem non ob. exceptio excommunicationis qd est plus. vt in. c. cū inter. r. c. h. s. de excep. C. Secundus casus est qñ secunda appellatio in eadem vel diuersa causa tendit ad differendum attēptata post primā appellatioem aduersarij: et ita ego appellauit tu non detulisti appellatioi: immo spoliasti me post meā appellatioē: et interponis tuaz appellatioē ne aliqd inuouetur. certe non obstante tua ap pellatione poterit iudex pcedere super reuocatione attēptatozum: qz si no detulisti mee appellatioi non est tue deferen dum: vt hic in tex. et ita sequit Jo. an. et Specu. eo. ti. s. fi. v. item q. appellans. vbi dicit. ita esse intelligendū hunc tex. et dictū. c. cōstitutus. s. eo. r. d. c. bone memorie. et iste casus est clarissimus. C. Tertius casus est qñ appellauit in hoc articulo. et tu non detulisti: postea appellans in alio articulo diuer so et separato eiusdē cause: an habeat locum regula hui? tex. Panoz. hic q. no: qz sequeret q. delictuz vnus pñs pñaret cam delinquēdi iudici. et alteri parti. posset. n. iudex vel alte ra ps gravare in alio articulo. et non posset appellari et sic ori rentur scādala p dicta. legissimū. Adducit et doctrinā Inno. in. d. c. intelleximus volentis q. illa regula frustra legis auxi lium et. h. ear locū qñ circa idem: secus si circa diuersa. vñ in diuersis delictis no cōnexis no bz locū regula vici. c. intel leximus. et dicit. l. viro. et similiter in diuersis obligatioibus et cōtractibus no bz locū regula. l. cū pponas. C. de pac. et. c. peruenit. s. de iureiur. qz frangenti fidē no posset fides fran gi. vt plene not. in. c. cōstitutus. j. de penis. et per L. y. et alios in. l. cū pponas. intelligit ergo Panoz. tex. hic. et alia iura. s. qñ appones tēdūt circa idē: secus si circa diuersa in qb de vno in alterū non est fienda illatio. ff. de mino. l. papinianus exuli. et. l. si maritus. C. de dona. inter viz et vxor. et p hac pie adducit tex. in terminis fm eū in. c. dilectus. j. eo. C. S3 ad uerte. qz in eadē ca vt q. indistincte habeat locū regula hui? tex. vt no sit deferendum appellatioi tue in alio articulo di uerso: tñ eiusdē cōe. et ita in hoc sequit Jo. an. et d. Ant. et Jo. mo. p hūc tex. indistincte loquēt. et subdit tex. hic q. d3 qz puniri in eo in quo delinqt. vñ supuacua foret pñsio huius

Philip. frābus de appel. e iij

appellatio nō re-
scindit sed
suspendit an
appellatio ex
tinguat pñi-
ciatū. & dicitur
effectū. vide
elegantē &
copiose per
d. Jo. de au-
na. in consi-
liū. & ibi in
add. do. lu-
do. bologni-
ni.

index nō deferret vñ appellat^o tunc nō deuoluat cā imedia-
te. ad curiā tñ in oibus alijs appellatio bz suuz vigorē quo
ad facultatē psequēdi ipsaz appellationem vt hic. & quo ad
reuocationē attemptatorū vt in. c. nō solū. de ap. in vj. & quo
ad penam iudiciū nō deferentis appellatōi d qua in. c. de
pō. r. s. c. fm Jo. an. an tñ iudex a quo possit cognoscere an
appellatio sit legitima vel non. vide no. de hoc. j. c. pñmo.
¶ Nonno. q. p. lapsus termini boia sicut deserit appella-
tio ab interlocutoria. ita & a diffinitiuā vt ē hic. r. & vide ple-
ne de his dicta in. c. pñonas. s. eo. ¶ Decio. nō ibi suspen-
sa. q. appellatio nō rescindit sed suspendit iudicatur. c. ve-
niētes. de iureiur. tñ in quibuscā casibus itē rescindit. put
in infamia. & in penis corporalibus. vt in. l. j. si. ff. ad turpil-
lia. & in. l. furri. j. si. ff. de infami. & vide. j. hoc dicta in rubrica.
¶ s. eo. ¶ Undecimo. nō ibi quicquid autē & c. & ita allegat q.
omne id qd p allegari pūa pemptorū. & sic citatōne fa-
ciat ab homine ad excusandū cōtumaciā illud idem pñ alle-
gari respectu citatōis. & termini iuris aut statuti bz bal. di-
centē hoc ēē mēti tenēdū. qz si bannitus ex forma statuti
nō debet audiri de crī. tñ audiet de banno si dicit nō vale-
re. qz nō fuit cōtumax. ¶ Duodecimo. & vltimo. nō qd ista
pñtuitio bz locum in appellatōibz iudicialibz & extraiu-
dicialibus. ex quo nō. qd vñ lūis. includit ē actū extraiudi-
cialē. r. & hic. nō. ad statuta faciētia mētiōē de lūibus. qz
ē includit extraiudiciales pñtōes. & de h vide plen^o
in. l. causā. C. de trāsactio. vbi p glo. & doct. in. c. foroz. j. de
vñ. signi. ¶ Tñ glo. i. vbo appellatur. ibi ad totū negotiū
appellatōis. nō autē sup negotiū pñcipali si appellatio
erat ab interlocutoria. tñ enī nō teneret appellatō cōparere
instructū & cū actis in negotiū pñcipali. nisi appellatō hoc
petat vt. j. tagit gl. p. c. j. e. tñ. in. vj. & j. dicit. ¶ Tñ ea. gl. ibi
secus ē de appellatōe. sentit gl. q. r. non habet locū i ap-
pellatō. & qd debeat citari. vt ibi pñus citatō & c. Sed dic qd
qz pñtuit pariter de appellatōe. & de appellatōe vt pñ in. r. &
ibi in absentē pcedat. & ita tñ glo. h in verbo absentē. nisi
pñmo citet. tñ dicitur bñus gl. pcedit qñ appellatio nō fuit
recepta a iudice vel a pte. mñ. n. appellatus nō tenet cōpa-
rere nisi pñmo citet fm Panoz. eo aut casu quo appella-
tio sit recepta a iudice vel ab appellatō. & statutus terminus
tunc bz vim pemptorij. & poterit pcedi in cā appellatōis
appellatō vltimus nō citatō p hunc r. qd aut si appellatio
nō est recepta a iudice vel ab appellatō. sed tñ iudex statuit
terminū ad psequendū. dicit qñ appellatus nō cōparet aut
nō mittit pcuratōrē nō nocet sibi nec possit pcedi pñra eum
etiā in articulo appellatōis nisi pñus fuerit citat^o. & ita pñt
pcedere glo. s. f. de appellans si nō cōparuit in dicto termi-
no p se vel p pcuratōrē salte ad impetrandū qz termino ad
psequendū dicit satisfieri p solā impetratōē. s. de rescrip-
t. c. dilectus. el. j. & hoc casu appellatio sua erit deserta. vt in
d. c. pñonas. s. eo. & appellatō cōparente in termino pdena-
bit sibi appellans in expensio. vt in. c. repñsibilis. s. eo. &
idē si alias expēs fecisset ex cā appellatōis fm Jñn. hic.
& aduerte qz cum papa possit cōmittere in curia cognitiōē
cāe pñcipalis dato etiā qñ ibi nō sit deuoluta p appellatō-
nē putz Semi. in. c. j. s. post bec eo. ti. in. vj. p illum r. di-
cto casu voluit rota in decisione. ex vj. que incipit. Jñm cō-
mille. qd habeat locum r. hic. & eius ratio etiā in ipsa
cā pñcipali. nam citata pte legitime poterit ex post pcedi
in absentia ipsius pñs cū teneat cōparere p se vel p pcura-
tozem instructū ad totā cām qd si nō fecerit tenebit pcessus
in eius absentia ar. r. r. hic. & in. c. j. de elec. in. vj. & ex his ba-
bes qz r. hic bz locum quando cūqz ipsa causa etiā pñ-
cipalis sit delata ad curiam etiā de spālī cōmissione pape
¶ fm Jo. vñ. s. c. ¶ Tñ ea. gl. in. glo. ponit tenorem dicti. c.
j. eo. ti. in. vj. vbi in. s. post bec. r. requirit solum p sensum
appellati. vt sic causa sit in curia. hic autē r. r. videtur velle
qz sufficiat sola delatio iudiciā. & loqz hic i. r. r. alternativē.
vnde dic qz quo ad deuolutionē articuli appellatōis suffi-
ciat sola delatio iudiciā. vt hic in r. r. s. qz ad hoc vt appel-
lans teneat deferre oia acta cause & qz possit pcedi in absen-
tia appellati non sufficeret sola delatio iudiciā nisi appella-
tio sit recepta ab ipso appellatō. & hoc petat vt in. d. s. post
bec fm Jñn. & Jo. an. ibi. s. tñ vide no. p rotā in deci. c. iij.

que incipit. J. & q appellatus. vbi ponit infra scriptas pñlu-
siones. ¶ Prima qñ appellat^o approbat appellationē. &
petit q appellatō cōpareat corā iudice ad quē cū oibz actus
cā. tñ si appellatō nō pducit acta infra terminū siue iuris
siue hominis nō debet alia dilatiōem p eis pducēda. imo
eo amplius nō expectatō pcedet in cā pñ. n. d. c. j. & in. c.
cupientes. de elec. in. vj. ¶ Secūda cōclusio ē qñ appellat^o ni-
hil petit s. solū ē statutus terminus p iudicē appellanti ad
psequendū & appellatio nō fuit aliter recepta a iudice vñ ab
appellatio talis appellatio. & sola assignatio termini nō de-
uoluit negotiū pñcipale ad curiā. vt voluit Archy. & Jo. an.
in. c. cū appellatōibus eo. ti. in. vj. & Spe. e. ti. s. quāst. v.
pñmo. ¶ Tertia pñclusio qñ vbi ē appellatio recepta a iudice
& pñtus termin^o tñ ipse pñs nō solū ad ipetradū. & cō-
tradictū. s. & ad totā cāz p se vel pcuratōrē instructū cō-
parere tenetur vt hic in r. r. & h nō ex vñ pñtōis termini s.
delatōis iudiciā q deuoluit totā causā ad curiā vt in. d. c.
cū appellatōibz. de qñ tñ dic vbi plenius p doc. ¶ Quar-
ta pñclusio qñ iudex nolit appellatōnē admittē. poterit
tñ appellatus ipse admittē bz Jñn. qz de hoc est hic r. r.
clarus q alternativē loquit. sufficit ergo approbatō solius
appellati quo ad bec vt cā appellatōis deuoluat ad curiā
sed nō ipsius negotiū pñcipalis. qz quo ad pñcipale negotiū
requit qñ ipse appellatus hoc poterit put radit in. d. s. post
bec. ¶ Quinta cōclusio ē qñ vbi iudex deuoluit appellatōnē
tamen nullū terminū assignat & appellatus recepta ap-
pellatōe petiūt put habet in. d. s. post bec. illo casu succedit
terminus iuris loco termini hominis. & infra terminū iuris
bz appellat^o cōparere p se vel pcuratōrē instructū cū oibz
actis. vt sic si appellatus pcedat in negotiū pñcipali possit pcedi ap-
pellante vltimus nō citatō. ex quo nō venit p se seu pcuratō-
rē instructū. vt. s. fm Archy. q. vj. appellatōre. in addi. q
incipit adde. nō ob. r. in. d. l. appellatōre. ibi canonizare qz
pcedit qñ appellatio nō est recepta a iudice vñ ab appella-
to. nec petitio facta bz formā dicit. s. post bec. alia hie pcur-
rentibus. sec^o & vñ. s. & ita determinat rota in dicta decisione.
celij. ¶ Sz aduerte in hac quinta pñclusione. qz si qñ an
expedito articulo appellatōis appellatō est amplius citā-
dus in negotiū pñcipali. r. non bz aperit in. d. s. post bec.
io Jñm. hic refert maiorem pñm dominū Antonij. dicens
qñ iteratō erat citādus. facit r. in. d. c. j. vbi dicit qñ tñ pce-
det quātum de iure fieri poterit. & hec cā non bz vim pñ-
ptorij. vt p glo. & doc. in. c. causam. s. de rescri. & licet termi-
nus statutus fuerit appellatō. tamen respicit articulum ap-
pellatōis nō ipsum negotiū pñcipale. & terminus iuris nō
opaf qñ non debeat amplius citari cum sit ad finiendā cau-
sam appellatōis. vt. l. si. ff. illud. C. de rpi. ap. nō autē ad in-
choandū negotiū pñcipale. & id requit noua citatio in nego-
cio pñcipali. & ita sequit Jñm. hic. col. iij. in fine. Rogita tñ
qz Jo. an. hic. j. in glo. pemptorie. tñ cōtrariū. & rota i dicta
deci. c. iij. & vide. qd. j. dicit. & p panoz. j. in. ix. col. in. v. j. q.
rif. ¶ Sexta & vltima conclusio an sufficiat pñsus solius
appellanti. vt iudex ad quē possit cognoscere de cā pñci-
pali omisso articulo appellatōis. & de hoc vide vt dicit. j.
eo. c. vt debitus. seu. in. c. interposita. s. j. vbi de h p panoz.
¶ Tñ glo. in. ver. obtrineat in. s. aduerte. qz si appellatō i ter-
mino nō est psecutus. tñ appellatio ab interlocutoria vel
diffinitiuā ē deserta vt hic. & d. c. pñonas. ergo impossibile vñ
qñ elapso termino possit iudex ad quē vñ appellatus ampli^o
pcedere. s. appellatōne ipsa deserta redit ipso iure causāz
ad iudicem a quo vt in. d. c. pñonas. & in. l. eos in pñ. C. eod.
ti. & in. c. si appellatōne. eo. ti. cuius contrarium dic of. iō
p intelligentia. cōsidera aliquos casus. ¶ Primus quan-
do appellans & appellatus non sunt psecuti in termino ho-
minis. & isto casu appellatio est deserta in tantum qz post ter-
minum etiā de pñsensu pñm non pōt iudex appellatōis
pcedere. quia sententia transit in rē iudicatā. & ita pñte
loquat r. in. d. c. si appellatōnem. facit bona glo. in. l. si
diuersa. C. de trāsactio. ¶ Secundus casus est qñ appellatō
non est psecutus in termino hominis. sed appellatus sic
isto casu quo ad appellatōē deserta est appellatio. s. appel-
latus

latus ipse bene poterit procedere in causa appellatōis.
puta si velit obtinere pñfirmatōē snie. & pñtōne expen-
sarū de appellante. & hoc casu loquit r. r. hic cum refert se
ad. c. repñsibilis. loquens de appellatō psequēte bz Jñm
no. dicens q appellatus satis dicit psequi appellatōnez
ab interlocutoria si comparuit in termino. vt sic possit postea
psequi post terminū maxime si impetravit lras in termino p
quo est r. r. hic vbi appellatus solū cōparuit in termino. & tñ
hic of q pñt psequi post terminū s. absentez. & idē in appel-
latōne a diffinitiuā vt appellatus comparens in termino ho-
minis possit post ea eam psequi in termino iuris. licz ipse ap-
pellans nō sit psecutus in termino hominis fm Panoz. di-
centem nō esse vtile appellatō tñ velle psequi appellatōne
sed potius d. approbare deservit appellatō p quā snia
firma manet. d. c. pñonas. & poterit tunc petere expensas co-
ram iudice a quo. vt. s. est dicit in. d. c. repñsibilis. alias
volendo psequi appellatōne post terminū possit repota-
re lram diffinitiuā pñra se. qz psecutio iuuat etiā appellatōē.
& hoc idem quo ad duos pcedentes casus tñ rota in deci. s.
lx. que incipit. Jñe si appellatus in termino. s. referat Spe.
eo. ti. s. nunc breuiter. vñ tñ pone pñsus fuit. sentire Jñm. s. s.
intellige put in casu sequenti dicitur. ¶ Tertius casus est
si appellatus impetravit in termino hois & appellans post
terminū cōparet vñ psequi an poterit appellatus pñdicere
& renunciare suis lris. dicit qñ sic rē integra. qz quo ad ipm
appellatō appellatio est deserta sed eo cā quo appellatus
vellet psequi audiet ē ipse appellans ar. l. ampliorē. in pñm.
eo. ti. & l. pñtende. C. de tēp. in. integ. resti. qz rescriptū impe-
tratū d. s. esse cōe ex quo appellatus vult illo vñ fm Jñm. in
c. ex cōquestione. s. de rescri. spo. & ita pcedat qd dicit Spe.
in dicto vñ tñ pñt. & s. seq. & ita sequit Jñm. col. iij. &
Jñm. hic col. iij. & hoc idē tñ rota i dicta deci. lxxij. Nec ob.
dicit c. si appellatōne. qz pcedit qñ p nullā pñm facta ē
psecutio iñra terminū. sec^o si appellat^o sit psecut^o i termino p
ut in casu pñdico. & satis of appellatū fuisse psecutū si in ter-
mino se pñsentavit corā auditoze pñdico. & forit^o si corā
papa facit dictū. c. dilectus. & ita etiam pñtuit Jñm. de se-
nis suo pñ. c. lxxvj. quod incipit. Jñn. lectione que berit lecta
est. & in cōsilio se. & isto casu diligentia appellari pñt pñesse
ipm appellanti ex cuius negligentia quātum ad appellatōnez
appellatio erit deserta. & ita limitari debet dicta c. si appel-
lationem. quod est bene no. & ita etiam tenuit Jñm. in. d. c.
cto. c. pñonas. col. vi. sufficit enim appellatō comparere in
termino vt sic possit postea psequi post terminū & impetrare
lras. ante enim terminū hominis non valeret impetratio. fa-
cit. j. c. oblate. & c. ex insinuatione. qz debet impetratio fie-
ri post terminū vt hic in r. r. circa finem. satis est ergo vt pos-
sit fieri psecutio qñ sit comparitū in termino. & ita est tene-
dum fm Jñm. hic. licet Butri. hic in vna pte aliud videat
sentire sed postea in alia pte sequendo Jñm. de senis con-
cor. vt. s. & idem per omnia est dicendū in termino iuris: qz
si ps appellata incepti psequi in fine ante lapsum terminū
put habetur in autē. ei qui. C. de temp. appel. poterit pseq
etiā post terminū petendo cōfirmatōnez sue snie licet p
lapsum termini iuris appellatio sit deserta quantum ad ap-
pellantez vt in. c. sicut. eo. ti. vñ de dispō. d. clemē. si appella-
tione. pcedit quādo appellatus & appellatō nō est psecutus
in termino iuris. secus si appellatus incepti psequi ante la-
psum anni qz poterit psequi post annum. vt. iij. q. vj. appella-
toze. & in. d. autē. ei qui. & dicto casu nō possit appellans p-
sequi post terminū iuris inuito appellante nisi vt. s. est dicit
& ita intelligi. d. c. si appellatōnez. & ita sequit Jñm. in
d. c. pñonas. Sed limita pñcedentia vt tunc appellatus qui
comparuit in termino & postea impetravit iudicē possit vel-
le q appellatio habeatur p deserta & nō psequi etiā inuito
appellante qz pcedunt qñ appellans nō fuit impeditus. &
ita bz intelligi. d. c. pñonas. cū alijs. sed secus si fuit impe-
ditus. tunc enim deberet audiri & possit psequi etiā inuito
appellato pñtuit habet in. c. ex rōne. s. eo. & diligētia pñs
appellatō proderit ipm appellatū p ea que notat Jñm. in. c.
cum sit. & Spe. in. d. ver. sed pone. & vñ. sequit fm Jñm.
hic col. vj. in. fi. & Jñm. in. d. c. pñonas. circa finē. ¶ Quar-
tus casus est si appellatus nō deuoluit appellatōni appella-

tis an tunc poterit prosequi post terminū. vide plene dicta
de hoc in. c. an sit. s. e. & p do. de rota deci. cccxxj. q incipit
Jñe si appellatō. ¶ Tñ glo. in vbo pñptorie i pñcipio aduer-
te qz bz Jo. an. h quo ad decisioneē articuli appellatōis nō
cadit cōsideratio de lūis cōtellatione qz ipsa appellatio ab
interlocutoria pñt pcedi absqz lūis cōtellatione. j. c. iter.
posita. & idē in appone a diffinitiuā. vt i. c. pñuas. j. c. & in. l.
si. ff. illud. C. de tēp. ap. sed in decisioneē negotiū pñcipalis ca-
dit bz pñsideratio gl. puta iudex quē pñticiatū bz appella-
tū tñ negotiū pñcipale bz decidit pñ. j. c. & vt debitus. an
poterit tñ pcedi absqz noua citatōe tñ Jo. an. hic qñ non
nisi in casu. d. c. j. s. post bec. qz de mēte r. r. hic ibi ac si pem-
ptorie & c. & qñ ista citatio respiciat articulo appellatōis de
quo solū loqz hic r. r. & nō de negotio pñcipali. vñ expedito
articulo appellatōis si iudex vult pcedē negotio & cā pñ-
cipali requit noua citatio bz Jo. an. ad idē facit. d. s. post h
qz ex quo ē spālē in illo casu ergo in Jñm. ē ius cōe. ff. de mñ.
l. j. & ita sequit Jñm. col. v. & imo. vñ. Si vñ ps appellata
deuolisset appellatōi & petisset pcedi bz formā dicit. s. post
bec. an requirat noua citatio. dicit vt ē dictum. s. in. v. cōclu-
sio. ¶ Sz qñ pñmo ab interlocutoria fuit delatū p iudicē. vt p
a pñt appellatam & statutus terminus in quo termino nō cō-
paruit appellatō deserta ē appellatio. vt. d. c. pñonas. & c. r. r.
repñsibilis. an si ps appellata petat pñticiari sup deservit
sit necessaria noua citatio. & p intelligentia huius qñtis cōfi-
dera pñmo ad quē iudicē spectat cognitio & diffinitio sup de-
servit appellatōis an ad iudicē a quo vñ ad quē de quo ar-
ticulo vide no. d. c. in. c. ex rōne. s. e. in. vj. mēbo pñcipali. &
eo cā quo spectaret cognitio & diffinitio ad iudicē a quo
an possit tunc pcedere in negotio pñcipali absqz noua cita-
tione vñ dicta in. d. c. ex rōne. & in. c. vñ recte. s. e. & p Jñm.
no. in. c. cū cāz. s. de rē iud. ¶ Subdit tñ Jñm. Panoz. col. vj.
dicta c. si appellatōne. p iudicē a quo put h in r. r. neutra
pte psequēte non habebit via pemptorij respectu ipsius iu-
dicis a quo volētes psequi in cā pñcipali. qz pñsus huius
r. r. loquit respectu iudicis ad quē l. gl. in. d. c. pñonas. &
h. bñ. hic Jñm. sentiat & nō bz. Sz eo casu. quo diffinitio sup
deservit spectat ad iudicē ad quē si ps appellata petat qz
cedat & pñticiet sup deservit an debeat appellatō d nouo
citari. R. o. deci. cccxxj. q incipit. Jñe si a diffinitiuā. tñ qñ nō qz
cētes ps appellatōis & cū iudex habeat cognoscere an sua
sit iurisdicō. s. de rescri. c. sup lras. ff. de iudici. l. si qz ex alie-
na. vñ sicut absqz alia citatōne poterat pcedere in cā appel-
lationis vt hic in r. r. ita poterit in articulo deservit qñ in-
cidēt de hoc cognoscit. ¶ Jñm. ē qñ iudex delegat^o ad cām
appellatōis. pñt cognoscere & pñticiare de eius deservit
absqz alia cōmissione. ex quo ē ps cāe appellatōis. & ita tñ
R. o. deci. c. lxxij. q incipit. Jñe qñ iudex dat^o. sec^o si ps ap-
pellata pñcipalr impetraret nouā cōmissione sup ipsa deser-
tione. tñ c. nō possit i tali cā pcedi absqz noua citatōne & p-
cessus & snia eēt null^o qz snia sup deservit bz vim diffinitiu-
ue. Jñm. ob. dicit Jñm. in. c. auditis. s. de pñ. vñ singulari-
ter voluit qñ interlocutoria nō requirat citatio pñs qz pro-
cedit in mera interlocutoria lata sup aliquo incidēt aī sniam
diffinitiuā. secus si interlocutoria fertur pñcipaliter & habeat
vñ diffinitiuē. tñ enī requit citatio & alia eēt nulla snia. & ita
tenuit in pñdictis rota in. d. deci. cccxxij. que incipit. Jñe si
a diffinitiuā & sequit Jñm. hic col. vj. an tamen qñ snia
sup deservit heat vim diffinitiuē. vide per rotam in deci.
cccxxvj. q incipit. Jñe fuit dubitatum vñ snia. & p Jñm.
in. l. qñ iussit. ff. de rē iud. & in. l. ne quicquid. s. vbi de rescri. ff.
de offi. pñcon. & vide plene dicta de hoc articulo in. d. c. ex
rōne. s. e. in nouo membro pñcipali in pñ. ¶ Sz qñ an
in oī cā appellatōis interposita ad papam sit ipsa deuoluta
ad curiam & sui natura tractāda in curia dic qz pñcedenti-
bus pñt sumi regula qñ nō. sed bz remitti cā appellatōis ad
ptes. Jñm. pñmo in cāis beneficiālibz que ex natura sunt
tractāde in curia. vt in. c. j. & c. cupientes. de elec. in. vj. & c.
cām. de elec. Sedo fallit in omni cā appellatōis in qua est
delatum per iudicem vel pñm appellatam & statutus termi-
nus. vt est r. r. hic quo casu si est appellatum ad papam cā ē
tractāda in curia. intelligi respectu articuli appellatōis.
vt. s. sed respectu negotiū pñcipalis. ita demum debet tra-

appellatōi ab in-
terlocutoria
fuit delatus
p iudicē. s. s.
an appella-
tione videat
deuoluit iu-
dex p illa s.
ba admittit
si. & in quātū
vide p do.
Lud. ro. in
consilio suo
ccccj. in cō-
silio. qñ dis-
persa fuerit
que fuerunt
recollecta
perusij. & no-
ta qñ i appel-
latione ab i-
terlocutoria
requiruntur
decē. de qui-
bus in pñle-
gato cōfi. p
etudē. & cō-
siliū pul-
cherrimum
ad hāc mās.
ad si abest
iudex appel-
lationis an
ad pñra ci-
uitatis pos-
sit appellari
& an valeat
appellatio
vñ vñ. s. qz
sic in pñle-
gato cōfi. p
in. l. vbi ab
sunt. ff. de tu-
to. & curato-
re. dñl ab his
bis & c.

etari in curia. qñ appellatus hoc petijt fm formaz. d. §. post
hec. et dic vt. s. vñ si spale in his casibus exceptis relinq
q regula sit in pñ. qñ qñ regl. cā appellatio iterposita ad
papā nō sit necessario tractada in curia. Tercio queritur
pone qñ appellatū ad papā sup cōpetentia et iurisdicōe
iudicis: qñ nō admittit exceptionē declinatoria detulit iudex
appellatōi, an cā sit deuoluta ad curiā quo ad negociū pñ
cipale. pcludit hic Imo. qñ nō qñ delatio et appellatio opera
rentur tunc pñum effectū eius qñ intendit appellens. facit
qñ no. in. c. significauit. s. de excep. et p. Spe. in. d. §. portio.
ad. h. et p. Imo. in. c. significat. de descrip. in pñ. ibi qñ autē
si dat. Quarto qñ qñ si iudex a quo nō vult deferre ap
pellatōi. vbi appellas petit et dicit cē deferendū. i. isto casu
voluit no. Spe. et. ti. s. nūc dicamus. v. §. qñ iudicabit. qñ po
terit appellatus petere in hoc casu pñliū sapientia an sit de
ferendū vel ne. et si iudex nō vult pcedere poterit appellare:
qñ dñ in hoc grauare ptem. facit qñ no. in. d. c. vt debitus. et
in. d. c. auditis. s. de pñ. qñ est menti tenendū. et ita residet
Imo. hic. regulariter. nō cogit iudex dare pñliū sapiē
tis. vt in. l. j. §. cū ibi no. f. eo. it. et ideo vide de hoc articu
lo in. d. c. vt debitus. et ibi dñ sup gl. ex rōnabili cā. circa me
24 dñ. vbi de hac qñne pñ. Et quinto qñ si ē pñtio iter
posita qñ non sit tractada in curia. ista exceptio quo tpe dñ
opponit. dñ qñ assitio pñtationem. qñ censet dilatoria. et ita
no. spe. et. ti. s. dila. §. j. vñ illud. et sequit Imo. hic. facit no. ter.
in. c. si. s. de hoc. cōpe. vbi exceptio qñ qñ hēat ius reuocandi
domū est dilatoria et dñ opponi an lites pñt. ita ergo qñ cā
25 non sit tractanda in curia lites remitti debeat ad pñs. Et
eadē glo. ibi facere gratiā et. tene menti ad limitationē. c. cō
sulat. s. de offi. dele. vt tñc iudex possit facere gratiā pñtū
ci et progare sibi terminū. nisi sit acquisitū ius alteri pñ. pu
ta si pñ non cōparitionē in termino hñ pñ confesso vel appel
latio sit deserta. vt hic in gl. sing. no. volens qñ terminus ho
minis ad arripiedū iter vel ad psequendū appellatōez
non possit progari pñ iudicem. et ita sequit hic Imo. sed
cogit. qñ vt intelligendū. vt sine causa non possit progari.
sed ex iusta cā vt qñ possit ex quo ē terminus hominis in quo
iudex hñ maiorem iurisdicōnem vt in. c. j. s. de dilatiōe le
gali seu termino iuris. vt p gl. et doc. in. c. cum sit. s. eo. et in
l. j. ff. de re iud. nō ob. qñ talis terminus approbatus a pte ap
pellata nō debeat posse progari tanqñ assignatus de pñsensu
pñti qñ certe etiā terminus assignatus de pñsensu pñti po
test pñ iudicem progari citam altera pte contradicente dñ
modo subit cā progandi. et ita tñ bal. referēdo Imo. i. l. j. si.
C. sen. refert. non pos. bñcessit qñ alius terminus. vij. dñ
limitatus ad pbandū excōicationem poterit subsistere
iusta causa progari pñ iudicem. put tenet Archy. et Jo. an.
in. c. pia. de excep. in vj. et Spe. et. ti. de dila. §. j. vñ no. nō ob.
qñ iudex nō possit tollere ius qñtum pñ: prout dicit glo. hic
qñ certe pcederet post lapsum terminū. sed ante decursum
terminū non potest dici questus ius pñ. vt in. c. cōmissa. de
ele. i. vj. in. l. insulā. ff. de ver. ob. nisi dicās qñ illa pcedūt in
termino iuris sec? i termino hois qñ ēt an elapsus terminū in
cidit pñ in penā et. censet qñtum ius pñ qñ ē certū qñ iura ter
minū nō pñt impleri. et exeq illud ad qñ tenet vt i. l. cū stipu
latus sim mibi a pculo. ff. de v. ob. et p bar. in. d. l. insulaz. l. j.
26 cogita qñ progatio termini impedit penā cōmitti. vt. d. l. cū
stipulatus. qñ pena debet ex pñsione legis ēt si terminus
sit appositus ab homine. et etiā si ēt certū qñ infra terminū
adimpleri non poterat: vñ cñ pena desertiōis inferat a iure
vt pñ. et. d. c. pñonas. seqt qñ an lapsus terminū si possit dici qñ
situm ius pñ et progatio impediāt penā cōmitti ēt si ēt cer
tum qñ appellas infra terminū psequi nō potuisset. facit ad
hoc qñ no. bar. in. d. l. cū stipular. i. illa qñtōe an p progatio
nē termini euilet pñtū. et sic absqñ dubio tenendū vt pñ hñc
glo. et Imo. put est dictū in. c. pñonas. s. de circa si. in ver.
27 iij. qñ. Et in eadē glo. ibi statim tñ sentit glo. hñ claritū
infra in ver. salua qñ ter. hic loquēs de termino. vt habeat
viz pemptorie citatiōis beat locū in appone a diffinitiuā. et
idē gl. i. c. veniēs. s. de renū. dicit qñ qñ appellat a diffinitiuā
statuitur termini opat duo pmo qñ hēat viz pemptoriū. ho
qñ ēt sit in curia dato qñ nō sit delatum pñ iudicē vel pñ. sed
certe hoc nō pbat iure. nec p ter. dñ. nō ob. qñ dñt in. d.

c. veniēs. qñ loquit in beneficialibus. id Spe. et. ti. §. qualr
v. porro. i. vl. col. sic pcludit qñ sola assignatio termini pñ iudi
cem in omni appellatione a diffinitiuā vel interlocutoria nō
facit causaz tractada in curia. nisi etiā sit delatū appellatōi
sed in appellatione a diffinitiuā delatio iudicis a quo nō
opat qñ iudex ex debito tenetur deferre. et qñ ius deserti pñ
appellatōi a diffinitiuā. p quo gl. i. §. statuit. i. c. j. §. i. et. ti.
in vj. et facit. c. cū appellationibus fructuosis. in. f. et. c. nō solū.
eo. ti. in vj. vbi sit dñ in appellatione a diffinitiuā et interlocu
toria. sec? si deferret pñ appellata. tunc. n. bene operaretur
qñ cā esset in curia et terminus haberet viz pemptorie cita
tionis. et hoc casu nulla foret dñ in appellatione a diffinitiuā
vel interlocutoria. secus si sol? iudex deferret et terminū
assignaret isto casu remaneret dñ in appellatione ab inter
locutoria delatio iudicis opat qñ cā sit in curia. et terminus
hñ vim pemptorie citationis. et ita pcedat text. hic loquens
alternative de iudice vt de pte. secus in appellatione a diffi
nitiuā. qñ sola delatio iudicis cū assignatione termini nō suffi
ciet. nisi ēt sit delatum a pte appellata. tñ. c. n. bñ cēt veruz
qñ cā ēt in curia et terminus hēret vim pemptorie citatiōis.
et aliter nō i ipa appellatione a diffinitiuā. i. isto casu posset
saluari dñ quā facit glo. in. d. c. veniēs. et hanc opi. Spe. vt
pñ. sequit. et hic do. Imo. et Imo. ex qñbus patet an et quā
do assignatio termini iuncta cum delatione iudicis opetur
deuolutionem ad curiā et vim pemptorie citationis faciēdo
differentiaz inter appellationē a diffinitiuā et interlocutoria
vt. s. licet rota in deci. c. c. l. j. qñ incipit. Item fuit dubitatu
vtrum si appeller. sentiat pñtariū in diffinitiuā. sed dicās. vt
s. Subdit tamē Imo. hic. col. x. de mēte huius text. in v.
saluis. et glo. j. in v. pñtationibus. ibi respicit qñ dixit et. in
appellatōe a diffinitiuā nullo casu ēt si appellatio sit appro
bata a pte appellata assignatio termini hēat vim pemptoriū.
rō differentie sit fm cum qñ in appellatione ab interlocutoria
vt possit terminari negocium est necesse qñ terminus habeat
vim pemptorie citationis qñ alias de facili non posset termi
nari. vt hic in pñ. ter. s. hñc rō cessat in appellatione a diffi
nitiuā qua deserta rata manet snia et non ē necesse ali
pñsensu. iō non fuit opus statuerē qñ termin? hēat viz pem
ptoriū. et refert Imo. hic qñ hic idē tñ dñ. s. certe illa rā
tio non tollit dubitationē. quid enim si appellatus ē pñsensu
tus in termino tunc. n. ē necesse vt terminus hēat viz pem
ptoriū vt sic possit terminari negociū si appellatus vult pñ.
qui p confirmatione sue snie et habere pñtationē expēsa
rum. vt ē dictū. s. et hoc idem posset contingē si appellas est
pñsensu in termino. vñ fuit. expēdēs qñ ēt in appellatione
a diffinitiuā terminus habeat viz pemptoriū. vñ teneas put
s. p Spe. ē dictum. et iō concludit hic do. Imo. qñ ter. hic ha
bet locum ēt in appellatione a diffinitiuā modo quo ē. s. di
ctū. nō ob. v. saluis et. qñ iste ter. nō inēdit tollere effectus
desertiōis a diffinitiuā si appellat? vel illos eligē. et ideo
dixit saluis et. qñ in illis nō ē vñ simile qñ appellat? aliud ve
lit eligē nisi qñ appellatio sit deserta et qñ sua snia diffinitiuā
remaneat firma et terminatū sit totus negociū et alius pñs
sus: nō sit necesse. iō ter. hic loquit a cōiter accidētibus
nō sic in appellatione ab interlocutoria qñ semp ē necesse
28 reliquos pñsensu. Et Imo. gl. i. v. rata ibi sñt nūqd pclude qñ
in snia excōicatiōis si appellatio seqt sniaz iter cā et alia snias
qñ snia excōicatiōis nō suspēdit p appellationē subsequētē.
j. eo. c. pastor. s. alie snie sicut hic in ter. et in. c. veniēs de
iurein. s. vbi appellatio pñsensu sniaz nulla ē dñ et Jo. an.
qñ excōicatio lata post appellationē lram ē nulla. j. de sen.
excōi. c. pñuas. et iō nō conualesceret. p desertiōē appella
tiōis vt ē ter. in. c. l. j. de sen. excōi. in vj. qñ loquat in excōi
catiōe. tñ pcedit et locū habet in omni alia snia vt ibi ē glo.
or. et singu. et rō ē qñ si pñsensu lra appellatio iurisdicō iudi
cis fuit suspēsa vt hñ. et. d. c. veniēs. adeo qñ appellatōis dñ
ē exemptus a iurisdicōne iudicis a quo vt ē ter. no. in. c. di
recte. s. e. ergo pñ qñ omnia snia vñ ali? act? post appellatio
nē legitimā nō tenet ex quo iurisdicō erat suspēsa facit. d. c.
non solū. ideo ē qñ p desertiōem appellationis nō reuolū
scit vt in regula non firmatur. in. vj. patet ergo no. conclu
sio qñ attemptata post appellationem legitimā sint nulla
et nō reuolūcant licet postea appellatio deseratur in ius
qñ possit

qñ post desertiōē poterit appellans docere de veritate cāe
appellatiōis ad finē obtinēdi nullitatē snie et aliorū accepta
roz pñ it appellatōē legitimā put voluit illa glo. no. in. d.
c. l. j. et est satis de mente glo. hic. et ita tñ Lapus in sua pñia
allegatiōe post mediū. et ēt in pñ allegatiōe circa si. et idē est
dom si appellans renūciat ius appellatiōis. qñ eodez mō
snia vel alia attemptata post appellatiōē legitimā remanēt
nulla nec pñ renūciatiōē apponi reuolūcant snia seu aliō
attemptatū. et ita sequit hic do. Imo. et Imo. et Imo. et La
pus in dictis allegatiōib? et hoc idē tenet rota i deci. c. xij.
qñ incipit. Itē si post inhibitionē. vbi pñ multa iura notabil
ter pbat qñ oia attemptata post appellatiōē legitimā sint
nulla absqñ alia inhibitionē vñ non possant reuolūcant et l
sit deserta appellatio aut renūciatiō appellatōi vt. s. et p hoc
docē ter. no. i. c. cū veniēs. s. de eo qñ mī. i. pos. vbi domi.
Imo. et Imo. idē tenet illuz ter. bñ facit ad hoc ter. in. c. ex
pte. s. de rescri. vbi Imo. idē tñ. et ita est tenendū l3 rota. in. j.
deci. videat tenuisse apte pñtariū. pñt dñ qñ Re. ibi loquat
ad aliū effectum et velit qñ attemptata non veniat pñ modū autē
ptati reuocata. quādo constat qñ appellatio est deserta quia
pñtatiū attemptatū non durat deserta appellatiōe. non
ergo dicit rota aliquid de remedio nullitatis ordinariē agē
do. put loquunt doc. hic. debet ergo intelligi et reduci ad cō
cordiā dñ decisōis vt reuocatio attemptatū pñ modū pñt
giatū et sic summarie absqñ litiis pñtatiōe vt p gl. or. in cle.
y. in pñ. vt li. pen. ita demū hēat locū si appellatio non de
serata aut sublatā pñtatiōē. et ita pcedit pñma decisio. s. j.
agēdo de nullitate ordinariē pñcipalr pcedat. d. deci. c. xij.
et illud qñ dñt doc. s. et hñc singulariter tene menti. sed tñ
limita et intellige pñcedentia in appellatione iudiciali appel
latio aut extrajudicialis quātūcūqz legitima nunqz red
dit actū nullū gestū post appellatiōē s. j. anullatū sic. ideo
deserta appellatiōe non possit dici de nullitate rōne autē pñ
torū s. j. solū agēdo pñia iusticie. qñ actus extrajudicialis nūqz
transcūt in rē iudicatā vt ē ter. no. in. c. pñtatiōis. et. ti. vj. et
ita sequit hic Imo. et do. Imo. s. an hñ dñt pñcedat dicei
in. c. bone. j. e. et ibi de effectib? apponib? iudicialis. Et Imo
29 ea. gl. ibi excōicatio tenet nō. n. pñt excōicatio stare in pñdē
ti s. j. an statiz ligat et nō suspēdit. aut statim est nulla et nō li
gat. facit qñ no. gl. in verb. appellatum. in. c. venerabilibus.
de sen. excōi. in vj. vñ non pñt excōicatio ēt in pñdēti. et ideo
est qñ excōicatio nō pñt relaxari vel suspēdi ad tñ vt ē di
30 ctū in. c. ad hñc quoniam. s. e. Et in eadē glo. in fine tene mē
ti singulariter hac glo. qñ sepe allegat. et idē voluit gl. vij. qñ
liij. in summa. ex qñbus glo. hñ qñ snia depositiōis ab ordine
vel a beneficio suspēdit p appellationem subsequētē sicut
alie snie capitales. vnde si heret executio in personā pendē
te appellatione vel tpe appellandi. talis sententiā nō admittit
bona nec faceret seruū pñe. glo. est sing. in. l. cyrographis
§. j. ff. de admini. tuto. et in. l. ex iudiciorum. ff. de accusa. ita
31 Bal. in. c. qñ s. de pñba. col. pe. nec ob. pñdictis qñ depo
sitiō ab ordine continet in se suspensionem vt. c. at si clerici
et. c. cū nō ab hoie. s. de iudi. vñ sicut excōicatio nō suspen
dit p appellationē subsequētē vt. c. is cui. de sen. excōi. in vj.
ita videbat in suspensione qñ causat ex ipa depositiōe. s. j. di
cas ēt spale in snijs cēsure. de qñ in. c. querēt. j. de v. signi.
vt nō suspēdant p appellationē subsequētē vt in. d. c. is cui
et. c. ad hñc. rō ē qñ sunt medicinales vt in. c. j. de sen. excōi. in vj.
et non trāsūt in rem iudicatā vt i. cle. de sen. excōi. in vj. sed
snia depositiōis ab ordine vel bñficio est snia censure. vt pa
tet i. d. l. querēt. et i. ponit i. penā delicti. vt i. c. iur. j. de pñis
et tranfūt in rē iudicatā vt in. c. veritatis. s. de do. et contu. et ē
pñtua. et iō suspēditur p appellationē subsequētē sicut
alie snie. et ita pcedat glo. nota. hic Imo. hic inferentē
32 qñ si snia suspēdiōis ab officio isferret in penā qñ fieri pñt
vt p Imo. i. c. j. de excessi. pla. et ē dictū in. d. c. ad hñc suspē
deret per appellatiōē subsequētē quia ex quo fert i. penā
et sic non est medicinalis non ēt tñc snia censure vt. s. et iō
tñc non requirit admonitio qñ fertur in penam. vt est dictū
in. c. reprehensibilis. s. e. et ideo snia suspēdiōis dñt tñc su
spendi p appellationē subsequētē. et hñc ēt singularis li
mitatio ad. c. is cui. fm Imo. Sed certe nō trāsiret tunc
in rē iudicatā vt p gl. in ver. donec. in cle. j. de decimis. qñ

suspēdiō nō pñt pñtuo s. j. ad tñ certū vt i. certū. iō nō est
eadē rō qñ alia snijs quoz effect? ē pñtuo et trāsīt i. rē iudi
33 catā. Et dño patet ex hac no. gl. limitatio singularis ad. l.
furti. §. j. ff. de fami. qñ l3 pñdenat? dñ dñctio irrogatē ifamiatē
sest fuisse ifamias a die snie. l3 applauerit si appellatio ē deserta
vt ibi. tñ act? medio tpe gestū rōne publici officij. valēt et tenet
nec retractant. l3 applo dñerat. fac. l. bar. ff. de offi. pño. c. ad
pñadū. s. de re iud. et idē videt et gestis rōne pñati officij.
puta canōicus ex. eric irrogatē ifamias ē deposit? pñtiam
appellat pñdēte appone tulit testimoniū vt elegit l3 defe
rat appellatio nō viciabit electio scā vt testimoniū vt hñ p gl.
l3 Imo. als i. c. cū dilecti. s. de pñue. faciat dñia iter cā qñ ge
rūt rōne pñati vt publici officij. vñ pone qñ pñdenat? ad mor
tē qñ pñbet facere testm imo irritat testm pñs actū. ff. de tes
t. l. eius q. §. hñ. et l. sigs filio. §. irritū. ff. de iniusto te. si talis ap
pellat valebit testm pñs factū an sniaz. vel ēt poss. si moriat
pñdēte appellatiōe vt in. d. l. sigs filio. §. hñ autē oēs. et in. l.
qñ a latronib? i. ff. de test. tñ si appellatio fuerit deserta an
moriē hui? testm faciū pñdēte appellatiōe vt an ēt nullum
cū retro singat intestabilis vt i. d. l. furti. et in. d. §. hñ aut oēs
et in. d. l. qñ a latronib? in. f. vbi de hñ vide plene pñ doc. gesta.
ergo rōne pñati iuris pñdēte appellatiōe retractantur si ap
pellatio deserat. sec? si i. gestis rōne publici vt pñati officij
qñ medio tpe gesta valēt nec retractat l3 appellatio deserat.
et ita intellige et limita hac gl. no. de quo tñ articulo vide ple
nius dñ in. c. pastor. s. e. verū. j. e. i. ij. col. sup gl. pe. in. f.
et ibi qñ de gestis pñ excōicati vel cū excōicatio appellatione
34 pñdēte si appellatio ē deserta. Et Imo. gl. in v. ab abūte i. fite
ne mēti ex gl. qñ sicut in termino iuris hñ pñsideratio ipedimē
ti vt in. c. ex rōne. s. eo. ita eodē mō in termino hominis si ap
pellas rōne impedimēti. nō potuit pñq vel iter arripere. et
idē Imo. et Bal. hñ. facit cle. qñ dñ. et. ti. Et Imo. gl. pe. in. f. idē
tñ spe. et. ti. §. qñ liti. v. ij. dñ. s. j. tu dicās qñ qñ terminus ho
minis cōputat in termino iuris s. j. Jo. an. et alios doc. ibi qñ
aut si. null? termin? sit assignat? a iudice an tñc termin? iu
ris hēat viz pemptoriū hñ. hñ qñ qñ ter. hñ dñ dñte loq
s. j. Jo. an. tñ qñ termin? hois pñt qñ qñ ad inchoatū applo
nē. iō hñ viz pemptoriū ad pñsensu in cā. s. j. termin? iuris pñ
figit ad psequēdū et finēdū appellatiōez vt cle. sicut. et. ti. iō
nō hñ viz pemptoriū cū nō sit loc? pñsensu qñ rata manet
snia. sed dñt do. Imo. qñ eo casu quo possit pñdēti pñt termi
nus iuris puta si appellat? cōparuit in termino iuris poterit
pñq post terminū et hēbit vim pemptoriū. s. j. certe Imo. et
hic colū. ix. tñ contrarium pñt hñc ter. in v. si quis aut. vbi di
cit qñ neura pñt pñt pñt hñc terminū. loquit ergo ter.
in termino hois. qñ in termino iuris appellas pñt pñq qñ ve
lit vt in. c. oblate. j. e. et in. d. auct. el. qñ in termino iuris nō
hñ vim pemptoriū. nec in eo hñ locū ter. hñt est dñ. s. i. v.
pñt. vbi vide de his. Et Imo. gl. in. f. ex hac gl. et ex ter. ha
bes notabilr qñ si ē statut? terminus ab hoie ad pñsensu ap
pellationē et altera pñt pñt hñc terminū et impetravit
lras. lre nō valēt et impetrās patit penā pñtacie. tu intelli
ge qñ impetrans recessit ante terminū. sed si expectauit finē
termini nō censet pñt max fm do. Imo. et Imo. referentē s. e.
de. de senis suo pñ. c. l. xij. qñ incipit. In lectione pcludēte
qñ l3 impetrans ante terminū patiat penā contumacie et lre
non valent vt hic in ter. pp hoc tamē appellatio nō sit deser
ta nec perdit cōmodū appellatiōis. vnde si oatus ēt termi
nus mensis ad psequendū seu ad pñsensu se corā iudice
ad quē. et appellans pñsentet se. xx. die. et lras impetravit et re
cessit licet lre non valeant. qñ debuit expectare finem termi
ni. vt. d. c. oblate. tamen satis dicitur satisfecisse termino sibi
assignato per iudicē a quo. et potuit in quacūqz parte ter
mini pñsequi. et sic appellatio nō est deserta. l3 ex eo qñ ille
ipetrās impetravit et recessit an terminū patiatur duo dñna.
qñ littere non valent cōdemnatur in expensis. ex quo testm
uit ante terminū et recessit. vt hic in ter. in fine. sed debet ap
pellatio non est deserta. et ita debet intelligi ter. et glo. hic s. j.
Federi. in. d. consilio. et docto. hic sequitur quod bene no.
Reliqua ad materias. an et quādo possint lre impetrari an
terminum. et appellatus possit terminum pñtine dñe
tur in. d. c. oblate. et ibi vide et. c. Extra glo. qñ pñmo ap
pellas nō ē pñsensu appellatiōē. aut nō appellat an po

terit agere ꝑ iudicē de iniqua snia vꝑ qꝫ nō qꝫ non appel-
latꝫ acquiescere snie. lab. eo. c. qũo. r qñiu. r sile q nō pte
quif. v. bic. r. j. e. c. sollicitudineꝫ. ꝑꝑium determinat bic no-
tabilitꝫ. ꝑꝑ. qꝫ dicta iura habet locũ iter ipas ptes qꝫ inia
traseat in re iudicata. secꝫ ꝑ iudicē vñ si iudex tullit iniquā
35 iustas facit litē suā r tenet ꝑt ad interestē. j. de sen. ex cō. c. sa-
cro. r insti. de obli. qꝫ ex quasi delic. in ꝑn. r in. l. si filiꝫ. ff. de
iudi. r in. l. si. de varijs cog. iō nō impedit qꝫ agere ꝑ iudicē
36 ratiōe inique snie. l. 3. ab ea nō appellauerit aut si appellauit
appellatio est deserta. r iudex ꝑdenabitur ad interestē si ap-
parebit eũ male iudicasse. r hoc est notabile dictꝫ. ꝑꝑ. h. r
idē voluit in. c. pasto. s. de offi. dele. r idē et voluit gl. no.
r Bar. in. l. j. ff. de ap. r idē dicit bic. ꝑꝑ. r. Jo. an. si vel-
let ꝑ agere ꝑ iudicē ad penā eo qꝫ nō detulit appellatiōem
iuxta nō. in. c. de priorē. s. eo. nā poterit agere ꝑ iudicē non
obstante qꝫ appellatio sit deserta. r bec duo notabiltiter dicta
sequitꝫ. ꝑꝑ. no. bic. col. viij. r. ꝑꝑ. h. col. xij. ¶ Secũdo qꝫ sit
37 qꝫ bic in tex. dicit de ꝑdenatione expensaz. r. ꝑꝑ. h. bic nota-
bilitꝫ ꝑsequitꝫ. ideo l. 3. deserta appellatiōe debeat appellas
cōdenari in expensis vt bic. r. d. c. repbēsisibilis. an hoc casu
cōdenatio expensaz debeat fieri ꝑ iudicē a quo vel ꝑ ipꝫ
iudicē ad quē. r de h articulo vide ocā. s. in. d. c. repbēsi-
lis. in. fi. r plenius in. c. ex rōne. s. eo. in. vj. mēbro ꝑncipali
in ver. circa quartũ r. vbi etiam vide qñ appellatio esset fri-
uola vel nulla. puta qꝫ sit appellatiō post. r. dies vel sine scri-
ptis an tunc poterit iudex appellatiōis ꝑdenmare in expēf.
de quo ēt plene ꝑ. Frede. suo cōsilio. cy. viij. circa si qđ inci-
pit casus talis ē qđ a sententiā r ꝑ rotā deci. ccc. xxiij. circa
ñ. quo incipit. ꝑꝑ. si a snia. r. no. ꝑ. ꝑꝑ. in. c. ex pte. s. de re
scrip. ¶ Tercio qꝫ sit iudex appellatiōis ꝑnūciauit appella-
38 tiōē deserta tñ omisit cōdenationē expensaz. an poterit
postea quādoctꝫ supplere. r sic qꝫ sic. qꝫ expēf. ratiōe ap-
pellationis deserte debent cōditiōe dicte decē. repbēsi-
bilis. quo casu ꝑnt qñcũqꝫ r ꝑncipaliter peti vt nō. in. autē.
iudicibus. s. opozet. r in. l. j. in. si. ff. si quis ius dicē. nō ob.
r ꝑ glof. r bar. in. l. iij. s. si re. ff. de le. l. ij. r ita ēt tenuit Bal.
in. d. c. ex pte. s. fecus. quando expēf. debentur officio iudi-
cis qꝫ lata sententiā nō pōt iudex amplius in illis cōdenare.
nisi eadē die vt in. l. j. Paulus. ff. de re iu. r in. c. cū appella-
tionibus friuolus. de app. in. vj. r patet l. i. terminatio. C. de
fruc. r lit. ex. r de hoc articulo vide plenius dicta in. d. c. ex
ratiōe. in. vj. mēbro ꝑncipali circa si. r subdit Bald. bic. qꝫ
deserta appellatiōe debentur expēf. ratiōe retardati ꝑces-
sus vt bic in tex. in v. neglexerit. r facit. l. non ignorat. C. de
de fru. r lit. ex. h. inc. dicebat Jo. an. in. c. j. s. si. d. ap. in. vj. qꝫ
deserta appellatiōe iudex ad quē dꝫ ꝑdenare in expēf. a die
appellatiōis interposuit. qꝫ ex tñc incepit differre ꝑcesus. j.
r. c. nicolao. ¶ Quarto qꝫ sit appellatio ē deserta an iusta
39 cā litigādi excuset tñc ab expēf. vꝑ qꝫ sic ꝑ. c. j. in. fi. de ele. in
vj. r. l. q solidũ. s. ēt. ff. de le. l. ij. q iura dicitꝫ q iusta cā litigā-
di excuset ab expēf. C. contrariũ teneas in h casu. qꝫ rōne de-
serte appellatiōis dꝫ appellatiōe ꝑdenari indistincte in ex-
pensis. nec distinguũt iura isto casu an fuerit iusta cā litigā-
gādi vꝫ nō. r ita determinat singulariter Bal. in. d. c. ex pte.
si rō. qꝫ cōtumar qꝫ semp cōdēnari i expēf. r nō confide-
rat tñc iusta cā litigādi vel nō. ita voluit glo. magna. r. c. finē
litibus. s. de dolo. r. contu. r facit. l. sancimus. r. l. bal. in. v.
no. C. de iud. r. d. l. non ignorat. si aut appellans succubuit qꝫ
nō ꝑbanit vel succubat appellatus tñc qꝫ iusta cā litigādi
excusetur ab expēf. vꝫ vide ꝑ gl. in regula innotāta. li. vj. r
sibi an snia lata in fauorē appellati inducat sibi iustā causam
litigādi. de quo plenius ꝑ ꝑꝑ. r. doc. i. d. c. finē litibꝫ ꝑo-
nētes qꝫ quales expēf. veniāt reficēdi de cā appellatiōis. r
ꝑ Bal. in. l. eos. s. fi. C. et. r. ꝑ. ꝑꝑ. in. c. interposita. s. ille.
40 j. c. ¶ Quinto qꝫ qđ si appellatio ē deserta eo. qꝫ nec ap-
pellas nec appellatus sit ꝑsecutus appellatiōē an debeat
tunc appellans cōdenari in expensis. dic qꝫ sic vt tenuit
Specu. co. titu. s. nūc vidēdum v. quid de appellatio. r idē
voluit bal. in. d. s. fi. qđ nō. de quo articulo vꝫ plenꝫ ocā in
41 d. c. ex rōne in. vj. mēbro ꝑncipali i. fi. ¶ Sexto qꝫ iudex
appellatiōis ab interlocutoria ꝑnūciauit male appellatꝫ
qꝫ omisit ꝑdenare appellante in expēf. an iudex a quo. vbi
ē ad eũ reuertitꝫ poterit in fine causē appellatꝫ qꝫ succubuit

42 pdenare i expensis. spe. in ti. de expē. §. vidēdū. q. d. si iudex
 tenuit qd sic p quo facit gl. in. d. c. j. §. si. e. ti. in. vj. ¶ Sepri
 mo qñf tert snia in cā appellatiōis a diffinitua eo casu quo
 appellatio nō erat deserta de qb' expens. poterit iudex ap
 pellationis pdenare expēse facere. inno. b. singulariter pcludit
 q nō solū poterit de expēb. factis i cā appellatiōis corā eo.
 sz et de expens. factis post sniaz diffinitua an pcessus cāe
 appellatiōis. et ē de expēsis factis in pcessu cāe pncipalis
 ante diffinitua sniaz corā iudice a quo. ratio ē qz iudex ap
 pellationis succedit in locū iudicis a quo vt in. c. raynuius.
 et. c. raynaldus. j. de testa. 2 p gl. nō. xij. dist. illud. sicut ergo
 iudex appellatiōis pōt addere. et reformare sniam in totum
 vel in pte. vt. d. c. raynuius. et raynaldus. eodem nō poterit
 pdenare in oibus expēsis si iudex a quo iniuste omisit. et po
 terit absolvere ab expēsis si iudex a quo iniuste cōdēnasset.
 qz nō solū tota cā ad eū deuoluūt. sz ēt pmi iudicis officium
 fm Znno. et bal. col. iij. sz aduerte qz l3 iudex appellatio
 nis a diffinitua possit reuocare cōdēnationē vel absolutio
 nē expēfaz factā in cā pncipali. et ēt supplere cōdēnationē
 expēfaz omisaz p iudicē a quo. s. et text. i. l. fi. c. qñ puo.
 secus in eēt in expēsis snie interlocutorie qñ interlocutoria
 ēt lata sup eo qd nō parit p iudiciū negotio pncipali vel iu
 dicij nullū reddit. tūc. n. nisi a pdenatiōe expēfaz vel omis
 sione fuerit appellatū nō poterit postea in talib' expēsis iu
 dex appellatiōis a diffinitua aliqd addere v' supplere per
 text. sing. et glo. in text. sing. et glo. in v. nō parat in. c. fi. §. j. eo.
 ti. in. vj. et rō ē qz interlocutoria q nō parit p iudiciū negotio
 pncipali. nec reddit iudiciū nullū trāsit i rē iudicatā tā quo
 ad ptes qñ quo ad iudicē apponit a diffinitua. iō ē q non
 pōt grauamē illatū ex tali interlocutoria repari p appella
 tiōe a diffinitua. vt ēt text. in. d. §. j. et ita determinat ibi pe.
 de anch. sec' qd eēt in interlocutoria lata sup eo qd parit p
 iudiciū negotio pncipali aut sup eo qd reddit iudiciū nullū
 ex qñ. tal' interlocutoria vēit retractāda p appellatiōe a dif
 finitiua. vt in. d. c. fi. iō est q in illis interlocutorijs iudex ap
 pellationis a diffinitua poterit in ipsa snia supplere. et reuo
 care quo ad pdenatiōē expēfaz factā in tali interlocutoria
 sicut pōt circa ipas sentētia diffinitua nō sic in alijs inter
 locutorijs. vt. s. et ita d3 intelligi Znno. hic et q singulariter
 dicit h' bal. et Panor. put ēt. j. diceat. q nō. et q singulariter te
 43 ne mēti. et ¶ Secūdo qñf pone q iudex pñciauit sup ali
 qua exceptiōe. nō cōdēnauit pte in expensis. vix poterit
 postea ex intervallo qñcūqz vsqz ad finē cāe in illis expē
 sis pdenare. Znno. hic singulariter t3 q sic. qd semp durat
 officij iudicis vsqz ad sentētia diffinitua. q post diffinitua
 et p totā illā diē. vt in. d. l. paul'. et in. d. c. cū appellatiōib'. ex
 44 q dco tene mēti limitatiōes ad. l. terminato. et ad. d. §. opor
 tet. in auctē. de iudi. qz l3 post sniam diffinitua nō possit iu
 dex aliqd supplē in expēsis. nisi p illā totā diē. vt. s. sec' tñ
 ē in interlocutorijs. qz in eis poterit postea et semp vsqz ad
 diffinitua sniaz supplē. rō differētie ē qz p diffinitiōē expi
 rat officij iudicis. vt i. d. l. terminato. nō sic i interlocutorijs.
 qz durat vsqz ad diffinitua. iō ē qd ēt post interlocutoria pote
 rit pa qñcūqz petē a iudice pdenatiōes expēfaz omisaz. et
 ipse iudex pdenare et corrigē vsqz ad sniaz diffinitua. et ita ēt
 t3 bar. in. d. l. terminato. poterit q iudex semp pdenare et sup
 plere in expēsis interlocutorie vsqz ad diffinitua sniam fm
 Znno. hic qd dcm tene mēti. et itē sequit h' Panoz. in fi. ē er
 go fm Znno. hic in arbitrio iudicis an pdenet in expēsis qñ
 pferit interlocutoria v' referuat in fi. lris in diffinitua vel
 post eadē diē. intelligit tñ qd semel tñ finit rescidēte expēse.
 vt in. l. si seru'. §. bōe. ff. de pdi. fur. h3 bal. b. et itellige ēt p
 dca siue i iudice a q siue i iudice ad quē vt semp duret offm
 iudicis vsqz ad diffinitua qd ipsi' expēfas. l3 i interlocu
 torijs lat3 p iudicē a q qñ interlocutoria fuit lata sup eo. qd nō
 pñt p iudiciū negotio pncipali. v' iudiciū nullū redderet si a
 tali interlocutoria si ē appellatū. l3 postea appellet a diffinitua.
 si poterit iudex ad quē aliqd addē v' corrigē de expēsis
 talis interlocutorie l3 iudex a q bñ potuisset. vt. s. p. Znno. rō
 differētie est qz l3 talis interlocutoria nō trāseat in rē iudica
 tā quo ad iudicē a quo q eā tulit. vt in. c. cū cessante. j. e. et in
 l. qd iussit. ff. de re iudi. tñ trāsit i rē iudicatā qd ptes et quo
 ad iudicē appellatiōis a diffinitua. vt ēt text. sing. in. d. c.
 si. ex quo

fi. ex quo inferat qd iudex appellacionis non succedit p oia in
locus et iurisdictione iudicio a quo vt patet in d. c. fi. et ibi p
45 gl. c. Mono querit iudex tulit iter locutoria no condēnauit
in expēsis voluit hic Inn. vt. s. qd poterit supplere et codē
nare vsq ad diffinitiuū. pone qd iudex post. x. dies a die il
lius iterlocutorie condēnauit in expēsis an tali codēnatio
ne poterit appellari. dixit hic inno. qd si ab illa interlocu
toria no fuit appellatum infra. x. dies poterit postea appella
re a codēnatione expensaz rōne illius interlocutorie. qd ta
lis pōdmatio est executio illius snie interlocutorie. vñ no
appellādo ab ea vñ acq̄uieuit i totū. qd dicitur singulariter
no. qd habes casus notabile in quo a codēnatione expēsa
rum no pōt appellari. et ita sequit. hic bal. et panos. qd dicit
limitat et intelligit inno. nisi pō habuissz iustā cāz litigādi in
illa interlocutoria. qd si dicto casu iudex etiam ex post codē
naret in expēsis posset appellari ex quo iusta cāz litigādi d3
excusare ab expēsis. vt. d. l. qui solūdi. q. etiam fm Inn. ex
quo dicto iterū tene mēti qd l3 qd no appellauerit a snia dif
finitua vel interlocutoria. poterit tñ appellare a codēnatio
ne expētiū qñ habuit iustaz cām litigādi fm Inno. h. et ita
46 sequit hic panos. in fi. c. Decio querit. l3 no sit appellatuz
a snia pncipali. et no sit appellatuz a pōdmatione expēfaz. an
poterit postea appellari a taxatione expēfaz si iudex modū
excederet in taxādo. Inn. hic notabiliter tenuit qd sic. et idē
et voluit in. c. fi. s. qd me. cā in v. taxato. et sequit bald. in. d. l.
terminato. ex quo tene mēti qd pōt et appellari a taxatione ex
pēfaz. l3 a pōdmatione expēfaz et a snia pncipali no sit appel
47 latuz. c. Undecimo qñ sit a pōdmatio in expēsis ob ptima
cia possit appellare l3 fuerit ver p̄tumar. l. v. l. sancim. c.
d. iu. tenuit qd si tñ si aq̄qz pōdmaret i expēsis cōparuit et cū
p̄tūm seruauit pōdmatoria expēfaz poterit tunc appellare. et
idē foret si alia multa iponeret. et hoc sequit Bald. in. d. l. san
cimuz i fi. i vlti. q. dicens qd aduersarij d3 et c. caui. vt faciat
pōdmare in expēsis ptimacie aq̄qz cōpareat. qd dco casu no
48 poterit postea appellare vt. s. c. Xij. qñ sit pone qñci fuit
ver p̄tumar i snia et ēt in pōdmatione expensaz an saltez hic
ver p̄tumar poterit postea appellare a taxatione expēfaz si
tpe taxationis cōparauit. dicas qd no si appellat a tota taxatio
ne l3 si appellat ab excessu qd iudex recedat modū in taxā
do tūc poterit appellare no obstat qd i snia pōdmationis ex
pēfaz fuerit ver p̄tumar. sed tñ in appellatione d3 expen
las p cā grauius exprimere certā quantitātē excessus. oīa
no valeret et simpliciter appellatio a taxatione expensaz tāq̄
incerta. ita dixit no. Bald. in. d. l. terminato. in v. col. i. pñ.
et facit. cle. appellati. e. ti. i ver. nominatim. nec ob. qd taxatio
expēfaz sit qdā executio. vt no. in. l. i. cum exceptione. s. bec
49 aut actio. ff. qd me. cā. et l3 Ang. et Imo. in. l. i. Paulus. la. j.
fi. s. re iu. et bald. d. l. terminato. col. ij. qd ab executore
appellat ab ipso excessu. j. et c. nouit. et ibi ex dco. et i. l. ab exe
cutore. ff. de. et ita et i efficiu seqt idēz bald. in. d. l. sancim. in
50 fi. c. Xij. qñ sit in taxatione expēfaz regit citatio p̄tis vñ
possit fieri absqz alia citatiōe p̄clude qd si p̄a citata ad sniaz
in qua fuit pōdmata in expēsis cōparuit et taxatio no fuit tūc
facta regit postea noua citatio. si vñ no cōparuit sed fuit cō
tumar. tūc aut erat citat a certā hora et erit necessaria noua
citatio. ex quo citatio h3 fieri post illā horaz. vt in. d. l. aut
qui aliter. et ibi Bar. ff. qd vi aut clam. si vñ erat citatus ad
certā die ad audiendū sniam. qd tūc vñ citatus cū suis acces
sorijs. et ipa citatio in dubio semp est plene interptanda. vt
in. l. i. C. de anna. excep. no oportet iterū citari ad taxa
tionē expensaz. arg. ff. de vsu. l. moza. si postea taxatio fieret
in eadē snia vel et eadē die ita determinat bald. in. d. l. termina
to. col. iij. in p̄m. qd est mentū tenendū ad declarationē. d. l.
Paulus. r. d. c. cū appellatiōibz. qd l3 iudex eadē die post
sniam possit supplere pōdmationē expensaz. an tūc sit neces
saria noua citatio. p3 ex p̄dictis qñ aut citatus fuit ptimar
tunc bñ esset qd in expēsis rōne ptimacie pōt pōdmari absqz
alia citatiōe. vt voluit Inn. in. c. calūniā. j. de penis. et an iu
dex delegatus arbiter vel arbitrator possit taxare expensas.
vide de hoc articulo per bar. et bald. in. d. l. terminato. et p doc.
in d. c. finem litibuz. et p do. An. et Imo. in. d. c. j. s. de sequet.
51 pof. et fruc. c. Quartodecimo querit an iudex q taxauit ex
pensas deinde post lapsum. x. diez vult dictā taxationē cor.

rigere dimittēdo vel augendo expensas. vtrum hoc poterit
reducere ad debitū modū. **Ann.** singulariter in d. c. fi. s. qd
me. cā. dixit qd sic. qd dicit **Jo.** de imo. in d. c. finem libus
dicit esse menti tenēdū qd est singularis limitatio d. c. opz.
in autē. de iudicibus. 7 ad autē. sed nouo iur. C. de iudi. sed
Imo. 7 **Panoz.** in d. c. fi. vident in hoc tenere **huius.** qz cum
taxatio debeat fieri per iudicē 7 postea deferri iuramentū pti
ita glo. no. in ver. docuerit. in c. j. de elect. in vj. imo probat
tex. no. in c. cū venissent. s. de eo qui mit. in pos. qd taxatio ex
pensaz nō subsecuto iuramento pta esset nulla. si ergo ē de
latum iuram pti iudex post iuram nō poterit reuocare qd impu
tat pti si nō dixit vel appellauit. **fecus** siqz fuerit pns 7 ta
cens ex illo iura dicunt qd stari o3 iuramento. vt in d. c. opz. 7
in d. autē. sed nouo iur. sed certe pro oppositioe **Ann.** facit
qd iudex possit reuocare taxationē qñcūqz ante finiam qd est
interlocutoria. 7 iudex pōt eius interlocutoria reuocare. c.
cū cessante. j. eo. nō ob. qd sit appositū iuram. qz sequitur natu
ram actus sup quo apponit. vt p **Ann.** in ver. de obseruado
in. c. p. tuas. de arbitris. facit glo. in c. fi. de pcur. in vj. 7 xij.
q. ij. vltima voluntas. 7 lz leg dicit standū iurō tñ ex pōt re
uocari 7 pbari **huius** per no. in c. statutu. §. cū vō de rescrip
in vj. 7 p **Spec. iud.** de offi. iudi. §. si sup. §. vj. qd iuram non est
litis decisiuū. sed locopbatiois 7 qñ ius dicit standū iurō
alicuius loco. pbatōis pōt pbari **huius.** facit qd no. in l. ptra
negatē. C. ad l. acq. fecus videt si taxatio fiat post finiam
distinguitur. qd taxatio ē quedā executio pdenatiois facit. vñ
post finiam 7 executionē funct est officio suo. l. iudex potest
ff. de re iur. 7 in c. in lris. 7 c. querēti. de offi. dele. qd autē si
taxatio expensaz ē facta pte iuramēti litis decisiuā an pos
sit reuocari. **Ann.** in d. c. fi. qd nō facit. l. iij. §. dato. ff. de iure
iurā. de quo p doc. in d. c. fi. s. **Ar.** querit an iudex ex suo
officio possit pdenare in expēsis si h nō erat petitū a pte taz
in expēsis possit litē ptestari sicut an litē ptestataz pcludit h
Ann. qd sic qd sicut ante litē ptestatā pōt mulctare 7 pti mul
ctā iudicare. l. j. ff. siqz ius dicē. eadē rōne poterit et ex suo
officio pdenare in expēsis facit ante litē ptestataz 7 aliter
nō sint petite p prem fm **Ann.** hic. 7 glo. in d. c. finē libus
tenuit **huius** qd ea qd gerunt ante litē ptestatā nō pti nē ad offi
ciū iudicis. vt ē tex. in l. edile. §. itē sciēdū. ff. de edil. edic.
lō nisi notatiz petant i libello nō poterit iudex pdenationē
expensaz facere occurrētū an litē ptestatā. 7 ita ē vñ velle
Ann. in rub. s. de re iur. in fi. 7 idē **Dr.** 7 **Bar.** l. iij. §. hoc
autē iudiciū. ff. de dā. infec. in v. q. Sz aduerte qz **Panoz.** h
legit dcm **Ann.** h **Imo.** in c. auditio. s. de pcur. col. pe. legē
opi. **Ann.** h. vt i. d. §. itē sciēdū. tñ si legē qd ea qd occurrūt
an litē ptestatā nō pti nē ad officii iudicis. inde est qd iudex ex
officio suo mulctabit pma cē an litē ptestatā. vt in l. ij. ff. si
qs in suo vō. nō iē. 7 tñ mltaz ex mero officio iudicis impo
nit vt ibi. 7 ibi **Bar.** et in multis alijs exēplificat in qbus iu
dex ex officio facere pōt an litē ptestatā. 7 hoc idē ē sequitur
Sal. in d. l. sancimus. C. de iud. in vij. q. 13 dicat cauē esse
qd pdenatio expensaz a pncipio petat. 7 subdit **Sal.** ibi p
dicta pcedere etiā in iudice delegato vt possit ex suo officio
mulctare 7 pdenare i expēsis et an litē ptestatā qd no. 7 faē
c. pteca. s. de of. dele. 7 idē 73 h **Ann.** vt. s. nā pōt ex cōicāre
c. tuc. vt litē nō pte. an tñ delegat pferioris a pncipe possit
mulctare. vide i. l. ij. si ff. de iudi. pte p **Ann.** 7 doct. in c. j. 7
c. de causis. s. de of. dele. **Ar.** qñ 73 iudex ex suo officio
possit pdenare in expēsis et nō petitis vt. s. si tñ nō pdenā
uit an faciat litē suā. vt qd sic p. d. l. sancimus. vbi ē exp̄sum
qd iudex facit lites suā 7 tenet de ppprio refundere alteri pti
qñ omisit pdenationē expensaz. 7 ita simplr 7 indistincte
vult gl. i. lōz honorē. C. qñ p. Sz dicas **huius** qd iudex nūqz
tenet nec facit litē suā si omisit pdenationē expensaz qñ
nō fuerit petitē p pte. 7 ita voluit gl. fin. i. c. fi. s. d. rescrip. 7
sequit ibi doc. 7 **bar.** i. d. §. hoc autē iudiciū. in v. q. **Ar.** qñ
rīf pone qd expēse finit petite 7 iudex omisit pdenare an p
que obtinuit finiaz p se poterit appellare ab omissoe pdenā
tiois expensaz 7 petere eas d nouo i cā apponiss. pclude ali
qs causo. **Prio** qd si p victa appauit a finia si ē nēcia appel
latio alteri p pte qd vicit. qd applio illa cēset cōis 7 pdestvri
qd pti iō victor si possit tē appellare ab omissoe pdenatiois

Institutus ^{deserta p negligētia appellatis in cā electionis nō pūdicat appellatiois p pcessu ex officio faciēdo sup impedimēto electi. h. d. C. Pro narrat factu. scdo ibi itelleci} ponit pūisio et cāe cōmissio. ¶ Tene mēti singulariter ex h. tex. pmo qd l3 in causis electionis desera appellatio p negligētia appellatis pū iudex appellatiois ex suo officio pcedē. i. ingreere de meritis eoz ex qb? erat appellādū tex. ē hic nō. qz i huiusmōi bñcialibus cāis iudex ex suo officio supplet l3 altera p qdū in se ē sit exclusa vt hic. et facit. c. tñ nobis oli. s. de ele. ole. hic d? q negligētia pñs et deserta appellatiois nō nocet officio ipsius iudicis. sicut aīa i fili d? q accusatore non psequēte in causis criminalib? iudex tñ ex suo officio supplere et ingreere pñt p intereē reipub. C. de adul. l. qñsua. s. i. cā de opponēte se electo q l3 aliquo iure excludat poterit tñ superior ex officio ingreere vt p gl. in dñ. iñitiū. i. c. si forte d. ele. in. vj. sec? aūt foret i alijs causis pphanis ac pñuatoz. qz nō d3 iudex i alijs causis ex officio ingreere nec supplere ad pñuata vtilitate pñis. l. iij. s. h. aūt iudicis. ff. d. dā. ifec. l. ad pñtoris. ff. de iudi. c. ad nostrā. el. iij. s. d. iure iur. et ibi nō. p. iñn. vñ i alijs causis deserta appellatiois expirat in negotio pñcipali officii iudicia appellatiois. l. eos i pñ. et ibi gl. C. e. i. l. iij. et h. C. de tēp. ap. ¶ Secūdo tene mēti tex. h. clarissimū q l3 in causis bñcialib? trāse atqñ in rē iudicatā q ad pñdiciū ipsaz pñis vt ē tex. s. de ele. c. dilecti. et glo. o. i. c. j. j. de pñs. pñ. tñ nūq? trāsīt in rē iudicatā i pñdiciū superioris. i. q deserta appellatiois p negligētia appellatiois ideo ē q deserta appellatiois p negligētia appellatiois superior tñ iudex appellatiois pñt ingreere d. meritis cāe appellatiois. vt i nō. pñs. qd tene mēti et vidē i. c. euz dilecti. s. de do. et cōtū. ¶ Tētiē vbi ad h. dē c. c. cū sit in fi. pñ. s. e. bi i causis bñcialibus p lapsuz termini hoīs nō deseri appellatio nisi terminus sit assignat? d. vultate vñiusqz pñis vt ibi vidē. et p doc. in cle. j. e. i. et p rotā deci. cccxxj. q. i. c. pñt. ¶ Tētiē si appellat. et v. de c. qñis s. ele. i. vj. ¶ Tertio nō. q l3 legal? pape ēt cardinalis nō possit se iromittere d. appellatioib? iter positis ac papā i pñdiciū appellatis. pñt tñ se ingreere ex iudicialitate vt sic cāis instructa ad papā remitti. puta exiando testes alia iudētia in faciliore expeditionē cāe appellatiois. et de i. vide. j. in gl. ¶ Quarto nō. ibi sicut potuissent et c. et tene mēti q vbi duo possent pñt expediri vno expedito psumit aliū sile expediri potuerit. et iōlle q misit nūciūz psumit eodē nō poterit mittere pcuratorē. Subdit tñ h. Jo. and. qd facit? repit nūciūz q pcurator. et aliqñ p certa loca trāsīt nūci? p qñ nō trāsiret pcurator. Sz tñ dicas q pma facit nisi alijs pñt militat pma psumptio hui? tex. et h. idē pñs. s. de do. et pñ. cū dilecti et ex his iferē q pcedit arg. a sili. illud non sit omnino simile cum nullum sit simile idē sup de referrip. c. capitulo. et ibi glo. et ff. de positi. l. q nerna. s. i. ergo est q detur similitudo in illo casu ad quem sit cōparat licet in alijs sit dissimilitudo. pro quo tex. nota. melior qui i iure in. c. cum dilecta. j. de confir. vili. s. modus de rē di argumen. a sili? est si sit dare dissimilitudinem in illo casu ad quem

nd que sit collatio tex. est cū gl. j. q. j. §. cū ergo. r. c. sicut vgi
ri. vnde si isti canonici pbaissent hic q fuerat iter tutum nū
cio r non sit pcurator i v dicit supia Jo. an. absqz dubio ce
fasset ista talis presumptio r similitudo fm Panor. qd non
5 **C** Ultimo no. q in actibus capitularibz pōt certa ps colle
giū transferre vota seu voces in aliū et qui non sit de collegi
vel caplo put erat his eps r et alijs nō pſentibz de quo.
illud ergo qd dñ. in. c. q. pp. s. de elect. q ad hoc vt valeat cō
promissus in electione est necesse q oēs pſentia r vn⁹ solu
pōt ipeditre. illz pcederet qñ alijs si sint maior ps vellēt arce
re alios ad cōpromittendū tunc eni fieri non pōt secus si ali
velint transferre vota in alium tunc fieri potest etiā alijs p̄di
centibus r hoc in alijs electionibz vt hic de non sic vbi debet
ret suari forma. d. c. q. pp. fm Inno. r ita pcedat tex. ibi. r ita
trāsit hic Imo. r do. Anto. Sed tu clarius pclude r pmo q
non solū in casu. d. c. q. pp. r non solū in electione. s3 et in oī
bus actibz vniuersitatis seu collegij et laycoz regit oēs ed
pcores q negotij expediat p via cōpromissi. r vn⁹ sol⁹ pōt
hoc ipeditre. r in h maior ps nō p̄iudicare minori. qz qñ agit
de cōpromisso agit de p̄iudicio singulari. q p̄iudic facultate
dāde vocis. iō nō sufficit maior ps. r ita generaliter in hoc p
cedat. d. c. q. pp. c. cām. c. scriptū. eo. it. segtur hic Panor.
6 **C** Secōdo pclude q in electionibus ecclesiasticis ille qui non
est iusto impedimēto detentus nō potest alteri cōmittere vo
cem suam. aut ad h cōstituere pcuratore r inuitis alijs de
7 caplo. r ita pcedat tex. in. c. si quis iustus. de elec. in. vj. sed eis
volentibus posset quis etiam non ipeditus. cōmittere vocē
suam. vt in. d. c. scriptum. vbi Imol. hoc idem tenuit coloz. ij.
8 **C** Tercio pclude q extraneus qui nō est de collegio nō pos
set cōstituī pcurator ad eligendū si caplm vel maior ps p̄di
cat et si ille esset iusto ipeditiō ipedit⁹ qz vbi cōmittere
vni de caplo. nō nō alijs ex neo. r ita est tex. i. d. c. si q iusto. §. j.
ibi volēte caplo. r hoc pedit nō solū in electionibz. sed etiā
in oībus alijs actibz capitularibz fm Jo. an. in regula. qd
alicui. lib. vj. col. pe. r ita segtur hic Panor. in oī vniuersita
te et laycoz qz interest collegij ne eoz secreta pandant alijs
9 forētibz qui nō sunt de collegio. **C** Quarto pclude q et in
alijs negotijs electionū. qz glibet de collegio nō solus qñ est
ipeditus pōt alijs de collegio cōmittere vota sua. vt. d. c. si q
iusto. vbi dicit Imo. r Sem. qz rōne ipeditiō potest et o
ctor de collegio cōmittere vocem suaz alteri de collegio. s3 et
non ipeditus possit cōmittere alteri de collegio cū hoc nō re
periat a iure prohibitū fm Panor. hic. r idē hic Bal. vi
cens q si esset dātū arbitriū p̄iobzibus. r camerarijs poterit
camerarij transferre iurē p̄tatem in p̄iores. arg. huius tex. r
qd no. in. l. Item eozū. §. si decurides. ff. q cuiusqz vniuers. r
10 noie. de quo in articulo an r qñ habens eligere possit p aliū
11 eligere. vide per doc. in. l. si sic. §. ff. de leg. j. c. In glo. in v.
oīum. ibi non valuit appellatio. bide qd imo valuisse nisi quā
12 erat actū q eps nō eligeret. nisi habito oīum consensu. naz in
trāsatio. vocū pōt apponi certa forma qua nō seruata non v
13 qd agit. vt hic in tex. fm Bal. qd est no. r ex his dicit h Pa
nor. qz valeret statutū vniuersitatis q in certis casibz non va
leat actus. nisi habeat oīum pſensus. nec dñ q ius cōe ex quo
a pncipio. ita et oēs cōfenserunt. r q h possit fieri per statutū
q pz qz pōt fieri p legē. vt. d. c. q. pp. p3 et iud. de defen
so. ciui. §. cum ita. vbi tex. sing. q officialis non pōt reformari
in officio. nisi oēs pſentiant et si vnus de populo vel de colle
14 gio p̄diceret. si qñ in per tale statutū ipeditet vilitas eccle
sie. puta q non possent oēs esse cōcores r inflaret vilitas
vel necessitas ecclesie. putat hic Panor. qz valeret ius acrus
gestus a maiori pte. j. de his que sūt a maiori pte capituli. c. j.
sed certe opus esset ius q dispenserent p̄ dictū statutū eoz. qz
pōt dispensare vt per Jo. an. in regula. cū l3. lib. vj. r in. c. l3
15 canon. de elec. eo. l. et si statutū esset pfirmatū per papas pōt
collegiū dispensare p̄ statutū. vt est tex. no. in. c. cū accessissent
s. de pſt. vbi et probat q si collegiati veniunt p̄ eozū statutū
collegialiter aio illud tollendū ius per vnū actum p̄tium tolli
tur illud statutū. qd vñ velle dñ. r Jo. an. in. c. ad audien
tiam. de cle. non resi. r Panor. in. d. c. cum accessissent. col. ij.
fortius ergo poterunt disp̄sare in certo casu p̄ eozū statutū
16 vt. s3 r subdit h Panor. qz validū esset statutū vniuersitatis
vel collegij q valeat actus vniuersitatis vel collegij gerēdus

a pluribus. lz non faciat maiorē partē totius collegij sed fin
plures cōpōratione minoris ptis. et ita voluit glo. notanda.
mētē tenenda in. c. si cui. de elec. in. vj. regulariter vero de iur
e cōi non valet qd faciunt plures de vniuersitate. nisi con
tineant maiorē partē totius vniuersitatis nō cōpōratione mi
noris ptis. tex. est. no. in. c. ecclesia. el. j. s. de elec. et qd sit in plu
ribus psonis. an pderet maior pars respectu oīum an cōpō
ratione minoris ptis. vide singl dictū Jo. an. i. c. iij. de iure p
tationis. In glo. in v. delegauit in. i. concludit hic do. Anto. pos
Inno. qd aliqui interposita appellatione inferior iudex a quo
vult cognoscere incidit de appellatione. puta appellat^r in
stat qd pcedat ad snias v^l alii actū appellas oppōit de app
latione si replicet negādo esse appellatū. aut qd appellatio
talis que nō deuoluit. aut qd appellatio est deserta. bis casu
si iudex appellationis. iam cepit cognoscere de appellatione
nō pōt alius de hoc fe strumittere. factū qd notat Inno. in. c.
pastoralis. in. s. pterea. s. de offi. deleg. alias si iudex appella
tionis nō cepit cognoscere poterit inferior de his incidenti
bus cognoscere et pbatōnes recipere. v^l sic videat an si sua sit
iurisdicō. ar. c. romana. s. si vō. eo. iur. in. vj. s. de rescrip. sup
lris. et ita tenuit Spec. ti. ij. s. nunc videndū ver. xxiij. et seq
ibi Jo. an. in addi. non ob. et dilect^r filius. s. de rescrip. quib
appellatio iudicis pōt debet super hoc an iudex a quo erat
appellatū est iudex cōpetens. iō nō pōt ipse de his cognoscere
nec ē ob. c. sepe. s. vbi lz iudex a quo nolit deferre appella
tioni. per hū nō ipedit cognitio iudicis ad quē. nā ibi loq^r
qñ iudex a quo absolute nō deuult hic vō qñ oris descriptio
incidenter sup aliquo pncipal^r pagendo. et ita residet h. do.
Anto. et Imo. dicens qd snia lata sup hū incidenti p inferiorē
iudicē p iudicaret p^rib^r. nisi appellet^r. et adducit do. Anto. gl.
in ver. manifeste. in. cl. si ante. de do. et p^ru. lz aduertit ad hoc
dictū Inno. et Spe. nō pbat per. d. c. romana. s. si vō. qd loq^r
tur de iudice appellationis nō in iudice a quo. et iō Imo. nō
v^l seq qd iudex a quo possit incidit cognoscere de articulo ap
pellationis. qd sunt. tex. clarissimū in. d. c. dilect^r fili^r. h. et in. l.
cyrographis. s. j. ff. de admi. tut. et ibi Bar. qd de iō incidit
ti. an appellatio sit nulla. an admittēda v^l nō spectat cognitio
ad iudicē ad quē. nec v^l verū qd snia lata sup hū per inferiorē
iudicē p iudicaret appellatū. nisi iterū ab eo appellet^r put
cit imo. qd certe oīa innouata pendēte appellatione veniūt re
uocanda p vīa autēptiū. et in. c. nō solū. eo. ti. in. vj. vel ēt per
17 vīa nullitatis. ēt deserta appellō. v^l est dictum. s. eo. p^rimo.
In glo. in v^l ratiū fatendū in est qd ex actio p^rstare no
torie qd appellatio ēt nulla vel deserta qd tūc iudex a quo co
gnoscere possit sup iō incidenti. et ita Inno. in. c. pastoralis
s. pterea. s. de offi. dele. an iū possit sup hoc scidēt p^rnuiciare.
et si p^rnuiciat an p iudicē p^rib^r. si nō appellet^r Inno. in. d. s.
18 pterea nō v^l fe firmare. iō pclude qd aut est certū appellatio
hū esse legitimā. et dz admitti et nisi innouari. aut est dubiū
an appellatio sit legitimā et admittēda vel non. et dz admitti.
19 qz in dubio iudex a quo semp debet deferre appellationi. ita
Inno. in. d. c. dilect^r. et Ang. i. l. qñ iudices. C. con. et Spe.
eo. ti. s. nūc dicam^r. v. j. et post mediū in v. Vincētius dixit
et interim nūc innouare. vt. i. sciendū. et in. l. si cui. ff. de ap. reci.
20 aut qñt appellationē non fore admittēda. tunc iudex a quo
dz admittēre. et pōt pcedē nō ob appellatōe. ita gl. no. in. l. j.
ff. nil innouari. et Spec. fin. d. s. nūc dicam^r. et circa hū aut. et ita
Bar. in. d. l. sciendū. et Bal. in. l. appellatione. C. et. col. pe.
21 sed in dubio appellatio et admitti. in si iudex nō admittat p
hoc fin in appellatione nō recepta nil dz innouari. vt. d. l. si cui
ius. et d. l. sciendū. et lz ibi Bar. idē Spec. in. d. s. nūc dica
mus. post mediū in v. Itē appellationē pendēte et subdit ibi
Bal. in. d. l. appellatione. qd lz ad iudicē a quo spectet delibe
rare an appellatio sit p eū admittēda vel non. v^l sic sciat qñs
apli sint p eū dādū. in ēt eo casu quo p^rstare appellationē non
est admittēda non pōt nec dz ipse iudex a quo sup hū p^rnu
ciare. lz satis est qd dicat non admitto appellationē. et rō ē qd
abstinere a receptōe appellatōis est facit lz p^rnuciare appel
lationē nō ēt recipiēda ēt iuris. et iurisdicōis. vt. d. l. si cui^r
et d. l. sciendū. et talis iurisdicō et diffinitio nō p^rtinet ad iudi
cem aliū qñ appellatōis. vt. d. c. dilect^r. et d. l. cyrographis. et
ibi Bar. et idē Spec. in. d. s. nūc dicam^r. circa hū. in. v. lz cur
cognoscere merito ipse iudex a quo nō pōt sup hoc p^rnu
Philip. franchus de appel. f

re et si paretur appellacione non esse recipienda. et ita Bal. in d. l. appellacione col. pe. et vide de ac in c. de pzoze. in pn. s. eo. et in c. vi de bit. j. co. sup. glo. in ver. ex rōnabili cā. in pnci. et de pdicta determinatione est casus in terminis. c. cū sup. abbatia. s. de offi. deleg. vbi iudices a quo pnuiciatur appellacione interposita non tenere nec admittenda eē a qua interlo. cutozia non fuit aliter appellatū. itē non facit puidiciū appellatū. nec iudiciū appellacionis. et pōt pnuiciari appellacione legitimi mam. non ob. inter locutozia in pñi lata per iudicem a quo. ita tex. ibi in glo. in vñ. suspendat. vbi mel. pdicta declarauit. et vide etiam dicta in c. de pzoze. s. eo. et in c. ex ratione. s. eo.

22 ¶ Si aduerte. q. alio mō soluit h. do. Antō. q. legat^r cogno
scebat hic de appellatiōe interposita ad papā. si sic ē instructa
remitteret. & hoc idē facē posset q. libet al. iudice inferiori fm
eū. q. rēdit in faciliōr exiitū cō appellatiōis. vt in. c. i. c. tēna
mur. s. e. & in. c. ij. j. de matri. con. q. interdictū ecclesie. fz dicit
hic p. anoz. h. dicit nō pcedē in inferiorib⁹ iudicib⁹ & maxie
in iudice a quo per tex. in. c. si a iudice. eo. ti. in. vj. vbi appel
lans nō tenet cōparere ad citatiōē iudicis a quo. nisi ad re
uocatiōē gūaminis. q. non tenet cōparere vt cām magis in.

z 3 structa remitteret. z iō putat h̄ p̄anoz. eē sp̄ale in legato de
latere q̄ de appellationibz interpositis ad papā possit cogno-
scere ad hunc finem. vt causam ipsāz magis instruat remitti-
tat a papa. z ita loq̄tur rex. h̄ z dicitū Spec. vt. s̄. 13 do. Enī. h̄
gn̄at̄r cū aliter vt. s̄. nec ob. q̄ inferior possit cognoscē de his
q̄ tendūt in facilioz expeditiōe cāe appellationis. vt. d. c. ij.
z. d. c. cū teneamur. q̄ pcedūt illa iura. q̄ vult p̄biderē autē
ptata. vel q̄ appellā nō d̄dicēt. z ita pcedat. d. c. cuz teneam-
mur. z. d. c. ij. sec̄o si appellāz d̄dicēt. z ita pcedat. c. si a iudice
fm̄ p̄anoz. sed ampl̄i dubitat q̄uo credat h̄ relationi legati
vni? z. c. a nobis. q̄ de test. solutū d̄ffo. m̄bic legatus p̄cessit

24. de pſenſu pſu. vt fit ſpale i legato cardinali cui ex gñali cō-
ſuetudine itat. z crediſt ipſi⁹ relatiōi. z p glo. z Archi. lxxxvi.
diſ. nobiliſſim⁹. ſ3 de iure cō. ſec⁹ ē hñ Spec. ti. ij. §. j. v. ſ3 nū-
qd aduocat⁹. p⁹io q⁹ eſt glo. ſing. in c. ſicur. j. de ſen. ex cō. volēſ
q⁹ in tertij pſudiciū nō credat⁹ eſt legato cardinali. z hoc q⁹ nō
reſiſt⁹ a papa aliqd referret. qñ aſt requiſit⁹ a papa referret.
an tunc ſit ſibi credēdū. vide de hoc ordinariē p doc. in c. p⁹
ceſſione. ſ. de probatiō. z in c. mſuper hia. §. de fide inſtr.

23 ¶ In glo. in v. renūciasti in fi. vult glo. qd electi possint renū-
ciare sue electioni et possit. pferant. nō ob. c. admonet. 2. c.
qd in dubijs. s. de renū. vbi dī qd nō pōt renūciare bñificio. nisi
in manib⁹ supioris. qz dicit hic l. possit. qz iste erat electi in di-
scordia. vñ lz pferant. et sit appellatur ad supiorē pōt libere
renūciare. et ita trāseunt hī doc. lz tu. vide gl. oz. in v. renūciat.
in. c. si electio. de cl. li. vj. an. et qñ electi possit pferant electio-
ni possit libere renūciare absqz alio pferntu supioris. qñ aūt qd
bñficio ad rē in bñificio. et nō ius in re. absqz dubio pōt libe-
re renūciare. vt est lex. in. c. ad audientia. l. ii. §. de rescriptis.

Institutis Appellatio frustra
tozia possessionē cō

Confirmari non retardat. h.d. vel sic. Cōtra ele-
ctū. et confirmati regulariter exceptio vel appel-
latio nō admittit ad impediedū electiōis. et cō-
firmationis effectū. Iz habita possessorie pote-
rit accusari per consensum. Et dicitur. Et cōtra.

ibi nos f. iij. prestat. ibi sigd. r. c. Pro. pmo q ordinarius
pōt p aduocationē affringere electores. vt elegant p m deus. &
bona psciam magis idoneū. & vtile ecclesie. virū. & hec adiu
ratio est loco iuramenti. & sic ibi. & sic ibi. & sic ibi.

2 et ex his inferit hic Panox ad notabile. et velle practica. qd qu
epi timeret qd psoni pp preces alioz. aut pp carnale affectu
ne no pntent magis idonei possit psona astringe sub iura
meto vel ad iurisdictione. de q bic et pntent magis idonei. et vti
lem ecclesie qd no. eliget duo emi no solum d3 esse idonei. sed et
vtilis ecclesie. et alibi dicit tex. no. qd psona no d3 ex cultus carta
re et liboz. et sic solti interdum studio lfaru sed et in alijs exte
rioribus d3 et esse solti toti diocesi. Ita dicitur et in alijs exte

3 nibus et facti. c. l. j. de regula. C. Secundo nor. q. l. j. in cano.
restringi aut duas personas eligendas. et hoc de voluntate eligen-
tium aut accidenti. pone q. electio fit fieri de certo gremio et
non sint ibi nisi duo idonei. facit. c. abbate. de vbo. signi. talis
aut regularis et sic electio libera nec posset restringi ad unam

psona pot⁹ q^d ad alia. de quo in. c. cū terra. s. de cle. fm imol.
 ⁊ vide in. c. cū dilect⁹. s. de plue. ¶ Alit⁹ no. ⁊ ita allegat⁹ q^d
 elect⁹ ⁊ pfirmat⁹ nō ob. exceptiōe vel appellatiōe cōiudiciali
 dz pseq⁹ possessionē de quo. j. ¶ In gl. iij. in fi. pcludit gl. q^d

l3 idoneoꝝ sit eligēdus tū satis est qđ elect⁹ ipse sit idoneus l3
ali⁹ potuisset eligi idoneoꝝ. ⁊ ita ēt dicit qđ fufficit p̄m̄atū esse
idoneū l3 ali⁹ potuisset eligi idoneoꝝ p̄m̄atū ēm gl. in. c. l. j. de iu-
repa. ⁊ vide ad p̄dca gl. oꝝ ⁊ meliorē qđ sit in iure. c. l3. g. b. al-
legato in glo. ¶ Dubitat an salus p̄scia possit eligi idoneus
ex quo poterat eligi idoneoꝝ do. Anto. b. qđ nō p̄ hunc tex. ⁊
gl. l3 gl. in. d. c. l3 qđ refert in hoc opt. ⁊ pcludit p̄m̄tū. qz agens
bonū nō peccat l3 possit agē magis bonū. ita ergo eligentes
nō peccat eligi idoneus l3 idoneoꝝ eligere potuisset.

6
 Tallyū vō tenet ʒrīfū pūt ibi refert Archidices qđ optio illi
 glo. pcedit in voluntarijs s3 in necessarijs d3 semp eligi me
 lior vī in. d. l3 qđ factētes ʒrīfū vulnerat & ledit psciām. & ita
 cōsuluit fēde. in suo pñ. x. qđ incipit Sup dubitationū ar
 ticulū ʒrīf. panoz. h pcludēdo qđ aurā pncipio fuit appella
 tum ne heret electio nisi de idoneozī. tūc nō valet electio d
 idoneo. qz cū de iure tenet electio idoneō vī bic. & in. d. c. l3
 ergo. & in. c. cū dilecti. s. de elec. fuit iusta cā appellandi. ita qđ
 salte talis electio retractaret p supiorē in cā appellatōis. si
 vō nō fuit appellatū itū tēneret electio scā de idoneo. vī i. d.
 c. cū dilecti & c. cū nobis olim. & c. cū terra. s. de elec. eligētes

7 in peccat. vi. s. ¶ Et intelligit p̄dca qm̄ in eodē collegio rep̄it
idoneoz a s̄ n̄ tenent eligē idoneoz de alio collegio qz bone
sūt? qd idoneo eligat eodē qd s̄ fiat trāsit ad idoneoz alteri
collegij. factū. lxj. ois. null' ep̄s. r qd nō. i. c. cū inf' canōicōs oꝝ
de elec. r. j. de reli. do. c. iter q̄tuor. vbi tex. nō. r. ita s̄m cū oꝝ
intelligi qd. r Bar. in. l. cū qdā. ff. de leg. ij. vbi voluit qd h̄is
electione tanq̄ bon' vir factis est qd eligat idoneū r v3 electio
l3 potuisset eligere idoneoz. p̄scia tñ nō saluat qz in elemo
syna impendit idoneoz dē eligi. r. c. nō nō factū. in qd. l. i. nō. i. nō.

8 q̄scam. ⁊ facit ter. de p̄se. dñi. v. nō mediocriter. Sed adue-
tē q̄ electio fca de idoneo dñmō fit fca a maiorē pte capli est
tē p̄uissit eligi idoneo. ⁊ ita p̄bat in. c. p̄p. de elec. lūcō
c. cū in cunctis. vbi satis est q̄ electi sūt idonei. ⁊ in foro iudi-
ciali talis electio nō pōt retractari. ⁊ applo in p̄mō nō of lūa.
p̄mō tē al. in. c. l. s. ⁊ satis p̄bat hic in ter. vbi allegabatur

propter hanc causam magis videtur quod electus non sit ipse papa
quod electus idoneus et magis utilis ecclesie. et ipse electus et firma-
tus erat ipotens et inutilis ecclesie et tunc papa non reputauit
ex hac causa appellationem suam ex quo electus erat idoneus. et hac
parte sequitur immo. hic in glo. p. xia. vñ p. cludendū vñ qd in foro iu-
diciali electio de idoneo sit valida et alius idoneus potuisset
eligi. dummodo sit electus maioris potestatis et appellatio in christum non val-
let. vñ. s. et doctrine p. bat. amplius et est certum quod ius canonicum
est in quibus disponit in foro iudiciali semper reddat in salutem anime. vñ
p. in. c. si ptingat. s. de iureiur. in. c. l3 mulieris. eo. tit. in. vj.
vñ inferat qd si electio facta de idoneo est valida in foro iudiciali.

li lz potuiffet ali⁹ eligi idoneoꝝ. eodē 2 filii mō id dicēdū in fo
ro 2 scie. qz ius canonicū inūqꝫ iniecit alicui laqꝫ. r. xvij. q. ij.

de viduis. nec scilicet defendit aliquē in pco. s. de res. l. ppo. c. lras. si eni eligere idoneū iducerei pctm ius canonici non valideret tūc electionē q̄rēt q̄ iura supradicta. cum q̄ electio de idoneo qm̄ repit scā a maiori pte capli fiat canonis aucto-

ritate. d. c. q. pp. 7. c. cu in tuncis. g. no peccat eligetes. xxiij.
q. iij. g. peccat. C. de adul. l. gracchus. 7 p hac pre vñ fiter. fa
tis opus. h. n. electio fuit scā pcedēte admiratiōe epi. de eli
gēdo pñ smact magis vñle 7 idoneū. c. tñ 93 f. electio maior
cia pñ 7 c. s. satis pñ 7 si fuerit forma rectior 7 iure in eligē

9 j. de decimis. et ex his dat vna ling. p. c. q. de iure canonico
q. facit est certu. et de op. et et q. d. est licitu. et p. missu in
foro iudiciali. c. est licitu. et p. missu in foro p. scie. facit. e. si
vnu. j. de symo. in fa. s. vbi sunt iura canonici in iure laque. et
necesse est exerceat iura canonici auctoritate. et est obsequiu. et

10 **C** In gl. in v. potestas. ibi c. si senectute. dic. q. potestas senectutis impediens admissionem repellit a promotione vt in c. flor. rentin. al. Arch. b. allegata. sz no repellit senect. idem pmo. tunc qd deberet dari conditio. i. v. de cle. ego. per totum. qd procedit et in placis regulari vt tenuit Jo. and. in. c. h. de.

supple. negli.

¶ supple. negli. fla. r sequitur hic **P**anor. **C** In eadē glo. ibi s^z nunq^d est hīda rō tē. voluit glo. q^d ceteris. pib^z sit pferēdus eligēdus q^d est ditor: r potētiōr. q^d p talē mel^z p^sulit ecclesie sed dicit **W**ost. q^d o^z p^siderari statūs r q^litas ecclesie. nam si ecclesia indiget potētia q^d h^z possēdēs r casta iuxta emulos r inimicos. tūc sit pferēdus potētiōr. ar. c. officij. s. de elec. sed vbi ecclesia indiget r scia. puta q^d sit iuxta h^zricos vel infidelēs tūc scia o^z p^sferri potētie. ar. c. in causis. de elec. vbi vō ecclesia indiget r diuitijs puta q^d sit onerata debitis. tūc diuitie debet p^sferri scie r potētie ar. x. q. ij. hoc ius cessantib^z vō p^sdictis q^litatib^z nō reprobaret electio scā de illo q^d nō eēt diues nobilis vel potens vūmodo a^s sit idoneo? fm **W**ost. de quo ēt p cū r **3**o. an. in. c. j. de p^sangu. vbi eēt querunt q^d si cōcurrat duo in electiōe ad epātū quoz vn^z ē doctor in theologia al^z in iure canonico q^d sit pferēdus. r **2**o claudij. v. s. f. q^d si ecclesia eēt vicina h^zricis sit pferēdus theologus alias debeat p^sferri canonista. qⁿ vō aliq^s eēt mixt^z perit^z in theologia r iure canonico deberet p^sferri mero canoniste vel theologo. ar. c. ex pte. j. de ele. nō ref. fm **W**ost. r **3**o. an. i. d. c. j. r sic p^s p^sdicta sentit **W**ost. hic q^d si ecclesia indiget viro p^srenti aut diuitijs tūc electio scā de nō potēte vel nō diuite eēt retractanda. q^z ille in se sit idoneo? tū nō eēt utilis. q^d eēt notā dum fm **P**anor. s^z certe put eēt dictū. s. hic v^z tex. in p^sium. v^z dicit **3**mo. hic q^z ly in electiōe ali^z factū sit hīda p^siderat^z o de p^sdcis q^litatib^z. tū qⁿ electio eēt scā a maioris pte valēt dūmodo sit scā de idoneo. p^sid q^d h^z in. d. c. q^d p^s p^sucto d. c. eēt in cunctis. nec veniret retractanda poss^z factū. p^zo quo ēt glof. no. in. c. qⁿ vetus. xliij. q. j. q^d refert de duob^z electis. r cū altera p^s replicaret de potētia sua fuit rñsum q^d **P**etro piscatori successorē q^zim^z nō **A**ugustio. r sic impatori in quo p^siderat^z potētia r splēdor dom^z. nō sic in admistratiōe ecclesiastica. in qua p^suit **P**etrus q^d fuit piscator r fil^z fabri. vñ nō eēt curandū de potētia. p^z quo eēt bon^z tex. j. de p^sbē. c. venerabilis nec eēt p^sumēdū p^z aliq^z rōne nobilitatis soli^z vel potētie gl. d^sffm. illud. r. c. multi^z r hic v^z ibi nō. r in d. c. venerabilis.

12 ¶ In glo. in v. *renabile* in fi. s. hic Jo. an. q. si eps detulisset
appellationi fuisset functi^o officio suo. *se* non posuisset ampli^u se
mittere vel renovare dilatione. de h. in di. put. plene h. f.
13 in. c. cū appellationib^{us}. eo. ti. in. vi. ¶ In glo. in v. *si. aliq. in*

fi. ex glo. elidunt tres solones. ¶ Prima q. sit ipse in pfr.
matione vt possit psequi alia cam q̃ exp̃ssam in appellatione
q̃ bec solo hodie non pcedit per. c. vt circa. et in cle. p̃sōnē. eo.
ti. non ob. iura allegata hic in glo. qz istud in hñcialibz de
beat ex officio supplere et ingere. p̃t istud appellans q̃sum
ad se est exclusa. s. de elec. cū dilecti in fi. p. gl. in. c. j. de p̃ces.
p̃ben. et est tex. s. c. pri. ¶ Secda solo est directe q̃ia pceden
ti. vt non admittat volens p̃seq alia cam. q̃ ista est ṽa bñ p̃a
nor. et p̃bat hic in tex. vbi p̃dērat q̃ tunc non exp̃ssit alia cam.
¶ Tertia solo est vt iste repellat rōne p̃sumptionis et suspi.

tionis orie peru. ex quo ca expressa erat irrrationabilis. et ex hac so-
lutione est notandu quod vbi in snis vel in appellatione expressit

certa cā ⁊ annexis clā gñalis. ⁊ et alijs plib⁹ causis ⁊c. q̄ tūc
si cā exp̄ssa est irrationabilis p̄sumit similitudo q̄ alie nō ex
presse comprehendens sub clausula gñali sint irrationabiles. fa.
cit. c. si forte. de electio. in. vj. fm. p̄dono. meli⁹ facit. c. sedes
ā. de rescrip. ad clā gñalis trahit ad filio exp̄ssius aduocare

¶ **Q**uestio. 2. Mo. hic facit dñas an affirmatio fiat cū rāe cogni-
tione & tūc censet diffinitua snia. & iō tūc in appellatōne nō
requit cā sicut in appellatōne a diffinitua. l. seyo. ff. e. l. i. po-
terit iustificari appellatio ex alia noua cā. ff. qd cū eo. l. i. i. cā.

26 nus, secus si affirmatio fiat absq; cāe cognitiōe, tunc censetur
27 snia interlocutoria, iō in appellacione regerere certa cā & ex
28 alia iustificari nō potest, j. c. v. debiti. Subdit hic tñ domi.
29 Anto, q; hodie affirmatio semper erit snia diffinitiva, cñ sit sua.
30 da solēntias de qua in. c. si. de elec. in vj. Sed certe meli⁹ lo-
31 tur Jo. an. in. c. auaritie. de elec. in vj. vbi singulariter voluit
32 q; si non sua solēntias, c. si. affirmatio sit nulla, vt ibi. tñ si
33 seruat aut affirmatio si i. ad iudicium iudicio oppositio opo

nente et iudice iudicialiter p[re]sumante. tunc est q[uod] p[re]sumtio est
sua diffinitiva. si v[er]o nullus p[re]dictor appet[er]et et superior c[on]firmat
et p[re]missa summaria c[on]tineat cognitione. in isto casu p[re]sumtio n[on]
h[ab]et vim diffinitivam et censet[ur] pot[er]at[ur] diffinitiva. q[uod] est sin-
gulariter notand[um] ad intellect[um]. d. c. f. m. Panoz. et ita in esse.

etu voluit **3mo.** dicens. q*uo*d hodie p*re*cedat in p*ro*firmati*o*ne sine
 strepitu & figura iudicii. v*er*o in cle. disp*en*sati*o*ne*m* de iudi. t*ri* q*ui*
 c*on*firmati*o* n*on* est sc*ilicet* cum plena causae cogniti*o*ne. s*ed* si f*u*it
 sol*en*nit*as*. d*icitur* c*on*f. t*ri* p*ro*firmati*o* h*ab*et vim interlocutori*e* s*ecundu*m eum. &
 ex his p*ro*bat*ur* q*uod* t*ri* appellati*o* a p*ro*firmati*o*ne iudic*is* appellati*o*
 a diffinitiva vel interlocutori*a* & d*icitur* vt. s*ed*. ¶ In glo. i*tem*. ibi. s*ed*.
 q*uod* l*ite*r. p*ro*bat*ur* h*ab*ere de crimine q*uod* irrogabat infamiam. i*tem*
 illa pend*et* n*on* p*ot* p*ro*moueri r*ati*o*ne* infamie. q*uod* op*er*i. p*ro*mou*er*i
 non d*ebet* vacillare. facit q*uod* no. in. c. f. s*ed*. de testi. & i*tem*. q*uod* p*ro*bat*ur*.
 t*er*ti*o* si a plebe. s*ed* hic loquit*ur* in iam p*ro*posito & p*ro*firmato s*ed* quem
 opponebat exceptio v*el* repellere a possessione & hoc fieri n*on* p*ot*
 p*ot*. q*uod* illa h*ab*et p*ro*secuti*o*em ab actu p*ro*firmationis iam p*er*fecte &
 p*ro*cessu est de p*ro*secuti*o*ne ipsius iuris acq*ui*siti. v*er*o p*ro*ueni*en*s est
 q*uod* h*ab*eat possessione*m* ipsi*us* iuris p*ro* no. in. c. cum dilecti. s*ed*. de c*on*
 f. p*ro*bat*ur* & in. c. t*ra*smissi*o*n*is*. de elec. ¶ In eadem glo. in f. ex hac
 glo. colligit*ur* multa q*uod*z*ia*. & p*ri*mo de regula. qui ad agendum.
 lib. v*er*o. q*uod* hunc electu*m* & p*ro*firmatu*m* p*ot* agi v*el* hic d*icitur*. s*ed* debet
 p*ot*te excipi. s*ed* glo. r*ati*o*ne* hic in f. i*tem* eni repellit*ur* exceptio q*uod*
 d*icitur* esse p*ro*portionabilis ad modu*m* agendi deductum in iudicio
 cu*m* exceptio sit in*te*n*ti*o*ne* actio*is* exclusio. l. i. ff. de excep. & in
 c. j. s*ed*. de ordi. cogni. s*ed* in casu isto exceptio n*on* p*ot* e*ss*e p*ro*positio
 nabilis q*uod* elect*us* & p*ro*firmat*us* n*on* petit aliq*ui*d iuris cum iam sit
 adeptus per ipsam electione*m* & p*ro*firmatione*m*. vt. d*icitur*. t*ra*smissi*o*n*is*
 sed petit p*ro*cessu q*uod* h*ab*et plurimu*m* facti. s*ed*. de p*ro*ces. p*ro*ben. cum
 n*on*is. & in. l. i. ff. de acq. pos. i*tem* est q*uod* hic repellit*ur* exceptio n*on*
 aut actio & sic per via audiendi vel denuncian*di*. & bec r*ati*o
 colligit*ur* ex dictis **2mo.** & alioz doc. hic. nec obstat q*uod* e*ss*e hic
 appellati*o* a p*ro*firmatione: & ideo erat susp*en*sa. s*ed*. eo. c. sepe. cir.
 ca f. p*ro*sequendo appellati*o*ne*m* videbat*ur* agi de ipsa confirma
 tione & sic de eo q*uod* erat iuris. id*e*o debuit admitti exceptio p*ot*
 dici q*uod* c*on*firmati*o* fuit hic sc*ilicet* extra iudiciu*m*. ideo sequens ap
 pellati*o* extra iudicialis n*on* susp*en*dit actum p*re*cedente*m*. sed
 solu*m* actu*m* qui sit p*ot* & c*on*tra appellati*o*ne*m* subsequente*m*. vt est
 t*er*ti*o*. no. in. c. u*bi* nobis olim. s*ed*. de elec. ¶ Sed ampli*us* p*ro*dictis
 obstat v*er*o. q*uod* agens p*ro* possessione b*en*eficij d*ebet* agere p*ro* p*ro*cesso
 rio ad ipse*m* c*on*f. de sicut in*te*n*ti*a b*en*eficij vel bonoz p*ro*cessor qui agit
 p*ro* possessione ad ipse*m* c*on*f. de vt per glo. ordi. & doc. in. c. passio
 nalis. s*ed*. de c*on*f. sed ag*er*e p*ro*cessorio ad ipse*m* c*on*f. de ob. excep
 tio defect*us* p*ro*prietatis iuris ag*er*is s*ed* p*ot* inc*on*tinenti p*ro*bat*ur*
 l. i*tem*. s*ed*. ibid*e*. ff. ad exhiben*du*m. & in. l. i. c. de edic. diui. l. f. c.
 quoz bonoz. ergo eade*m* r*ati*o*ne* in b*en*eficialib*us* d*ebet* admitti
 exceptio c*on*cernens defectu*m* iuris ag*er*is cu*m* n*on* sit r*ati*o d*ic*te. n*am*
 in t*em*poralib*us* exceptio n*on* v*el* p*ro*portionabilis ex quo petit*ur*
 possessio que est q*uod* facti p*ro*secuti*o*ni ad ipsum ius acq*ui*siti. & t*ri*
 ob. exceptio. vt. s*ed*. ergo id*e* in b*en*eficialib*us*. q*uod* p*ro*clud*it* q*uod* ali
 qu*ando* in b*en*eficialib*us* quis est p*ro*secutus plenu*m* ius in b*en*eficio
 sed petit possessione*m*. t*u*c si excipit de crimine cu*m* in ea i*us* ad
 mittit*ur* exceptio. & ipedit executione*m*. & si crime*m* fuerit proba
 tum iponit illi silentiu*m*. si v*er*o n*on* fuit p*ro*batu*m* t*ri* remanet infamia.
 & tunc iudic*is* illi purgatio. & de his ex t*extu*. no. in. c. accedens.
 de accu. si v*er*o opponit*ur* exceptio criminis absq*ue* infamia. v*el* alia
 exceptio que n*on* p*ro*cludit defectu*m* iuris ipso iure s*ed* illuz posse
 p*ro*uari. puta si opponit aliq*ui*d per q*uod* d*icitur* cassanda electio vel
 c*on*firmati*o* vel ipsa collati*o*ne: & tunc talis exceptio e*ss*e si offer*at*
 inc*on*tinenti p*ro*batu*m* n*on* ob. ag*er*is p*ro*cessorio ad ipse*m* c*on*f. de pos
 sessionis: ex quo i*ste* interim h*ab*et veru*m* ius p*ro*prietatis anteq*uam*
 casset electio c*on*firmati*o* vel collocati*o* ad hoc q*uod* no. 3o. an
 post c*on*f. in. c. q*uod* sicut. s*ed*. de elec. in glo. ante p*er*. s*ecundu*m **3mo.** hic
 col. v*er*o. & b*en*efacit t*extu*. in. d. c. accedens. & in. c. post electione*m*. in
 l. i. de c*on*f. p*ro*ben. aliiq*ui* opponit*ur* exceptio c*on*cernens defe
 ctu*m* p*ro*prietatis: q*uod* exceptio sit talis que reddit electione*m* v*el*
 c*on*firmati*o*ne*m* null*am*: puta q*uod* d*icitur* sc*ilicet* per falsas & surrepticias
 i*us* seu d*ic*te electores non habuisse ius eligendi vel c*on*firmando
 em ius c*on*firmandi seu collato*re* ius c*on*fere*ndi*. istis & simili
 ius casibus si opponens offert inc*on*tinenti se p*ro*batu*m* debz
 iudici*is* e*ss*e in b*en*eficialib*us*: & ob. exceptio agendi p*ro*cessorio ad ipse*m*
 c*on*f. de vt no. glo. ordi. in. c. j. c. l*ite*ras. s*ed*. de testi. spo. & sequi
 t*ur* e*ss*e **3mo.** & doc. in. c. cum olim. s*ed*. de do. & c*on*f. & in. c. p*er*.
 de c*on*f. secus si n*on* p*ro*secuti inc*on*tinenti p*ro*bat*ur*. per ea que
 ab*er*et*ur* in. d

in casibus. **3.** expressis. et sic regulariter prohibet exceptio nisi ad eam possessionem. **4.** hic erat presumptio hunc fructu illi ar. si forte. de elec. in vj. **5.** hic quod nulla exceptio opponitur de exceptionibus que possunt opponi et electum et affirmatum ideo papa generaliter eum exclusit. **6.** Sed contra ad hunc textum. **7.** super his. **8.** de accus. sed dicitur quod ibi ideo admittitur exceptio quia restabat consecratio vel benedictio post affirmationem: unde respectu illius iuris de futuro nondum acquisiti bene admittitur exceptio. **9.** in inferi hic. **10.** inno. quod si dignitas vel beneficium regit certum ordinem. an. **11.** perentit consecrationem vel ordinem annexum illi beneficio poterit per viam exceptionis impediri possit beneficium. **12.** conclude quod aut talis exceptio fuit discussa tunc electionis vel affirmationis. **13.** et non de tunc admittitur de delicto elusum de his sepius dicitur. **14.** de accus. **15.** de accus. l. 13. ff. de accus. cauones statu. si vero non fuit discussa tunc admittitur exceptio. ex quo patet id quod est iuris acquiri in futuro. **16.** in d. c. super his. **17.** ubi inno. dicitur. **18.** ita videtur respondere. **19.** sequitur et in d. c. super his. **20.** ubi inno. dicitur. **21.** circa si. **22.** Quid autem quod petit aliquid quod habet in se executionem illi iuris: puta in petere sigillum an possit impediri per viam benedictionis: et exceptionis. vide quod inno. in c. vi. ff. de i. n. f. m. j. c. in c. j. ff. de ecclesia **23.** **24.** **25.** **26.** **27.** **28.** **29.** **30.** **31.** **32.** **33.** **34.** **35.** **36.** **37.** **38.** **39.** **40.** **41.** **42.** **43.** **44.** **45.** **46.** **47.** **48.** **49.** **50.** **51.** **52.** **53.** **54.** **55.** **56.** **57.** **58.** **59.** **60.** **61.** **62.** **63.** **64.** **65.** **66.** **67.** **68.** **69.** **70.** **71.** **72.** **73.** **74.** **75.** **76.** **77.** **78.** **79.** **80.** **81.** **82.** **83.** **84.** **85.** **86.** **87.** **88.** **89.** **90.** **91.** **92.** **93.** **94.** **95.** **96.** **97.** **98.** **99.** **100.**

Ex parte tua. Appellari si quis citatur ad locum non tutum: etiam si in rescripto sit clausula appellatio. ne remota. b. d. et primo ponitur decisio consilii. secundo responsio. secunda ibi presenti. **2.** **3.** **4.** **5.** **6.** **7.** **8.** **9.** **10.** **11.** **12.** **13.** **14.** **15.** **16.** **17.** **18.** **19.** **20.** **21.** **22.** **23.** **24.** **25.** **26.** **27.** **28.** **29.** **30.** **31.** **32.** **33.** **34.** **35.** **36.** **37.** **38.** **39.** **40.** **41.** **42.** **43.** **44.** **45.** **46.** **47.** **48.** **49.** **50.** **51.** **52.** **53.** **54.** **55.** **56.** **57.** **58.** **59.** **60.** **61.** **62.** **63.** **64.** **65.** **66.** **67.** **68.** **69.** **70.** **71.** **72.** **73.** **74.** **75.** **76.** **77.** **78.** **79.** **80.** **81.** **82.** **83.** **84.** **85.** **86.** **87.** **88.** **89.** **90.** **91.** **92.** **93.** **94.** **95.** **96.** **97.** **98.** **99.** **100.**

allegatur quod locus in quo dicitur agitari iudicium non solus dicitur esse tutus ipsius paribus: sed et alijs omnibus beneficiis in iudicio iur. venire prout sunt advocati. et testes ut dicitur gl. prima b. d. **2.** **3.** **4.** **5.** **6.** **7.** **8.** **9.** **10.** **11.** **12.** **13.** **14.** **15.** **16.** **17.** **18.** **19.** **20.** **21.** **22.** **23.** **24.** **25.** **26.** **27.** **28.** **29.** **30.** **31.** **32.** **33.** **34.** **35.** **36.** **37.** **38.** **39.** **40.** **41.** **42.** **43.** **44.** **45.** **46.** **47.** **48.** **49.** **50.** **51.** **52.** **53.** **54.** **55.** **56.** **57.** **58.** **59.** **60.** **61.** **62.** **63.** **64.** **65.** **66.** **67.** **68.** **69.** **70.** **71.** **72.** **73.** **74.** **75.** **76.** **77.** **78.** **79.** **80.** **81.** **82.** **83.** **84.** **85.** **86.** **87.** **88.** **89.** **90.** **91.** **92.** **93.** **94.** **95.** **96.** **97.** **98.** **99.** **100.**

eo litigavit: poterit tunc postea quo ad actus futuros excipere quod quotiens audiat bannitus. totiens videtur superuenire de nouo gravamine: et de gravamine poterit opponi. arg. tex. hic in vbo quotiens. et ita tunc Jac. but. in l. adulterii. C. de adul. et sequitur inno. in d. c. dilectus in fi. s. de rescri. et Bal. in c. de testib. in fi. s. de testi. h. s. dicitur in exceptione excitationis. quod si rescriptum scepit sponte iudicium cum actore excitatione tunc quo ad actus futuros poterit postea excipere ut in c. pia. de excep. in vj. quod si ex nouo periculo excitationis sic hic in tex. ex nouo periculo loci non tuti. fac. c. exceptione. s. de excep. **4.** **5.** **6.** **7.** **8.** **9.** **10.** **11.** **12.** **13.** **14.** **15.** **16.** **17.** **18.** **19.** **20.** **21.** **22.** **23.** **24.** **25.** **26.** **27.** **28.** **29.** **30.** **31.** **32.** **33.** **34.** **35.** **36.** **37.** **38.** **39.** **40.** **41.** **42.** **43.** **44.** **45.** **46.** **47.** **48.** **49.** **50.** **51.** **52.** **53.** **54.** **55.** **56.** **57.** **58.** **59.** **60.** **61.** **62.** **63.** **64.** **65.** **66.** **67.** **68.** **69.** **70.** **71.** **72.** **73.** **74.** **75.** **76.** **77.** **78.** **79.** **80.** **81.** **82.** **83.** **84.** **85.** **86.** **87.** **88.** **89.** **90.** **91.** **92.** **93.** **94.** **95.** **96.** **97.** **98.** **99.** **100.**

coparendi et allegandi ut. s. et ita dixit singulariter inno. in c. pieterea. s. de dila. et sequitur ibi do. Antio. et inno. et idem tenet inno. in d. c. pieterea. b. d. in fi. et l. 3. cautius loco non tuto p. no. v. q. iij. in c. si egrotans. tunc hoc non est necessarium quando noto rie constat ut. s. et in h. est notabilis dila. inter suspensionem ratione loci et ratione iudicis. quod quicumque iudex sit notorie suspectus tamé notorium non releuat ab onere proponendi et excipien di. quod tenetur quis copare et allegare de suspicionem iudicis etiam notorie suspecti inno. Jo. an. et alios doct. in d. c. ij. et tenet Pau. in d. c. cl. pastoralis. et in cle. q. contingit. de relig. do. l. 3. glo. et Archi. in hoc velit primum. q. vj. quotiens. el primo quod statim possit recedere appellans et non bene. et ratio dicitur inter suspensionem loci et iudicis sit. quod eo ipso quod quis citatur ad locum notorie non tutum statim grauat ut. s. secus si citatur coram iudice notorie suspecto quod possibile est quod faciat iusticiam. unde et filius potest esse iudex in causa patris nisi recuset. l. in p. uariis. ff. de iudic. b. ergo allegari suspitio iudicis et recusari et notorium non re leuaret ab onere allegandi et excipiendi ut. s. et ita citatur coram iudice inno. in fi. q. tene meti. **2.** **3.** **4.** **5.** **6.** **7.** **8.** **9.** **10.** **11.** **12.** **13.** **14.** **15.** **16.** **17.** **18.** **19.** **20.** **21.** **22.** **23.** **24.** **25.** **26.** **27.** **28.** **29.** **30.** **31.** **32.** **33.** **34.** **35.** **36.** **37.** **38.** **39.** **40.** **41.** **42.** **43.** **44.** **45.** **46.** **47.** **48.** **49.** **50.** **51.** **52.** **53.** **54.** **55.** **56.** **57.** **58.** **59.** **60.** **61.** **62.** **63.** **64.** **65.** **66.** **67.** **68.** **69.** **70.** **71.** **72.** **73.** **74.** **75.** **76.** **77.** **78.** **79.** **80.** **81.** **82.** **83.** **84.** **85.** **86.** **87.** **88.** **89.** **90.** **91.** **92.** **93.** **94.** **95.** **96.** **97.** **98.** **99.** **100.**

et appellare et de iure civili per notata in l. si quis pueratio-
ne. C. eo. ti. in Ang. in dicta eius disputatione. Et tamen ad
uerbe ad ea que dicit Ange. de procuratore etymo. in d. l. de
estate. nam melius videtur tenendum prout est dictum. s. in pnc.
q. si quis est locus non sit tutus dñi vel suis vbi hic in tex. al-
ternatim loquere. sufficit ergo qd in vno sit timor vt in regla.
in alternatiuis. lib. vj. et id de hoc dicitur put est dictum. s. in tex.
Sed etiam ad pncipalem dubitationem Pau. in d. cle. pa-
storalis tenet qd citatus ad locum non tutum poterit statim ap-
pellare etiam si non opponat exceptio etiam si iudex hoc ignoret.
uit. qd sufficit grauamē reipal. iudex ex oio grauare non in-
tendat per notata. j. cum cam. et ita sequitur hic domi. Anto.
qd pro hac pte videtur hic casus non cauillando tex. dicit. n.
qd citatus ad locum non tutum pot libere appellare. nō enim
haberet libertatem appellandi si teneret ire vlt mittere ad locum
non tutum et excipe et probare. qd verbū libere excludit pñcia
vt per glo. in ver. libere in cle. dudū. de sepul. et per doc. in. c.
l. 3. epā. de pben. lib. vj. et in. c. si pro debilitate. ff. de offi. deleg.
in ver. libere. et hanc ptem sequitur hic imo. dicens tñ qd eo ca-
su quo opponeret exceptio de loco nō tuto tunc non deberet
statim appellari sed expectari an iudex reiciat exceptionē vlt
non. et ita intelligit qd habet. in d. s. hoc ipso nec ob. sile qd
adducit Jo. an. de pducenē in fñm vel testem salum. qd tñc
imputandū est parti si nō excipit et aliter iudex non dī grauā-
re per no. in. c. pñcia. s. de testi. non sic citatur ad locum nō
tutum qd non dī onerari ad cōparendū excipiendū et probā-
dum sed pot libere appellare vt hic in tex. et filius romane cu-
rie approbat hanc opinionem qd dat lras super appellatione
absqz eo qd sit opposita exceptio de loco nō tuto fm Imo. s.
et ita vt tenendū l. 3. do. flo. in d. c. qd ptingit. in. iij. oppositio
ne distinguit an iudex sciuerit vt ignorauerit impedimentū
vt. s. de quo etiā hic per eum. Et Quādo aut esset citatus vt
pñcialiter cōparet aut si natura cause regit pñcialem cō-
partitionem. tñc absqz dubio non tenet cōparere: ex quo loc-
non est tutus. vt pñciatur in d. l. papinianus exuli. et hoc casu
posset a principio libere appellare nulla exceptione proposi-
ta fm Imo. in d. sua disputatione in. iij. dubio in fine.

14 Sed queritur pmo an processus agitur cōtra citatum
in loco non tuto. si nō cōparuit sit nullus vel sit necessaria
appellatio. cōclūde qd aut constat notorie locū non esse tutū.
tunc pñcia est nullus. ex quo citatio non arat citatū ad lo-
cum notorie non tutum. vt. d. s. pñcia. et s. de dictū. si nō non
cōstabat notorie qd locus non esset tutus. tñc valeret pñcia
nisi appelleret. ita patet pot ex pñciatibus. per quo etiā tex.
in. c. cōstitutus. el. iij. de testibus. et ibi etiā amplius singulari-
ter probatur qd locus non sit tutus et in termino citationis
vel sentētie citatus sit violentiam passus. ita qd non potuit cō-
parere ad tribunal iudicis. et aduersarius fecerit sibi claudi-
hostia palatij. ita qd non potuerit habere accessum ad iudicē:
tamē valeret pñcia et sentētia nisi appelleretur et remedio ap-
pellationis venit irritanda. et ita Bal. in d. c. cōstitutus. per
illum tex. qui alibi non reperit. Sed queritur quādo lo-
cus nō est tutus an sufficiat qd pponat exceptio p quēcunqz
etiam sine mādato. Imo. notabiliter in. c. veniens. j. de accu-
dit. qd allegatū causas absentie iuris nullus admittitur
sine mādato. ff. de neg. gē. l. si pupill. s. videam. sed ad alle-
gandum cā absentie facti et impedimēta facti qlibet admitti-
tur: sine mādato et sine satisfactione. qd dicitur Bar. in. l. pe. s.
ad crimē. ff. de publi. iudi. intelligit verū in exceptionibus ne-
cessariis secus in voluntariis: vnde rōne inimicitie vel rōne lo-
ci non tuti: qd oīs posset cōparere si vellet: ideo non dī ali-
admitti ad excipiendum sine mādato. sed imo. in d. c. veniens
col. iij. intelligit dicitur Bar. qd quis potuisset accedere secu-
re cum societate aliter nō est presumendū qd voluerit expone-
re se piculo. et ita procedat opi. Imo. fm eum. Sed certe in-
distingue tenendū videt dicitur Imo. cum tex. hic indistincte
dicat satis esse qd locus nō sit tutus: oīs non distinguat cū
societate vel sine. facit ratio tex. gñalis in. l. seruum quoqz. s.
publice. s. de procu. qd publice interest absentes a qbusqz
defendi: nec est verisile qd suo pñlegio indulto a iure quo nō
tenet cōparere in loco non tuto voluerit renūciare ar. l. volū-
tarie. C. de excu. tuto. Et Conclūde ergo qd exceptio loci non
tutū possit allegari per quēcunqz absqz alio mādato. et satis.

16 datione. et ita tenet Ang. in d. disputatione in fin. Et Terio
querit quādo allegat locus non tutus an debeat expmī cau-
sa in particulari. Bar. qd sic in d. l. de etate. dicit. j. eo. in. c. cū
spali. qd non sufficit allegare suspensionē in genere: sed oīz alle-
gari cā particularis. Et Quarto querit qd sit in cōsideratio-
ne qd locus dicatur non tutus cōsideratio notanda dicta.
18 Primo. vide tex. no. in. c. cū. R. s. de offi. deleg. vbi loc-
dñ non esse tutus non solū propter pñcias inimicitias. sed et
propter inimicitias pñcie ciuitatis: vt qd ille locus iudicij sit
aduersus sue ciuitati. qd rōne ciuitatis locus ille non dī esse
19 securus ciuibus eius fm Imo. ibi in pñci. Et Secūdo vide
tex. no. in. c. accedens. el. iij. s. vt lite non pñci. vbi locus iudicij
non dī esse tutus qd ad illum locū et ad iudicē non pot habere
accessus: nisi per terras inimicorū: qd locus dī esse absqz
piculo in eūdo. et reditūdo in. l. vltimū. ff. de sepul. violato.
20 Tercio. vide glo. no. in ver. non audis. in. c. statuū. s. j. de
rescriptis. in. vj. qd quis non hz bonum statum in loco ad
quē citatur dñ ille locus non tutus: puta dicit glo. si Selsus
21 citatur in loco in quo regnant Sibellini vel s. et subdit ibi
Archi. et Jo. an. qd pot allegari locus non tutus etiā si ex sua
et propria culpa processerit. vt in d. l. papinianus exuli. et in
c. qd diuersitate. j. de cōces. pben. pro quo et vide glo. ordi.
in regula iputari. lib. vj. sicut alias dñ de inimicitia que excu-
sat etiā si ex sui culpa processerit fm glo. sing. et Bal. in. l. ale-
thas. s. dat remissione. ff. de excu. tu. et Imo. in. c. cū. j. et. A.
de re iu. in. si. nullo tñ casu quo ad effectū iuris nocet inimi-
cia qñ prouenit absqz culpa. l. cū tabulis. s. j. ff. de his quib-
22 et indig. et ibi per Bar. et tene mēti pñcia. Et Ultimo que-
ritur si in loco est pestis. et interperies aeris dicat locus non
tutus ad cōparendū Bar. qd sic in d. l. de etate. pro quo glo.
ordi. et no. xxiij. dñ. cōis fili. in. c. ad supplicationē. s. de renū.
et ita dicit hic Bal. in. si. et ita est tenendū indistincte: l. 3. Pa-
nor. in. c. cum dilecti. s. de do. et cōtu. col. ix. dixerit esse in cō-
sideratione qñtatis cōplexionis personarū: sed certe nullū dī
exponere se tanto piculo: vt dicit hic Bald. in. si. cum sit iusta
causa timoris pñt quā potest quis licite recedere a loco. et di-
mittere domum conductam et debet fieri remissio mercedis
pro illo tpe quo durauit pestis. vt in. l. habitatores. s. j. et ibi
23 notat. ff. locati. Et In ea. glo. in. si. vult glo. qd non teneat qd
cōparere ad locū non tutū etiam si mittant lre de saluo cōdu-
cto. pro quo est tex. in d. c. accedens. sup quo articulo aduer-
te: an iudex possit dare saluum cōductum citato. Bar. tenet
qñ in. l. is qui reus. ff. de publi. iu. per tex. et glo. ibi quod in-
telligit Ange. in dicta disputatione. in. vj. dubio quādo iudex
habet iurisdictionē ratione pñciatū: vt sunt dñi tēporales
qui absqz dubio saluum cōductū concedere possunt. l. rele-
gati. ff. de penis: sed si est iudex habens iurisdictionē ordina-
riam vlt delegatā pñciam a supiore prout sunt rectores et offi-
ciales ciuitatum. et tales non possit saluum cōductum pce-
dere in pñciudicium superioris per not. in. c. venientes. s. de
iureiurā. et per Bar. in. l. j. ff. a qbus appel. non l. et hoc nisi
iudex ad inuestigationē criminis velit reo concedere saluum
cōductum. et pñcialiter cōpareat. vt sic iudex videat quo tpe
more et quo pallore loquatur. l. de minore. s. tormenta. ff. de
questionib. cum alias causa cōmode expediri non possit. vñ
incōsequentiā videt hoc sibi concessum. l. iij. de iurif. omniū
iudi. et in. c. preterea. in. si. s. de offi. deleg. sed an teneat qd cō-
parere cum saluo cōducto glo. hic qd non vt. s. tu intellige
quādo locus nō esset tutus ppter capitales inimicitias: afo-
si locus non est tutus ppter generales guerras in patria tñc
teneretur cōparere si aliqz consueuerunt tute incedere cū lite-
ria salui cōductus imputandum esset illi si literas nō impe-
trauit. et ita tenent do. de rota in dec. cccxv. que incipit. Item
licet guerre. qd tene menti. sed tamē intellige quādo tales lre
de saluo cōductu fm morem patrie verisimiliter redderent
illum tutum ad cōparendum alias secus esset vt dixit notant
Jo. an. in addi. Specu. in tertia parte in tit. de accu. s. sequit
ver. quid si bānitus. et hoc idem tenet Imol. in d. c. veniens.
col. iij. et Ang. in d. disputatione in secūdo dubio. vbi notabi-
liter concludit qd qñ per saluum cōductū tam sibi qñ eius cāe
sufficenter de securitate prouidet tenet cōparere et nō aliter.
puta si timeret sue cause vim inferri aduersariorum potentia
merito phoretensens dicit tex. in d. c. statuū. s. j. que oia tene-
menti. qd

in. l. q. pñcia ita plene et ordinate tacta alibi non inuenies.
Significavit. Licite appellat si non admittit excep-
tio qd procurator non deat legitimū manda-
tum: aut qd secūdo lre non faciant mentionē
de pñcio. b. d. pmo ponitur qrela. secūdo dan-
tur iudices ibi quo. Et Pmo pmo qd mandatu
procuratoris pot probari per lras proprias cōstitutis si ha-
beat sigillum auctenticum ad hoc deputari. et qd hic loquatur
de litteris pñciatis patet ex eo qd si littere fuissent publice ipse
sole fecissent fidē: l. 3. sigillū nō fuisset auctenticū seu eēt fractū
vel deperditū. vt est tex. vbi hoc notabiliter tradit Imo. i. c.
inter dilectos. s. de fide instr. et qd per pñciatam scripturā pro-
betur mandatum alicuius dñmōdo cōstit qd sit scriptura cō-
stitutis est tex. in cle. j. de procura. et nimirum: qd obligatio
mandati solo pñsentū pñciatur. l. j. ff. mandati. l. cōsensu. ff. de ac.
et obli. lre aut alicuius pñciatē. et sigillatē eius pñciatū. sigillo.
ita demū fidē faciunt si probatur qd sit sigillum illius cōstitutū
ita. ff. de pñcia. l. si procuratorē absente. et ibi glo. que cōpro-
batio fieri poterit per testes qui viderunt illum sigillare fm
Bar. in. l. si quis ex signatoribus. qd quēadmodū testis. ape-
alias pñciatū sigillum nullā fidē facit. de quo in. c. poss. cef.
sionem. s. de proba. Et Secūdo no. qd caplm. et qd libet alius po-
test hñc diuersa sigilla destinata ad diuersos actus. et isto cāu
est hic tex. qd sigillū ordinatum ad certū actum nō facit fidem
in alio actu diuerso. qd videndū est qualiter re ad eius vñm
destinatu. vt hic. et in. c. ad nñm. et in. c. suggestus. s. eo. vnde
dicit hic Bal. per hunc tex. colligi argumētum qd si notarius
faceret signū cōstitutū non valeret suum in fñm. pro quo
tex. in. l. si. ff. de accessio. et in. c. de publi. iudi. in. s. Item vidē
dum. cum tex. hic dicat qd sit videndū sigillis appoñtis. et nō
3 sigillis simplr. et subdit hic Bal. hunc tex. esse valde notandū
pro his qui habent rochas in custodia. qd debēt recipere pñ-
signa deputata. vnde si crederet litteris generalib. ipñ. dñi.
aut sigillo generali ipñis dñi nō excusaretur. ar. hui. tex. no.
4 Et In alijs tñ casibus qui quis non hz propñciū. et consuetū
sigillū pñmanib. posset tñc sigillare alieno sigillo. fm Imo.
hic etiam in rebus ecclesiasticis. argu. c. cum inter. s. de re
iū. fm Soffre. et facit tex. in. l. ad testium. s. si ab ipso. ff. de
testa. et habet in. l. si vnus. C. eo. ti. et ita tenet hic doc. non ob-
5 tex. hic qd non phibet alieno sigillo sigillare: sed bñ. dicit qd
non sufficeret sigillū deputatum ad certū actū si apponere
in actu diuerso. et ideo tu intellige qd qñ qd signaret alieno si-
gillo: aut non cōsuetū qd debet fieri spālis mentio de hoc in
subscriptione. ita dicit Spec. ti. de proba. s. vidē dum. ver. f. 3.
no. et Bar. in d. l. ad testium. s. si ab ipso. alias autem ille qui
absqz cā vteret diuersis sigillis tenet pena falsi vt vide per
Bal. in. l. cōparationes. C. de fide instr. qd est notandū ad
intelligentiā huius tex. vbi vidē esse licitū vti diuersis si-
gillis: nam procedit cū sunt destinata et ordinata ad diuersos
actus et non aliter. vt. s. Et Ultimo tene mēti. tex. et ibi
6 Bar. ff. de re iudi. Et In glo. pma in si. no. glo. ex qua inferē
qd iudex potest citare sine lris: per nūcium pñciatū dādo sibi
aliqz signum. vt sic viso signo adhibeatur fides nūcio: quē
admodū hic mittebatur sigillū capituli per nūcium pñciatū
vt sic crederetur eū esse nūcium capituli. de quo ar. an et qñ
credat nūcio sine lris: vide plene dicta in. c. cū parat. s. eo.
7 Et Secūdo no. hanc vltimā expositionem glo. quā inducit hic
do. Anto. ad id qd quotidiē fit: qd mitti qd nūcium cū ali-
quo signo: puta annulo seu gladio ad aliqz recipiendum de
domo vel ab amico: vt sic viso signo fides nūcio adhibeatur.
satis enī excusatur is qui vigore illius signi aliqd tradidit di-
cto nūcio. qd dicit intelligit hic do. Anto. nisi pñcia qd por-
tat signum verisile potuerit illud subtrahere ar. l. j. in. s. l. 3. ne
fraudandi. C. de latina liber. tollē. et in. c. ecclesia. el. iij. s. vt lite

pendē. et ita sequitur Imo. hic. pro quo dicto bene facit tex. et
Bar. in. l. si qd vñci. s. apud labeonez. ff. de fur. dicens qd si
bidellus tradidit libzū portanti signū scholaris cui verisimil-
liter debuit credere excusatur: l. 3. nūcius dolo egerit et au-
fugerit. intelligit hic Panor. in his que nō essent grauis pñ-
iudicij. qd in grauibz non esset bidellus excusatus. ar. c. lras
s. de pñcip. et no. per Imo. in. c. qd verisile. eo. ti. et hoc idē
satis est de mēte Bar. in d. s. Item apud. dicit enī bidellus
excusari si verisile debuit illi nūcio credere. et hoc procedē-
rent qñ qd tradit rem debita in specie: et sic rem illius cuius
noie erat petita: secus aut si tradens erat obligatus in gene-
re: tunc enī si nūcius recipiens infideliter et dolo egerit tñ
nō esset liberatus ille debitor tradēdo. vt est tex. nota. in d. s.
Item apud. et ratio est qd res debita in genere perit dñio et sic
debitori fm Imo. vt est tex. in. l. incēdij. C. si certū petat.
Sed tu vide de his singulariter per Bal. in. l. si quis. C. de
fur. et cōclūde si querat an ille qui remisit per nūcium pecuniā
vel aliā rem libere si res casu perit vel nūcius aufugit. et dīc
qd si ille qd remisit erat debitor illi? rei in genere et non liberaf.
vt. d. s. Item apud. aut in specie. et tunc si erat expñse vel taci-
te actum qd ipsemet debitor reportaret. vel ita qñtias rei et pñ-
ne hoc dictabat. et tunc nō liberaf vt in. l. cū qui. s. si. ff. cōmo-
dati. et facit. l. si procuratorē. s. si tutores. ff. mandati. et ideo si
erat actum qd remitteret per certū nūcium et remisit per alius
vt habet in d. s. h. Aut nihil erat cōuentū: tunc si nūcius por-
tans erat familiaris. et notus qui cōsueuerat esse bonus et di-
ligens: tunc excusaf mittens. vt est tex. not. in. l. argentum. ff.
cōmo. vbi si cōmodatarius remisit rem sibi cōmodatam p ei-
nūcium qui putabat bonus et fidelis non tenet de piculo rei.
aut si nūcius aufugit. Si vñ non erat nūcius not. aut cum
posset mittere magis mīst mīn. sufficientē. tñc nō liberaf.
vñ no. ff. pro socio. l. ob eā rē. fm Bal. in d. l. si quis qñtē.
C. Pone qd mīst tibi nūcium mēti cū quādā mea lra qd tu re-
miges mibi libzū meū non tñ exprimebas in lra per quē de-
beres remittere: tu vñ tradidisti dicto nūcio qui aufugit po-
stea cū libzo. an sis liberaf? dīc qd nō: qd ille fuit nūcius ad re-
quirendū seu interpellandū non ad recipiendū vt. ff. cōmo. l.
si mei cā. s. si. vbi est tex. no. bene notandū a mercatorib. et ab
alijs recipiētibz lras fm Bal. in d. l. si quis qui. et ad recipiē-
dum solonē regit spāle mandatu. vt. l. hoc iure. et l. vñ pñ-
rator. et ibi glo. et Bar. ff. de solu. qñ aut ille repetens scripsit
fuit aut dixisset qd daret illi nūcio tñc bene excusaret remittēs.
vt in d. s. h. Imo videt idē esse dicēdū qñ simplr scripsit
vel dicit qd remitteret rem et nō dixit per quē nūcium qñ ille
nūcius qui portauit ambastatū erat cōsuetus gerere similia
negocia dñi. ar. l. vel vñuierforū. ff. de pñgno. actio. et intellige
pñcia in re debita in specie: secus si in genere: qd semp pñet
piculo remittentis et si creditor dixerit qd daret cuiusqz eius
noie petenti. vt est tex. no. in d. s. Item apud. qñ limitatio: nisi
fuisset actum et expñsum qd deberet remittere per illū nūcium.
tunc enī statim data re illi nūcio transferet dominium et peri-
culum esset creditoris. ar. not. in. c. licet. ff. de consi. pecunia.
Item excusaret aliqz tradens nūcio qñ in loco esset ta-
lis cōsuetudo fm Imo. hic. ar. no. per Bar. in. l. nemo est
qui nesciat. ff. de pñb. rejs. et facit. d. l. vel vñuierfor. et vide
ad predicta qd nō. Bar. in. l. si quis ex argentarijs. s. si. ff. de
edendo. et per Imo. et doct. in. c. significante. j. de pig.
8 Item adde dicitur Bal. in. l. aut. hoc ius in si. C. de sac. san.
eccle. dicens qd si nūcius ecclesie perdidit vel aufugit cū pe-
cunia mutuata qd dñum erit ecclesie nō creditoris mutuan-
tis cum casus fortuitus non imputet creditori. in d. l. incē-
dij. qd qñtū in creditoe fuit: obspauit qd debuit fm Bal.
Et Dubium facit qd est spāle in pecunia mutuata vel debeat eē
versa in utilitatē ecclesie vt est tex. in d. aut. hoc ius. si qñ nū-
cius pñdit vel aufugit cessat versio. hic dicebat no. Imo. in
c. gratias. j. de deposito. qd in tribus casib. pñens qñ ecclesie
dīz sollicitus esse et cau. qd pecunia pñciat in utilitatē eccle-
sie. pmo in mutuo. vt. s. scdo in deposito. tertio qñ vendit res
ecclesie pro debito. put et refert et seqq. Bal. in d. aut. hoc ius.
9 Et Ultimo. vide aliud no. dicitur Bal. in d. l. pe. ff. de act. ept.
dicens per illū tex. qd si venditor equi transfmīsit equū vendi-
tum emptori. et equus postea sit in via repñebus qd nō esset
imputandū emptori. sed ipsi venditori mittendi fm Bal. ibi.
Philip. franchus de appel. f. iij